

574 தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்பது குறித்து

[பேரவைத் தலைவர்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

இந்தச் சட்டம் இந்த மன்றத்தில் வருவதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இல்லை என்று ஒப்புதல் வந்திருக்கிறது என்ற செய்தியை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜனாதிபதி அனுமதி வருவது, வராதது என்பதெல்லாம் அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளாகும். நம்முடைய அவைக்கு அறிவிக்கின்ற முறையில் குடியரசுத் தலைவர் அனுமதி பெற்ற செய்தியை எந்த பில்லிலும் இந்த அவையிலே கொண்டுவந்து அறிவிப்பதில்லை. ஆளுநர் இசைவு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் அவைக்கு அறிவிப்பது வழக்கம். ஆகவே, அந்த முறையில், ஆளுநர் அனுமதி பெற்று, ஆளுநர் அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் இந்த அவைக்கு அறிவித்திருக்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வந்திருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கும், வரவில்லை என்று சொல்லுவதற்கும் இடையே இருப்பது ஜனாதிபதி ஆட்சேபிக்கவில்லை என்ற அர்த்தம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் சொல்லியதைப் போல சில நேரங்களில்—அதனால் நான் வேறு வாதத்திற்குப் போகிறேன் என்பது பொருள் அல்ல—சில சட்டங்களை உரிய நேரத்தில் விரைவாகக் கொண்டு வரவேண்டிய சூழ்நிலை அரசுக்கு ஏற்படுகிற நேரத்தில், அவர்கள் யாருடைய அனுமதியும் பெறாமல் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து தீர்மானத்தை நிறைவேற்றலாம். தீர்மானம் நிறைவேறிய பிறகு எவ்வளவு விரைவிலே அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களுடைய அனுமதி பெறலாமோ அப்படிப் பெறுவதற்கு, அப்படிப்பட்ட முறைக்கு நமது விதி முறைகளை வகுத்திருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவது, அரசு இவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு சட்டம் வருகிறது என்கிறபோது, சட்ட சபைக்கே வருவது முறைகேடா என்று பார்க்கும் பொறுப்பையும் பேரவைத் தலைவர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. முன்பே கூட, ஒரு பேரவைத் தலைவர், ஒரு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள்.

I do not think I should take upon myself the onerous responsibility of seeing that the proposed legislation which the Government are bringing after elaborate consideration is *ultra vires* of the powers of this House. என்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதில் எந்தவிதமான முறைகேடும் நடைபெற்றுவிடவில்லை.

(7) அரசினர் மசோதாக்கள்—(தொடர்ச்சி).

(உ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 11/70).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker Sir, I move—That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill* 1970 (L.A. Bill No. 11 of 1970) be taken into consideration.

Under the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961) the ceiling area in the case of every person and in the case of every family consisting of not more than five members, is 30 standard acres. The Government consider that even after the implementation of the above Act, there is disparity in the ownership of agricultural land, leading to the concentration of such lands in the hands of certain persons to the common detriment. As a measure of further

1970 April 8]

[Thiru K. A. Mathialagan]

step towards agrarian reforms, the Government have decided to reduce the ceiling area from 30 standard acres fixed under Tamil Nadu Act 58 of 1961 to 15 standard acres. An announcement in this behalf was made in my budget speech on 26th February 1970. The Bill now before the House contains necessary provisions for this purpose. May I now explain the salient features of the provisions of the Bill ?

Clause 1 relates to short title and commencement of the Bill. The provisions of the Bill are given effect to with effect from 26th February 1970. However on further consideration, the Government consider that the legislation should be given effect to from 15th February 1970. I am separately moving an official amendment to give effect to the provisions of the Bill with effect from 15th February 1970 and alter clause (1) and the other provisions suitably for this purpose.

Clause 2 of the Bill seeks to amend section 5 of Tamil Nadu Act 58 of 1961 for reducing the ceiling limit from 30 standard acres to 15 standard acres and also to make necessary consequential amendment to the various provisions of the Act, that is, sections 3, 8, 9, 10, 21, 22, 23, 60 and 96.

Under clause 2 (1) (c) provision is made for recognising partitions in the case of minor sons and minor grand-sons up to the notified date. As the existing explanation benefits only minor sons and minor grand-sons in the case of persons governed by Hindu Law, it has been considered necessary that voluntary transfers effected in the case of unmarried daughters and unmarried grand-daughters governed by Hindu Law should also be recognised up to the notified date. The existing explanation is confined only to Hindus. It is considered that persons governed by any Law other than Hindu Law, namely, Christians, Muslims and others should also be given the benefit of making voluntary transfers in the case of minor sons, unmarried daughters minor grand-sons or unmarried grand-daughters up to the notified date. The amendment I have moved separately seeks to achieve this object. With this amendment, Hindus, Christians and Muslims and others have been treated equally, notwithstanding the existence of different personal laws governing the communities concerned.

New section 21-A as proposed to be inserted by clause 2 (7) of the Bill provides that partitions effected before the notified date will be valid. It also provides that voluntary transfers effected in favour of educational institution or hospital of a public nature solely for the purpose of such institution or hospital will also be valid. But in the case of educational institution or hospital, an important condition is laid down, namely, that the land should solely vest in the institution or hospital and should be appropriated for the institution or hospital. I have separately given notice of an amendment to new section 21-A providing that if a parent or grand-parent has voluntarily transferred any land on account of natural love and affection to any minor son—unmarried daughter, minor grand son or unmarried grand-daughter in the male line, such transfer shall be valid.

In this connection I may add that in the neighbouring State of Kerala, similar provisions have been made. The Kerala Act recognises partitions and transfers on account of natural love and affection and also in favour of persons who are the tenants of the holding. The said Kerala Act also recognises voluntary transfers in favour of religious, charitable or educa-

தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலைத்தின்
மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா
(சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 11/70)

[Thiru K. A. Mathialagan]

[1970 April 8]

tional institutions of a public nature solely for the purposes of the institutions. But our proposal restricts recognition only in the case of partitions and voluntary transfers on account of natural love and affection by parents and grand-parents only.

Clause 3 is a saving provision and seeks to provide that any action or proceeding taken, order made, notification issued, etc. under the existing Act can be continued and enforced even after 26th February 1970 (now proposed to be revised as 15th February 1970) in accordance with the provisions of that Act.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

Mr. SPEAKER: The motion is now before the House for discussion

DR. H. V. HANDE : Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 11 of 1970) be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon.”

THIRU K. CHEEMAICHAMI : I second the amendment.
Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 11 of 1970) be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon.”

DR. H. V. HANDE : I second the amendment.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 11 of 1970) be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon.”

The amendment was duly seconded.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 11 of 1970) be referred to a Select Committee consisting of.....Members of the Assembly.”

THIRU N. KASIRAMAN : I second the amendment.

THIRU A. A. SUBBA RAJA : Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970) be referred to a Select Committee of the House consisting of.....Members (Names of members to be given later.

The amendment was duly seconded.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நாங்கள்—சுதந்திரக் கட்சியினர்—இந்த மசோதாவைப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திப் பேச விரும்புகிறோம். அமைச்சரவர்கள் முன்னாலேயே சொல்லுகிறபோது, நிலச்சுவரந்தார்களுக்காக வாதாடுகிறீர்கள் என்றார்கள். நிச்சயமாக நான் சொல்லுகிறேன், சுதந்திரக் கட்சிதான் விவசாயிகளுக்காக வாதாடுகிறது, வக்காலத்து

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. கரு சீமைச்சாமி]

வாங்குகிறது. உண்மையிலேயே பார்க்கிறபோது, இந்த நிலச் சட்டம் நிதானம் தவறி வந்திருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் சொன்னார்கள், நிதானத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று. நான் சொல்லுகிறேன்—நிதானம் தவறி, அவசரக் கோலத்தோடு இது வந்திருக்கிறது.

இதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்கிறபோது, 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னால், இப்பொழுது 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது யார் நிலம் விவசாயிகள் பாட்டன் சொத்து, அதற்குப் பின்னால் அவர்களுடைய தகப்பனார் சொத்து. ஆகவே, அந்த நிலங்களெல்லாம் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குச் சேர வேண்டும். கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்குக் கொடுப்பது போல, யார் சொத்தையோ எடுத்து யாருக்கோ கொடுப்போம் என்றால், யார் நிலம்? இப்படி நிலத்தைக் கொடுப்பதால் ஏற்றத்தாழ்வுகள் முடிந்துவிடுகின்றனவா என்பதை நிதி அமைச்சர் தன் பதிலில் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும். நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பதால், ஏற்றத்தாழ்வுப் பிரச்சனை தீர்ந்து போகிறதா? எந்த அடிப்படையில் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது? இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதால், தமிழ்நாட்டில் எத்தனை நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படும்? நிலம் இல்லாதவர்களுடைய கணக்கை நிதி அமைச்சர் கடைசியில் சொல்ல வேண்டும்.

இந்தச் சட்டம் நிச்சயமாக உற்பத்தியைப் பாதிக்கும். இதைப் பற்றி நில வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது பேசும்போதே சொன்னேன். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தினால் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்பதைப் பற்றிச் சொன்னேன். இந்தச் சட்டத்தின் காரணமாக நிலம் இல்லாத எத்தனை பேர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க முடியும்? எத்தனை பேர்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இதிலே எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் உபரியாக வரும்? அதை யார் யாருக்குக் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்போம், விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிற போது, நிலம் இல்லாதவர்கள் மாடுகள் இல்லாதிருப்பார்கள். விவசாயம் செய்ய மாடுகள், விதைகள் வேண்டும். இவ்வளவையும் கொடுத்து, இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பணத்தையும் கடனாகக் கொடுக்கப் போகிறதா? அப்படித் தடனாகக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

ஆகவே, இந்தச் சட்டம் அவசரக் கோலத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டது. முதலில் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று காங்கிரஸ் ஆட்சியில் சொல்லப்பட்டது. பிறகு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இப்போது ஆகியிருக்கிறது. இனிமேல் 10 ஏக்கர் என்று கூடச் சொல்லலாம். இப்படி படிப்படியாகக் குறைத்துக்கொண்டு வருகிறபோது, ஒரு ஏக்கர், பிறகு எல்லாம் அரசுடமை என்று சொல்லும்போது, அது கம்யூனிஸத்துக்கு வழி வகுக்கும். விவசாயிகளுக்கு உடைமை அளிக்கின்ற சட்டம் இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டம் என்று சொல்லுகிறபோது, இதைப் பொதுமக்கள் அபிப்பிராயத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி என்ன கருத்துச் சொல்லுகிறார்கள், எந்த அளவுக்கு அவர்கள் கருத்து இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்ய இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்கு விடவேண்டும் என்றால் எந்த முறையில்? வாக்கெடுப்பு நடத்துவதா, அல்லது வேறு எந்த வகையில்.....

திரு கரு. சீமைச்சாமி : அது உங்களுக்குத் தெரியும். அதற்கு செக்ரடேரியட்டில் ஒரு முறையிருக்கிறது. சேம்பர் ஆப் காமர்ஸ், ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜுகள், சங்கங்கள் தொழிற்சங்கங்கள் போன்றவற்றிற்கு சர்க்குலேட் செய்து அதற்குப் பின்னால் சபையில் வைத்து முடிவு செய்வது.

[1970 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ராஜாஜி முதலமைச்சராக இருந்தபோது இப்படிப் பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து எவ்வளவு சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தார்கள் ?

திரு கரு. சீமைச்சாமி : அது வேறு விஷயம். பொருளாதார, ஜீவாதார உரிமையைப் பறிக்கின்ற சட்டம் அவர் ஆட்சியில் வரவில்லை. ராஜாஜி ஆட்சிக் காலத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டது. விவசாயிகளைக் காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள். இப்போது ஜீவாதார உரிமையைப் பறிக்கின்ற வகையில், பாட்டன் காலத்தில் சம்பாதித்த சொத்தை அரசாங்கம் பறித்து யாருக்கோ கொடுக்கிறது என்று வருகிறபோது, அதில் பிரச்சனைகள் வருகின்ற காரணத்தால், பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை விடவேண்டும். அதற்கு சில முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த முறைப் பிரகாரம் கருத்தை அறிந்து சட்டம் கொண்டுவந்து பின்னால் என்ன செய்யலாம் என்று முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்துக்காக இந்த மசோதாவைப் பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்கின்றேன்.

* **திரு ம. பொ. சிவசுப்ரமணியம் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவைமுன் கொண்டு வந்துள்ள நில உச்சவரம்புக் குறைப்புச் சட்டத்தை நான் மனநிறைவோடு வரவேற்கிறேன். இத்தகைய ஒரு முயற்சி நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே எடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. முதலில் வந்த நிலவுடமை உச்சவரம்புச் சட்டம் மகத்தான ஏமாற்றத்தில் முடிந்தது மட்டுமல்ல, உழவர்களிடம் அதிருப்தியையும், ஆத்திரத்தையும் வளர்த்து விட்டது. அதைக் குறைத்து உழவர்களுக்கும் உடைமையாளர்களுக்குமிடையே சமரசத்தை உருவாக்க இந்தச் சட்டம் பெரிதும் பயன்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி இது என்பதையும் நான் நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன். “ப்யூலிசம்” (Feudalism) என்று சொல்லப்படும் நிலப் பிரபுத்துவத்தை ஒழிக்கின்ற கொள்கை விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு அம்சமாகவே இருந்தது—மக்களுக்கு அந்த நாளில் உறுதி கூறப்பட்டது. அந்த ப்யூலிசத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான், சமஸ்தானங்கள் ஒழிக்கப்பட்டன; அதனை அடுத்து ஜமீன்கள் ஒழிக்கப்பட்டன; அதனை அடுத்து இனாம்கள் அகற்றப்பட்டன. இப்போது அதன் கடைசிப் பகுதியாக மிராசுகளை அகற்றத்தான் இத்தகைய சட்டம் இங்கே வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறபோது, நீண்ட நெடுங்காலமாக அரசியலில் பங்கு கொண்ட வன்—விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் தலைவர்களானோர் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைப் பிரசாரம் செய்ததில் பங்கு கொண்டவன் என்ற முறையில் அந்த விடுதலைப் பாரம்பரியத்தின் சார்பில் இந்த மசோதாவை வரவேற்று இந்த ஆட்சிக்கு ஆசி கூறுகிறேன் என்று தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன்.

என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சீமைச்சாமி சொன்னார்கள் “யார் அப்பன் வீட்டுச் சொத்தை எடுத்துக் கொடுப்பது?” என்று நான் கொஞ்சம் இலக்கியம் படித்தவன் என்ற முறையில், அப்பன் வீட்டார்—பாட்டன் வீட்டார்—முப்பாட்டன் வீட்டார் என்ற பழைய காலத்துக்கு, பின்னோக்கிப் போக விரும்புகிறேன். நான் படித்த இலக்கியங்களில் நிலம் தனி நபர் உடைமை என்பது பண்டைக்காலத்தில் இல்லவே இல்லை. நிலம் அனைத்தும் நாட்டின் சொத்து—அரசின் சொத்து. அரசுடைமை ஆவதற்குத் தகுதியுடைய பொருள் எதையும் இருக்குமேயானால், அது நிலம்தான் என்பதை நான் முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மிகப் பிற்காலத்தில் அவரவர்கள் வகையில் அகப்பட்டுக்கொண்ட நிலம் அவரவர்கள் மீது பட்டா

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு ம. பொ. சிவஞானம்]

செய்யப்பட்டது. கோவில் குருக்களுக்கு—மேளக்காரனுக்கு—நாட்டியக்காரனுக்கு—இசைவாணருக்கு பயிரிட்டுக்கொள்ளத்தான் மன்னர்கள் நிலம் கொடுத்தார்கள். பட்டா செய்துகொள்ள நிலம் கொடுத்தது கிடையாது. பின்னால் எங்கிருந்தோ வந்த வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம் நிலத்தைப் பிரித்து நிலச்சுவான்தார்களை சிருஷ்டித்தது. அவர்களைத் தங்கள் கையாட்களாக உபயோகித்துக்கொள்ள “செட்டில்மெண்ட்” என்ற பெயரால் தனி நபர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தது. அந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் போன போக்கில் இந்த மிராசுகளும் போய்த்தான் தீரவேண்டும் மிராசுகளைப் போக்கித்தான் தீரவேண்டும் என்ற உணர்வு உழவர்களிடம் வளர்ந்து வருவதை நெடுங்காலம் புறக்கணித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

அடுத்து, இன்னொன்று. இன்று நகல்பாரிகளைப் பற்றி பேசப் படுவதைப் பார்க்கிறோம். நான் முன்னமே சொல்லியிருக்கிறேன். மேற்கு வங்கம் போன்று நாடு முழுவதும் ஆகாமல் இருக்க வேண்டுமானால், நாட்டில் அமைதியும் சாசனீகமுமான முறையில் சட்டரீதியான வழிகளில் நிலவுடமைச் சீர்திருத்தம் ஏற்படுத்தான் ஆகவேண்டும்.

காந்தியடிகள் தனியுடைமையை வேறு வகையில் ஒப்புக்கொண்டு அதில் தர்மகர்த்தர்த்தனத்தை புகுத்தினார். தான் சேர்த்த உடைமையைத் தன் கையில் வைத்துக்கொண்டு, அதைத் தன்னுடைமையாக எண்ணாமல் மக்கள் உடைமையாக எண்ணி, தன்னை தர்மகர்த்தாவாகக் கருத வேண்டும் என்று கூறினார். உவர்கூட தொழில்களுக்கு—பணத்துக்கு—பாங்குக்குத்தான் சொன்னாரே ஒழிய, நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் தர்மகர்த்தா பொதுவுடைமையை அறிமுகப்படுத்தவில்லை. அது மட்டுமல்ல, நஷ்ட ஈடு இல்லாமல் விளை நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்று சொன்னார்.

“இந்த பாரத நாட்டில் மக்கள் என்றால் விவசாயிகள்தான்” என்று காந்தியடிகள் விளக்கி, “விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் உழுகிற நிலம் உரிமையாக்கப்படும்” என்று சொன்னார். “அப்படியானால் உடைமையாளர்கள் எதிர்க்க மாட்டார்களா?” என்று கேட்டார். “முதலில் எதிர்ப்பார்கள். ஆனால், நடைமுறைக்கு வந்துவிட்ட பிறகு தங்களின் சரிப்படுத்திக்கொள்ளுகிற புத்திசாலித்தனம் அவர்களிடம் உண்டு” என்று அடிகள் சொன்னார். “நஷ்ட ஈடு இல்லாமலா?” என்று கேட்டதற்கு, “நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்பதை என்னால் நினைத்துப் பார்க்கக்கூட முடியாது” என்று சொன்னார்.

நாட்டில் பொருளாதார சமத்துவம் ஏற்படவேண்டுமானால், இந்த நாடு விவசாய நாடாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்த சமத்துவம் விளை நிலத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கவேண்டும்; நகர சொத்துக்களுக்கு வரம்பு கட்டுவதனை நான் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் நகர சொத்துக்கு உச்சவரம்பு கட்டுவதன் மூலம் விவசாய நாடான பாரதத்தில்—மகத்தான சமுதாய சமத்துவத்தைக் கொண்டுவர முடியாது. மிக அதிகமான அளவுக்கு விவசாயிகளைக் கொண்ட பாரத நாட்டில், நில உடைமைச் சீர்திருத்தத்தின் மிகப் பெரிய பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம், மேல் சாதி—கீழ் சாதித் தன்மையைப் போக்க இந்தச் சீர்திருத்தம் வந்தாகவேண்டும் என்று கூறி வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

லூயி பிஷர் என்ற அமெரிக்க அறிஞன் காந்தியடிகளைப் பேட்டி கண்டார். “காந்தியடிகளோடு ஒரு வாரம்” என்று லூயி பிஷர் எழுதி வெளியிட்டுள்ள நூலில் அந்தப் பேட்டி விவரம் வெளியாகியிருக்கிறது. “சுதந்திர இந்தியாவில் நீங்கள் மக்களுக்கு கெடுக்க விருக்கிற பரிசு என்ன?” என்று கேட்டிருக்கிறார் பிஷர்.

580. தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 11/70)

[திரு ம. பொ. சிவசுானம்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காந்தியடிகள் சொன்ன அளவுக்குத் தீவிரமாகப் போகாமல் நஷ்ட ஈடு கொடுத்து எடுக்கும் முறையை வகுத்திருப்பதைப் பார்த்துமப்போது, விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட உறுதிமொழி அளவுக்குக்கூட நாம் போகமுடிய வில்லை என்பது புலனாகிறது. அதுமட்டுமல்ல; நிலஉடைமை அடியோடு கூடாது என்றும் சொன்னார். அப்படிச் செய்யவில்லை. தி.மு.க அரசு உச்சவரம்பு 15 ஏக்கர் என்று வைத்து சில சலுகைகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது நல்ல எண்ணத்தோடு. என்னுடைய பயம் எல்லாம், இந்த ஆட்சி நல்லெண்ணத்தோடு கொடுக்கின்ற சலுகைகளை உடைமையாளர்கள் எப்படி எப்படிப் பயன்படுத்துவார்களோ, அவ்வாறு பயன்படுத்தி இந்தச் சட்டத்தை அசலே இல்லாமல் செய்துவிடுவார்களோ என்ற பயம் எனக்கு இருக்கிறது.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய கம்புனிஸ்டுத் தோழர்கள்—என்னைவிடத் தீவிரவாதிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிற சோஷலிஸ்டுக் கட்சிக்காரர்கள்—இதைவிடவும் தீவிர மசோதாவை விரும்பலாம்; இதைவிடத் தீவிர சட்டத்தை விரும்பலாம். அந்த விருப்பம் எனக்கும் உடன் பாடுதான். ஆனால், ஒன்றை நினைவில் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டு வந்த இந்த மசோதாவை நாம் ஆதரிக்க வேண்டும். அமைதியான முறையில் சட்ட ரீதியான வழியில்—ஜனநாயக நெறியில் நிலவுடைமைச் சீர்திருத்தம் வர வேண்டுமானால், வளைந்து நெளிந்து சில பல சலுகைகளை வழங்கித்தான் தீரவேண்டும். இதை விட வேறு வழி இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே, சில சலுகைகள், கொஞ்சம் அதிகமாகத் தோன்றலாம். சில சலுகைகளைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படலாம் என்ற அச்சம் ஏற்படலாம். துஷ்பிரயோகம் செய்யப் படுகிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, அதனைத் தவிர்பதற்கு, அந்தக் கேடுகளை அகற்றுவதற்கு, அவ்வப்போது வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன் மக்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்வதில் உறுதியாக நிற்கும் என்று நான் நிச்சயம் நம்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்ன என்பதை ஆட்சி இன்னும் கொஞ்சம் தெளிவுபடுத்தியிருக்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததன் நோக்கத்தை குறிப்பிடும்போது.

“தமிழ்நாடு 1961-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின் 5-வது பிரிவின்கிணங்க உச்சவரம்புப் பரப்பளவு, ஒவ்வொருவரைப் பொறுத்தும், ஐந்து பேருக்கு மேற்படாமலுள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்தைப் பொறுத்தும், 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாகும். மேற்படி சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகும், லேளாண்மை நிலத்தின் உரிமையில் ஏற்றத்தாழ்வு காணப் படுகிறது. இதனால் பொது நலனுக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் வகையில் ஒரு சிலர் வசமே அத்தகைய நிலங்கள் குவிந்து விடுகின்றன. நில உடைமைச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வரும் வகையில் மேலும் எடுக்கப்படும் ஒரு நடவடிக்கையாக, அத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைப்பது அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது. இந்தக் குறிக்கோளை எய்தும் நோக்கத்துடன் உச்சவரம்பு பரப்பை 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரிலிருந்து 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாகக் குறைப்பது அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது.” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வாசகம் மசோதாவின் குறிக்கோளைச் சொல்லுகின்றது. நிலம் அற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்கவேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அதில் தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. அந்த அடிப்படையில் உச்சவரம்பு கட்டும் சட்டம் வர வேண்டும். “உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தம்” என்பதைக் குறிக்கோளாக—உழைப்பவனுக்கு நிலத்தை

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு ம. பொ. சிவஞானம்]

உரிமையாக்குவது என்பதைக் கொள்கையாக்கி மசோதா வருகிறது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நிதி அமைச்சரவர்களையே முடிவுசெய்ய அத்தகைய கருத்து உறுதிப்படுத்தப்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

நண்பர் சீமைச்சாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். “ உழகிற விவசாயிக்கு என்ன நிலம் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் ? எவ்வளவு நிலம் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் ? கொடுக்க நிலம் எது ? என்று. அதுதான் எனக்கும் கவலை. சீமைச்சாமி அவர்கள் கட்சி ஒத்துழைத்தால்—மசோதா விலுள்ள சலுகைகளை அகற்றி, வரம்பை இன்னும் கொஞ்சம் குறைத்தால் நிறையப் பேர்களுக்குக் கொடுக்க நிலம் கிடைக்கும். இதற்கே ஆட்சேபணை எழுப்புகிறவர்கள், குடியானவர்களுக்குக் கொடுக்க நிலம் கிடைக்காதே என்று கவலை காட்டுவது, தடுப்பதற்கான தந்திரம் என்றுதான் கொள்ள வேண்டும்.

நான் நிலச்சுவான்தார் அல்ல ; நிலச்சுவான்தார் குடியில் பிறந்தவன் அல்ல ; விளைநிலத்தின் சிறப்பில்புகளைத் தெரிந்தவன் அல்ல. ஆனால், விவசாயிகள் படும் கஷ்டங்களை நீண்ட நெடுங்காலமாக உணர்ந்தவன்—அறிந்தவன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய, சுதந்திரக் கட்சி நண்பர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்—மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் இந்த நேரத்தில் முதலமைச்சராக இருந்தாலும்கூட, இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதைத் தவிர்த்திருக்க மாட்டார் ; (ஆரவாசம்) நிறைவேற்றியே இருப்பார் என்று—அவர் உள்ளத்தை மற்றவர்களைவிட அதிகமாகத் தெரிந்தவன் என்ற உரிமை எடுத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறேன். அவர் பதவியில் இல்லாமற்போனது ஒரு குறையே தவிர, அவர் இருந்திருந்தால் இதற்குக் குறைவாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்க மாட்டார் என்று சொல்லுகிறேன்.

பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்தில், அந்தச் சட்டத்திற்கு ஆதரவு தேவதற்காக, ராஜாஜி அமைத்து நானும் அவரோடு தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுற்றுலா செய்தேன். முதன் முதலாகத் தஞ்சை நகரில் காலையில் மிராசுதார்கள் கட்டத்தைக் கூட்டினார். மிராசுதார்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டி, “ நீங்கள் இந்தப் போக்கிலேயே போய்க் கொகண்டிருந்தால்—கொடைக்கானலில் ஒரு பங்களா, உதகையில் ஒரு பங்களா, சென்னையில் ஒரு பங்களா என்று வைத்துக்கொண்டு, சுகஜீவனம் நடத்துகிறீர்கள் ; உழவர்கள் இதையெல்லாம் பார்க்கிறார்கள் ; யார் உழைப்பால் இதெல்லாம் வருகிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரிகிறது. இந்தப் போக்கிலே நீங்கள் போய்க்கொண்டு, நிலவுடைமைச் சீர்திருத்தங்களை ஏற்க மறுத்தால் என் வாழ்நாளிலேயே உங்கள் கையிலுள்ள நிலங்கள் பறிபோவதை நான் பார்க்க வேண்டி ஏற்பட்டுவிடும். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால் சீர்திருத்தங்களை அந்தந்தக் கட்டத்தில் ஏற்று, வளைந்து கொடுத்து, மக்களுக்கு வாழ்வு அளியுங்கள் ” என்று தஞ்சையில் அவர் பேசியதை என் காதல் கேட்டேன். பத்திரிகை யிலும் வெளியாயிற்று. திரும்பவும் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட அரசியல் கொள்கைப்படி இதை எதிர்ப்பது அவசியமாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றை உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். இந்தச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஜனநாயக அமைப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லையானால், இதைவிடவும், தீவிரமாக இருந்திருக்கவேண்டும் ; இதை விடவும் தீவிரமாக இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால், உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். நிலவுடைமையை ஆதரிக்கிற கட்சி எதிர்க்கட்சியாகவும், நிலவுடைமையை மறுக்கிற கட்சி ஆளுங்கட்சியாகவும் இருந்து வருகிற இந்த ஜனநாயக

திரு ம. பொ. சிவஞானம்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

அமைப்பில் இதைவிட நாம் அதிகமாக எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை என்னும் நிலையில், இந்தச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால், ஒன்றை மட்டும் சொல்லுகிறேன். இந்த மசோதாவில் சில சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. பின்னகளுக்கு, பேரப்பின்னைகளுக்கு, பேரப்பென்களுக்கு என்றெல்லாம் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்தச் சலுகைகளெல்லாம் வழக்கி விழ இடமாகி விடக்கூடாது. உறுதியாக நிற்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருந்துதான் பெரும்பாலும் கூச்சல் வருகிறது. மிராசதார்கள் ஊர்வலம் வருகிறது என்று சொல்லி விட்ட பிறகு வேறு என்ன இருக்க முடியும்? தஞ்சை மாவட்டக்காரர் முதலமைச்சராக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் இந்தச் சட்டம் வருகிறது. அந்த மாவட்டத்தை நன்றாகப் புரிந்தவர் இதைக் கொண்டு வருகிறார்கள். நிலப் பிரபுத்துவத்தில் தஞ்சைக்கு அடுத்த மாவட்டம் கோவை மாவட்டம் ஆகும். அந்தக் கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் ரவர்களும் சேர்ந்து இதைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய வேண்டுகோள்—மிக மிக உருக்கமாக வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த நாட்டின் ஏழை எளிய மக்களை நாம் நீண்ட நெடுங்காலமாக இப்போதைய நிலையிலேயே வைத்திருக்க முடியாது.

பட்டித்தொட்டி கிராமங்களைப் பாருங்கள். கண்ணீர் வடிக்கும் அளவுக்கு சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆட்சிக் காலத்துல் இருந்ததை போன்றே இன்னும் நம்முடைய கிராமங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றால், இந்தப் போக்கிலேயே சென்றால், பேரலீசையும் இராணுவத்தையும் வைத்துத்தான் நம் நாட்டின் சட்டத்தையும் அமைதியையும் காக்கவேண்டும்? அப்படியானால் நம்முடைய தர்மம், வேதம், ஆகமம், நீதிசாத்திரம், திருக்குறள் எல்லாம் எங்கே போவது என்று நான் கேட்கிறேன்.

தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் இந்த மசோதாவை நான் உறுதியாக வரவேற்கிறேன், ஒரு கலாச்சார இயக்கத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். நான் காணும் கலாசாரம், ஒரு வளை ஒருவன் ஏய்த்தப் பிழைக்காத கலாசாரம். நான் அமைக்க விரும்புகிற தமிழகம், ஆண்டான்-அடிமை இல்லாத தமிழகம். நான் விரும்புகிற தமிழ்நாட்டின் பண்பாடு சுரண்டிப்படுவார் சுரண்டப்படுவார் இல்லாத பண்பாடு. அத்தகைய அமைப்புக்கு இது ஒரு முன்னோடி—முடிவானது அல்ல—என்று நம்பி இந்த மசோதா விற்கு மன திறைவோடு தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் ஆதரவைத் தருகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அவை மன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நில உச்ச வரம்பு மசோதாவைக் கொள்கை அளவில் வரவேற்று, இது வந்திருக்கும் முறை, வந்திருக்கும் நேரம் ஆகியவற்றையும், இந்த மசோதாவில் இருக்கும் குறைபாடுகளையும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கண்டித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் முதன் முதலில் 1962-ம் ஆண்டில் தலைவர் காமராஜ் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது. சட்டமாக்கப்பட்ட அந்த நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்த உச்ச வரம்புச் சட்டம் சிலரைத் தப்பிக்க வைப்பதற்காகவே கொண்டு வரப்பட்டது, அது சரியான முறையில் செயல்படுத்தப்படவில்லை, அதற்கான ஃபாலோ-அப் மெஷர்ஸ்—பின்னால் படிப்படியாக எடுக்க வேண்டிய

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை—பின்னால் படிப்படியாக வரவேண்டிய சட்டங்கள் சரியான முறையில் கொண்டுவரப்படவில்லை என்று இத்தனை ஆண்டுக் காலமாகச் சொல்லிவந்தது. ஆனால், சென்ற மூன்று ஆண்டுக் காலமாக அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, அந்தச் சட்டத்தில் என்ன குறைகள் இருந்தன என்று அவர்கள் சொன்னார்களோ அந்தக் குறைகளைப் போக்கியிருக்கிறார்களா, அந்த ஒட்டைகளை அடைத்திருக்கிறார்களா, அந்த ஒட்டைகளின் வழியாகத் தப்பியவர்களை புதிய சட்டத்தின் விளைவாகப் பிடித்திருக்கின்றார்களா, என்று பார்த்தால், அப்படிப்பட்ட நிலைமை இந்தப் புதிய மசோதாவில் காணப்படவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அன்றையதினம் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது, இதனைப் பின்தொடர்ந்து பல்வேறு சட்டங்களைப் கொண்டு வருவதன் மூலம் சமுதாயத்தில் புரட்சிகரமான மாறுதலைக் கொண்டு வர நினைத்திருந்தார்கள். ஆனால், நாட்டின் நிலைமையில், அவருடைய சேவை வேறொரு துறைக்குத் தேவைப்பட்ட காரணத்தால் அவர் இங்கு இல்லாத நேரத்தில் அவருடைய கொள்கைகளை இங்கு முழுமையாகச் செயல்படுத்தமுடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் எதற்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அன்று முதல், மசோதாவைக் கொண்டுவந்து இந்த அவைமுன் வைக்கப்பட்ட நாள் வரை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் சொல்லிவந்த பெருங்குறை, இந்தச் சட்டம் உச்சவரம்புச் சட்டம் அல்ல, மிச்ச வரம்புச் சட்டம் என்பதாகும். ஆனால் இன்றைய தினம் எந்த அளவில் இந்த மசோதா உச்ச வரம்பைக் குறைத்திருக்கிறது என்பதைச் செயல் அளவில் பார்த்தால், இது கொஞ்சங்கூட உச்ச வரம்பைக் குறைக்கவில்லை, உச்ச வரம்பு எல்லையைக் குறைக்கவில்லை என்பதை மிகுந்த வேதனையோடு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நாம் என்ன எதிர்பார்த்தோமோ அதற்கு மாறாக, இது உச்ச வரம்பை அதிகப்படுத்தி, நிலத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்குத் துணை போகிறது என்பதைக்கூட சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவைப் பற்றி இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்தையும் தொழிலாக நாம் கருத வேண்டும் என்று கடந்த காலத்தில் சொல்லிவந்திருக்கிறோம். பல இடங்களில் பேசி வந்திருக்கிறோம். ஆனால், அதை ஒரு தொழிலாக, இன்டஸ்ட்ரியாக நாம் கருதி அதற்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டும். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதன் தலையில் நாம் 1962-ம் ஆண்டிலேயே கைவைத்தவிட்டோம். பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களிடமுள்ள நிலத்தைக் குறைத்து, முப்பது ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர்தான் அதிகப்படும் வைத்திருக்க முடியும் என்ற முடிவை எடுத்துவிட்டோம். அதை செயல்படுத்தியும் இருக்கிறோம். அதில் குறைபாடு இருந்திருந்தால் அந்தக் குறைபாட்டை நீக்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால், அதற்குமாறாக இன்றைய தினம் முப்பது ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்பதைப் பதினைந்து என்று குறைக்கிறோம். பரவாயில்லை. ஆனால் அப்படிச் கூறுகின்ற நேரத்தில் மற்றத் துறைகளில் நாம் கை வைத்திருக்கிறோமா என்றால் இல்லை. தொழிலதிபர்களைப் பார்க்கிறோம். “நீங்கள் புதிதாக எத்தனை லட்சம் வேண்டுமானாலும் போட்டு தொழில்களை ஆரம்பியுங்கள், பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம்” என்று சொல்வதைப் பார்க்கிறோம். நகர்ப்புறங்களில் தங்களுடைய பணத்தைக் கொண்டுவந்து வீதிவீதியாக வீடுகளைக் கட்டிவிட்டு, சமுதாயத்தை ஆட்டி வருகின்றவர்களைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் பக்கம் எல்லாம் கை திரும்பவில்லை. திரும்பத் திரும்ப விவசாயத்திலேதான் கைவைக்கிறார்கள். பெரும் பணக்காரர்களின் மத்தியிலே கைவைத்தால், அவர்களால், கேடு வரும். ஒரு ஆர்கனைசேஷன் இல்லாமல், ஒரு சங்கமாக இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலச் சொந்தக்காரர்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்த நேரத்திலும், எப்படியானாலும் கை வைக்கலாம் என்ற அளவில் இருக்கிறார்கள். நிலச் சொந்தக்காரர்களை மட்டும் சமூக விரோதிகளாக,

பிற்பகல்
6-00

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 ஏப்ரல் 8]

நாம் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ நம் மனத்தில் கற்பனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நிலைமை நீடிக்குமானால், இன்றையதினம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற பசுமைப் புரட்சியை அது பாழடித்து விடும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்திலே இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேரள மாநிலத்திலே 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, சட்டம் நிறைவேறியிருக்கிறது. நம்மைப் பொறுத்தவரையில், கேரளத்தில் இருக்கின்ற நிலைமையையும், இங்கே இருக்கின்ற நிலைமையையும் அனுசரித்துப் பார்க்க வேண்டும். கேரளத்தில் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றால் அங்கே வருகின்ற வருவாய் என்ன - இங்கே இருக்கின்ற நிலைமை என்ன, வருவாய் என்ன என்பதை ஆராய்ந்தார்களா? அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து, வருவாயின் அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்களே, விவசாயக் கூலிகள் நிர்ணய சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறோம் என்று, அந்த மசோதாவை முதலில் கொண்டுவந்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருந்தால் நியாயபூர்வமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு செலவு இருக்கிறது. எதன் மூலம் இதை நிர்ணயிக்க முடியும்? அவர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்கிறோம் என்பதை அடிப்படையாக வைத்து செலவுகளை நிர்ணயிக்க முடியும். இன்றைக்குத் தலைகீழ்ப்பாடமாக இருக்கிறது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டிவிட்டு, பின்னர் வேலை செய்கின்ற விவசாயிகளுக்குக் கூலி இவ்வளவு என்ற மசோதா வந்தாலும் வரலாம், வராமலும் போகலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி ஒரு சட்டம் அவசரக்கோலம் அள்ளித் தெளித்ததுபோல வந்திருக்கிறது. இதைக் கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

“இது ஜனாதிபதிக்குப் போயிற்று?” “இதை ஜனாதிபதிக்கு அனுப்ப வேண்டுமா, வேண்டாமா?” என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசியாகிவிட்டது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த பிறகு அரசாங்கமே அதற்கான திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. அவர்கள் யாரைக் கலந்து பேசினார்களோ, அவர்களிடம் தாங்கள் நினைத்ததையெல்லாம் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்க முடியாது. இவர்கள் யாருக்கு இந்த மசோதாவை அனுப்பினார்களோ, என்ன என்ன பிரிவு, எப்படி எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று மனதிலே நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அவர்களிடம் அதைத் தெளிவாக கலந்திருக்க முடியாது. அதற்குப் பிறகு திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஐந்து பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற நிலைமை முன்னாலே இருந்தது. இன்றைக்கு 75 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்களை இந்தச் சட்டத்தின்படி வைத்திருக்க முடியும். இது காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொண்டுவந்த நிலைமையை ஒத்திருக்கிறதா அல்லது அதைவிடக் குறைந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆளுக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கருத்தைத் தாங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா அல்லது எதிர்க்கிறீர்களா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : எங்களுடைய சட்டத்திலே இருந்த ஓட்டைகளை அடைப்பதற்குப் பதிலாக, புதிதாக ஓட்டைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பழைய ஓட்டைகளை நீங்கள் அடைக்கவும் இல்லை, அதே நேரத்தில் புதிய ஓட்டைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

1970 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, குற்றச் சாட்டுகள் சொல்கிற நேரத்திலே, குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டிய வழிகளையும் சொல்ல வேண்டும். உங்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் நிலம் கொடுக்கலாம் என்பதுபற்றி இருக்கிறது. இதைப்பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்த மசோதா இன்றையதினம் அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது (ஆனால் கட்சித்தரப்பில் சிரிப்பு). பழைய சட்டத்திலே இருக்கிற ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கு நீங்கள் பயந்திருக்கிறீர்கள். முன்பெல்லாம், வடபாதிமங்கலம், மன்றாடியார் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்களைக் கொண்டு வர ஏன் தயங்குகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, விதிவிலக்குகள் சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானமே வரப் போகிறது. எங்களைப் பார்த்து, “அவசரப்படுகிறீர்கள்” என்று திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லிவிட்டு, அவர் ஏன் அவசரப்படுகிறார்? விதிவிலக்கு சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானம் வருகிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அதிலேதான் ஒரு குழ்ச்சி. இதைக்கொண்டு வந்தது அரசு. விதிவிலக்கிலே போகும்போது எல்லா கட்சிகளையும் பார்த்து, “என்ன சொல்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டு, பிழிபோட்டு விடுவீர்கள். இதிலே அரசு எடுத்துக்கொண்ட பொறுப்பு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : விதிவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில், தோப்புகள், காபித் தோட்டங்கள், கரும்புத் தோட்டங்கள் போன்றவை ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் வித்தியாசப்படுகின்றன. அந்தக் காரணத்தினாலேதான் ஒரு கமிட்டி போட்டு, அந்தக் கமிட்டி சுற்றப்பயணம் செய்து, ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அந்த அறிக்கையின் அறிவுரைப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம். ஒரு கமிட்டி போடலாம் என்ற தீர்மானம் வருகிறது. நில உச்ச வரம்பைப் பொறுத்த வரையில் காங்கிரஸ் அரசு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்சவரம்பு என்று நிர்ணயித்துவிட்ட காரணத்தினால் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றிருப்பதை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதாக ஆக்கி, சில திருத்தங்களைச் செய்கிறோம். அதற்கு ஒரு கமிட்டி போட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

விதிவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் அந்தந்த மாவட்ட நிலைமைகளையும் ஆராய்ந்தறிவுதற்காகக் கமிட்டி போடலாம். கமிட்டி மூலமாக நிலைமைகள் ஆராயப்பட்டு, அதிலே ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்கலாம் என்று தீர்மானம் கொண்டுவரப் போவதாக நான் சொன்னேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தத் தோப்புகள் போன்றவற்றிற்கு, எதெதற்கு எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுப்பது என்பதற்கு ஒரு கமிட்டி தேவை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைவிட ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா அந்தந்தப் பகுதியில் எப்படி எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்பதை நிர்ணயித்துவிட வேண்டும். 1962-லே எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் உச்ச வரம்புச் சட்டம் சட்டமாகும் போது அவர்கள் மனதிலே வைத்துக்கொண்டிருந்த கொள்கைகள் வேறு. அதைத் தொடர்ந்து இன்றையதினம் கொண்டு வரவில்லை. அதற்கான பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அந்தக் குற்றையை நிவர்த்திக்க வேண்டிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மாறாக, ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கு மாறாக, உச்சவரம்பைக் குறைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி, 30 ஏக்கருக்கும் அதிகமான அளவிலேதான் வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே இது குழப்பம் மிகுந்த சட்டம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[1970 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் “60 ஏக்கர் என்று இருக்கும்போது, 70, 75 ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொள்கிறார்களே, 30 ஸ்டாண்டிங் ஏக்கர் என்று சொல்லிவிட்டு, அதிகமாகத் தருகிறார்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். நண்பர் அவர்சன் குறை சொல்கிற வகையிலே சொல்கிறார்களே தவிர, அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பழைய சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஓட்டைகளை அடைக்க வேண்டும். (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு.) அதன் தொடர்பான சட்டங்களை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அடுத்தது, இந்த மசோதா அவசரம் அவசரமாக, அவசரக் கோலத்தில் நல்ல முடிவு எடுக்காமல், நன்றாக ஆராயாமல் கொண்டு வரக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டு, ஆராயப்பட்டு, அதன்பிறகு கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நல்ல வேளையாக, நமது நண்டர் ஒரு பேருண்மையை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். பழைய சட்டத்திலே ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்ற பேருண்மையை ஒத்துக் கொண்டதற்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் பதினைந்து உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அதன் பின்னர் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசி, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரை ஆற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இன்றோடு இந்த அவைக் கூட்டம் முடிய வேண்டியிருக்கிறது.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, we can carry it to tomorrow also. This is a Bill of far-reaching importance. But I am bound by your ruling.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப் பேரவைதான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I am helping the House. (Interruption). Yes, the discussion can be continued if necessary, tomorrow also.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள்தான், இந்த அவைதான் முடிவு எடுக்க வேண்டும். 15 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசி, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்குப் பொது விவாதம் முடியுமா? நாளைக்கு கிளாஸ் பை கிளாஸ் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. காலையில் கிளாஸ் பை கிளாஸ் கன்வீட் ரேஷன் முடித்துவிட முடியுமா?

திரு. கே. விநாயகம் : காலையில் முடியாவிட்டால் ஈவினிங் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஈவினிங் முடியாது, ஈவினிங் கவுன்சில் இருக்கிறது.

THIRU K. VINAYAKAM : We are not concerned with what happens in the Council. We can't be hustled like this. He has asked me to do this. With his consent I am doing this. Please do justice to hon. Members.

1970 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உங்களைச் சொல்லச் சொன்னார்களா? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ன சொல்கிறார்கள்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : விவாதம் நடக்கட்டும். ஜாமம் வரைக்கும் போகட்டும், நீங்கள் ஏன் தடுக்கிறீர்கள்?

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இது மிகவும் முக்கியமான “பில்” லாக இருப்பதால் பேச விரும்புகின்ற அங்கத்தினர் களையெல்லாம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யார் யார் பெயர் கொடுத்து இருக்கிறார்களோ அவர்களையெல்லாம் சேர்த்திருக்கிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : பொது விவாதம்தானே, ஏன் எல்லோரும் பெயர் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்து என்னுடைய பெயரைக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டேன். தயவுசெய்து என்னுடைய பெயரையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு எஸ். ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்ற நாம் இருக்கிறோம்.

இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவருவதை நான்கு வகையாகப் பிரித்துக் கொள்ளலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கை; பேரறிஞர் அண்ணாவின் இலட்சியம்; கலைஞருடைய திட்டம்; நிதியமைச்சர் மதியழகன் அவர்களுடைய சட்டம் என்று நான்கு வகையாகப் பிரித்துப் பார்க்கிறபோது நாட்டிலே உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேர்களும் பாராட்டக் கூடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

1961-வது ஆண்டு உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்த பொழுது அந்தச் சட்டத்தினாலே எவ்வளவு நிலம் நமக்குக் கிடைக்கப்பெற்றது என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஐந்து பேர்கள் கொண்ட குடும்பம் ஒன்றிற்கு 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசு ஐந்து பேர்களுடைய குடும்பத்திற்குப் பதினைந்து ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்ற அளவில் சட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இதிலே மைனர்களுக்குப் பங்குண்டா இல்லையா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் முன்னாலே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இந்த அரசின் சார்பாகவும், முதலமைச்சர் அவர்களின் அனுமதியோடும், தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியோடும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு சட்டம் கொண்டுவருகிறது என்று சொன்னால் அந்தச் சட்டத்தினால் சமுதாயத்திலே இருப்பவர்கள் யாரும் பாதிக்கப்படக் கூடாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பெரும் தொச்சவான்தார்கள் பாதிக்கப்படுவதைப் பற்றி நாம் கவலை எடுத்துக் கொள்ளாது, நடுத்தர மக்கள், சாதாரண ஏழை விவசாய டிக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற அளவில் தான் அந்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டுவரவேண்டும்.

ஒரு குடும்பத்தில் ஐந்து பேர்களுக்கு மேல் ஒரு குழந்தை இருந்தால் அதற்கும் பாகம் உண்டு என்று சொல்லலாம். சட்டம் இயற்றப்படுகிற பொழுது ஐந்து பேர்கள் கொண்ட குடும்பம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்கள் எல்லாம் மேஜராக இருப்பவர்கள் என்று சொன்னால் மைனராக இருக்கக்கூடியவர்கள் இரண்டு, மூன்று பேர்கள் அந்தக் குடும்பத்திலே இருப்பார்கள் என்றால் அவர்களுக்கும் நிலம் கிடையாது, தகப்பனருடைய சொத்தில், என்பதில்லை என்று இந்தச் சட்டத்தை இயற்ற

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

வதினமூலம் சமுதாயத்திலே ஒரு பெரிய பழிச்சொல்லுக்கு ஆளாகக் கூடாது என்ற வகையிலே அவர்களுக்கும் பங்குண்டு என்ற வகையிலே இந்தச் சட்டத்தை நம்முடைய சர்க்கார் கொண்டுவருகிறது.

இதிலே கல்வி, மருத்துவம் போன்ற பொதுத் துறைகளுக்குத் தானம் எழுதிவைப்பவர்கள் தாராளமாக எழுதிவைக்கலாம். ஆனால் அது சர்க்காருடைய அங்கீகாரம் பெற்றதாக இருக்கவேண்டும். தானத்தின் மூலம் வரக்கூடிய வருமானம் நேரடியாகக் கல்விக்கும் மருத்துவத்திற்கும் சேர்க்கூடிய வகையில் இருக்குமானால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்வது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவருவதின் மூலம் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி குறையும், உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படும் என்ற சில குரல்கள் எழுவதைப் பார்க்கிறோம். உலகத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அமெரிக்காவில் 100, 200 ஏக்கர் நிலம் என்ற அளவிலே வைத்து இருக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்ட நாடுகளில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி உலகத்தின் பிற நாடுகளுக்கு உணவு வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐப்பான் நாட்டில் மிகக் குறைந்த நிலங்கள், 7 ஏக்கர் என்ற அளவிலே வைத்திருக்கின்ற விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நாடுகளிலும் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகக் கிடைக்க வழங்கக்கூடிய நிலையில் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். எனவே நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தினால் உணவு உற்பத்தி குறையும் என்று வாதாடுவார்களானால் அவர்கள் இதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் கணக்குப்படி உத்தேசமாக இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலம் நமக்கு மீதம் கிடைக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக என்று கணக்கு இருக்கிறது. எத்தனை பேர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று சுதந்திராக கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் கேட்டார்கள். இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஐந்து ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் ஒரு குடும்பத்திற்கு என்று வைத்தால், 40 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கக் கூடிய அளவிலே சட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது.

இதைத்தான் நம்முடைய ம.பொ.சி. அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். இப்படி நாம் எடுக்கிறபொழுது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு நட்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு கருதி பாதிக்கப்படக் கூடியவர்களுக்கு நட்ட ஈடு கொடுக்கலாம் என்ற வகையிலே சட்டம் கொண்டுவரப்பட இருக்கிறது.

விதி விலக்குகள் இருப்பதைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் சிலர் பேசினார்கள். பழ வகைகள் உற்பத்தி செய்வது, சவுக்குத் தோப்புகள், கால்நடைக்காக மேய்ச்சல் காடுகள் இவை போன்றவற்றிற்கு உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே விதி விலக்கு இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கம் சொன்னார்கள். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் இத்தகைய துறையிலே மாறுபட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே இதைப் பரிசீலனை செய்து, இதற்கு எந்த அளவுக்கு உச்சவரம்பு வைக்கலாம் என்பதைக் கமிட்டி அறிக்கை கொடுத்த பிறகு, சட்டமாக நிறைவேற்றலாம் என்ற நிலையிலே அரசு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் யார் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றால் சாதாரண விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பது போல் இருக்கிறது என்று சுதந்திராக கட்சித் தலைவர் பேசினார்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மூன்று நிலம் ஒரு பங்கு நிலம் திரு. வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியாரிடம் இருக்கிறது.

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு எஸ். ஆறுமுகம்]

இன்னொரு மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலம், பண்டார சந்திதியினர் வைத்து இருக்கிறார்கள், மீதி மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலம்தான் சாதாரண விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கின்றது. இரண்டு பங்கு நிலத்தை அதிகமாக வைத்து கொண்டிருக்கின்றவர்களிடம் எடுப்பதின்மூலம் யார் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் நான் அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொள்வ தெல்லாம், தஞ்சாவூர் போன்ற மாவட்டங்களில் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் நிறைய நிலங்கள் சுலபமாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் கண்ணோட்டம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயில் நிலங்களுக்கு உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். மடாலயங்களைச் சேர்ந்த நிலங்களுக்கும் உச்சவரம்பு செய்ய வேண்டும்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கோவில் நிலங்களாக 89,119 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டத்தில் 45,944 ஏக்கர் நிலம் கோவில் நிலமாக இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 23,858 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு பூராவும் மொத்தத்தில் பார்த்தால் 258,699 ஏக்கர் நிலங்கள் கோவில்களின் பெயரால் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கோவில் நிலங்களுக்கு நாம் ஒரு உச்சவரம்பு நிர்ணயம் செய்வதன் மூலம் நமக்கு நிறைய நிலங்கள் உபரியாகக் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த நிலவுடமைக்குப் புதியதொரு உச்சவரம்பு கட்டக் கூடிய இந்த மசோதாவின் மீது நாம் பொதுவாக விவாதிக்கக் கூடிய நேரத்தில், மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் பின்வரும் கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டால் தமிழ் நாட்டில் இந்த மசோதாவின் காரண நோக்கங்கள் ஆகியவற்றில் குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடிய சிறிய அளவிற்காவது நிலவுடமை குவிந்து கிடப்பதைத் தடுக்க முடியும் என்றுதான் நாங்கள் முதலிலே கருதினோம். ஆனால், இப்போது அரசாங்கச் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தங்கள் ஆகியவற்றைக் கணக்கிலெடுத்துப் பார்க்கும்போது இந்த மசோதாவினால் எந்தப் பலனும் ஏற்படாது என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று இங்கு சுதந்திரக் கட்சி சார்பிலும், காங்கிரஸ் கட்சி சார்பிலும் பேசக்கூடிய நேரத்தில் சுற்றி வளைத்து இது மிகவும் பயங்கரமானதொரு மசோதா என்று சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் அப்படிக் கவலைப்படுவதற்கு எதுவுமே இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். காரணம், 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்பதை ஐந்து பேர்களுக்கு மேற்படாத ஒரு குடும்பத்திற்கு 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்பதை—15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராவாகக் குறைக்கக் கூடிய அளவில் மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எதைக் கொண்டுவரவில்லை என்பதை அரசாங்கம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும்.

காங்கிரஸ் அரசு கொண்டுவந்த சட்டத்தில் ஒரு குடும்பத்திற்கு 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கக் கூடிய நேரத்தில் செக்ஷன் 5 5-வது உப பிரிவில் மற்றொன்றையும் கூறினார்கள். ஐந்து பேர்களுக்கு மேற்பட்ட அந்தக் குடும்பத்தில், அவர்கள் 15 பேர்களாக இருந்தால் 75 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்று கணக்கிட முடியாது. என்னவாக இருந்தாலும் ஒரு குடும்பம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு அதற்கு 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர், அதாவது இரண்டு மடங்கு 60 ஏக்கர்களுக்கு மேல் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் ஒரு குடும்பம் வைத்திருக்க முடியாது என்று அந்த உப பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க, 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்பதை 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராவாகக் குறைக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது எக் காரணத்தைக் கொண்டும், எந்தெந்த வழியாக இருந்தாலும், அதிக பட்சமாக ஒரு குடும்பம் வைத்திருக்கக் கூடியது 60 ஸ்டாண்டார்ட்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1970 ஏப்ரல் 8]

எக்கராவிலிருந்து 30 ஸ்டாண்டார்ட் எக்கராவாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது சாதாரண இயல்பு. தர்க்க ரீதியிலும், நியாயத்தின் அடிப்படையிலும் அதுதான் சரியானதாகும். ஏன் அரசாங்கம் அதைச் செய்யவில்லை என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, சுதந்திர அல்லது கங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் இதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுவதற்கு இவர்கள் நாங்கள் கேட்கவில்லை. அவர்களது கொள்கையைப் பற்றிச் சொல்லட்டும். இல்லாவிட்டால் நான் பேசும்போது அவர்களுக்காகப் பேச வேண்டிவரும்.

திரு. என். சங்கரய்யா : புதிதாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக் கூடிய இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் “நோட்டிபைட்டே” என்று சொல்லக்கூடிய தேதி வரையில்—பெப்ரவரி 26-ம் தேதி என்று துவக்கத்தில் இருந்தது. இப்போது 15-2-1970 என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 15-2-1970-ல் இருந்து இதைப் பற்றிப் பேசி, இது நிறைவேற்றப்பட்டு, ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் கிடைத்து பின்பு மாநில அரசு தன் கெஸ்ட்டில் டேப் நோட்டிபை பண்ணும் தேதி வரையில் எந்த நிலப் பிரபுவும் அவர்கள் இந்து குடும்பமாக இருந்தால் என்ன செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தால் கல்யாணம் ஆகாத மகன்கள் இருந்தால், ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, ஐந்து பேர்கள் இருந்தாலும் ஒவ்வொருவருக்கும் Natural love and affection தன் சொந்த நேசத்தின் அடிப்படையில் எழுதி வைக்கலாம் என்றிருக்கிறது. எவ்வளவு என்று அதன் வரம்பு குறிக்கப் படவில்லை. எவ்வளவு எழுதி வைக்கலாம் என்றால், அதிகப்படியாக 60 ஸ்டாண்டார்ட் எக்கர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு வரும் வரையில் எழுதி வைக்கலாம். கல்யாணம் ஆகாத பெண்கள் இருந்தால், ஒருவர் இருந்தாலும் சரி, அல்லது மூவர் இருந்தாலும் சரி, நோட்டிபைட்டே வரையில் இன்றைக்கு எழுதி வைக்கலாம் என்றிருக்கிறது. மகன் வயிற்றுப் பேத்தி கல்யாணம் ஆகாதிருந்தால் எழுதி வைக்கலாம் என்றும் இருக்கிறது. 44,000 நிலப் பிரபுகளிடமிருந்து உபரி நிலம் எடுக்கப்படும் என்கிறோம். இந்த உரிமையைக் கொடுத்த பிறகு நோட்டிபைட்டே வரையில் பங்கு போட்டுப் பிரித்து எழுதிக் கொண்ட பிறகு நமக்கு என்ன கிடைக்கும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, 15 ஸ்டாண்டார்ட் எக்கர் என்ற அடிப்படையில் பார்க்க முடியாது. 60 ஸ்டாண்டார்ட் எக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு மேல் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். என்பது சென்ட் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டார்ட் எக்கர் என்பது மிகவும் வசதியுள்ள சில இடங்களில்தான் இருக்க முடியும். 1½, 2, 3 அதிகப்பட்சம் நான்கு எக்கர்கள் வரை ஒரு ஸ்டாண்டார்ட் எக்கர் என்பது வரும். கோவை, சேலம் மாவட்டங்களில் இன்று வரி அடிப்படையில் ஸ்டாண்டார்ட் எக்கர் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

ஆகவே, 60 ஸ்டாண்டார்ட் எக்கர்கள் என்றால் $60 \times 4 = 240$ எக்கர் வரையில் அவர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலை ஏற்படும். புன்செய் நிலம் என்றால் நான்கு எக்கர்கள் வரை ஒரு ஸ்டாண்டார்ட் எக்கருக்குப் பொருந்தும். ஆகவே, புன்செய் நிலம் என்றால் 240 எக்கர்கள் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படியானால் எவ்வளவு மிச்சம் வரும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் முப்பது ஸ்டாண்டார்ட் எக்கருக்கு மேல்—இப்போது 15 என்று செய்யும்போது—எந்த ஒரு குடும்பமும் வைத்திருக்கக் கூடாது என்ற ஷரத்தை இத்திருத்தச் சட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் நினைக்கும் பயன் கிடைக்கும். 30 ஸ்டாண்டார்ட் எக்கர் என்ற வரம்பு கட்டுப்போது அக் குடும்பத்தில் ஐந்து பேர்களுக்கு மேற்பட்டிருந்தால் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஸ்டாண்டார்ட் எக்கர் வீதம் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. இப்போது நாம் 30 ஸ்டாண்டார்ட் எக்கராவை 15 என்று

தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலத்தின் 591
மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா
(சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 11/70)

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

குறைக்கும்போது அந்த 5 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்பதை 2½ ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்றுதானே குறைக்க வேண்டும்? ஆகவே, 15 என்று குறைக்கும்போது அதை 2½ என்று குறைப்பதுதான் லாஜிக்கல் கான்ஸி க்வன்ஸ் ஆக இருக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கேரளாவில் கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆண்ட நேரத்தில் கொண்டுவந்த இந்தச் சட்டத்தில் இதுவே இருக்கிறது. நீங்கள் என்ன குற்றம் சாட்டிப் பேசியிருக்கிறீர்களோ, அதுவே இருக்கிறது.

By way of partition or on account of natural love and affection or in favour of a person who was a tenant of the holding before 27th July 1960 and continued to be there till the date of transfer or in favour of religious or charitable or educational institution of a public nature solely for the purpose of institution,

என்று கேரளாவில் அப்போது அமைச்சராக இருந்த திருமதி கௌரி அவர்கள் கொண்டுவந்த “பில்” லில் இவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்போது சீப் மினிஸ்டர் யார்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சி யைச் சார்ந்த திரு. ஈ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாட் அவர்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : குறுக்கீட்டிற்கு நன்றி. அதற்குப் பூரணமாக பதில் அளிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஆரம்ப உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கும் பதில் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முப்பது ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்பதை 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்று குறைக்கும்போது முதலில் 30 என்றிருக்கும்போது சீதனத்திற்காக 10 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் கொடுக்கலாம் என்றிருந்தது. 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராக்கள் என்று குறைக்கும் விதத்தில் மசோதா கொண்டுவரும்போது அந்த 10 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்பதை 5 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்று குறைப்பதுதான் நியாயத்துக்குப் பொருந்தும் என்பதை இம் மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆனால், இது செய்யப்பட வில்லை.

ஆகவே மற்றொரு விஷயத்திற்குப் போவதற்கு முன்னால் கேரளாவைப் பற்றி நிதியமைச்சரவர்களும், முதலமைச்சரவர்களும் கூறிக் குறுக்கிட்டார்கள். அதற்கு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். கேரளா சட்டத்திலே, ‘Natural love and affection’ என்ற முறையிலே பங்கு போட்டுக்கொள்ள உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நோட்டிபைட் டேட் வரையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலேயுள்ள ஒரேவொரு பிரச்சனை கேரளாவிலே Adult Unmarried Person அதாவது கல்யாணமாகாத வயது வந்த ஒருவருக்கு கேரளா சட்டப்படி 5 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் மட்டும்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தமிழகத்தில் உள்ள கடந்த காலச் சட்டத்திலேயும், அல்லது இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்திலேயும் ஒரு குடும்பம் என்று ஒருவராக இருந்தா லும் அவருக்கு 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கரை வழங்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இங்கே ஒரு ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கரா வுக்கு 400 ரூபாய் வருமானம் என்றால், அதே ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராவுக்கு கேரளாவிலே 2,000 அல்லது 3,000 ரூபாய் வருமானம் வரும். எனவே, அதை வைத்து ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராவைப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. என். சங்கரய்யா : அதற்கும் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிரு கிறேன். அங்கே கொண்டுവரக்கூடிய வரம்பு கல்யாணமாகாத, வயது வந்த ஒருவருக்கு 5 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்பது மட்டுமல்ல, ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்று விட்டுவிட்டில்லை. சாதாரண ஏக்கர்களில் ஏழரை ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது. ஐந்து ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1970 ஏப்ரல் 8]

அல்லது சாதாரண ஏழரை ஏக்கர், இதைவிட அதிகமாக ஒருவர் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆனால், தமிழகத்தில் கடந்த காலத்தில் கொண்டு வந்த சட்டத்திலேயும், இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சட்டத்திலேயும், தனி நபராக இருந்தாலும், ஒரு குடும்பம் என்று கருதி 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு பேர் உள்ள குடும்பமாக இருந்தால் கேரளாவிலே 10 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் அதாவது சாதாரண ஏக்கர்களில் 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர், இதற்குமேல் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக 5 பேர்களுக்கு மேல் உள்ள ஒரு குடும்பத்திற்கு 10 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்றும், அதற்கு மேற்கொண்டு மிகையாக இருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர்தான் கேரளாவிலே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதமட்டுமல்ல, இப்படி 15 பேர்களுக்கு மேல் இருந்தால் அதற்கு உச்ச பட்சம் வைத்திருக்கிறார்கள். எக்காரணத்தைக் கொண்டும், அது சாதாரண ஏக்கரிலே 20 ஏக்கருக்கு மேல் போகக் கூடாது, ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் அல்ல, சாதாரண 20 ஏக்கருக்கு மேல் போகக் கூடாது. குடும்பம் என்று வரையறுப்பு அங்கே இருக்கிறது. நம்முடைய சட்டத்திலே, ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் இருந்தாலும், தனித்தனியாக குடும்பத்தை வைத்துக் கொண்டதாகக் கருதப்படும். அங்கே கல்யாணமாகாத குழந்தைக்கு, தாத்தா, ஆண் வயிற்றுப் பேத்திக்கு குடும்பம் என்று கொடுத்தால் 20 ஏக்கருக்கு மேல் ஏந்தக் குடும்பத்திற்கும் வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொன்னால் பாகப் பிரிவினையில் அடிபட்டுவிடும். ஆகவே, நம் முடைய சட்டத்தில் இதைச் செய்ய தயார்தானா? யார் வேண்டுமானாலும் என்ன மாற்றம் வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளலாம். அவர்கள் குடும்பத்தின் அங்கத்தினராகக் கருதிக்கொண்டு, எக்காரணத்தைக் கொண்டும், 15 ஏக்கருக்கு மேல், இரண்டு மடங்கு, 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராவிற்கு மேல் கொண்டுவரக் கூடாது என்றெல்லாம் இருக்கிறது.

முதலமைச்சரவர்கள் கேட்டார்கள், கேரளாவிலுள்ள நிலத்தின் வருமானத்தைப் பற்றி. கேரளாவில் நிலத்தை 50 சென்ட் ஒரு ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கரா என்று வரையறை செய்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் 50 சென்ட் உள்ள பாக்கு விளையும் நிலத்தை ஒரு ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் விளையும் பொருள்களுக்கு கேற்றபடி அதன் அடிப்படையில் நிச்சயம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. கேரளாவில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விளையும் பயிர் என்ன, வருமானம் என்ன என்று கணக்கிட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விளையும் பயிர் வாரியாக ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கரா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நியாயமாக, பொருத்தமாக இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் கோயம்புத்தூரில் புஞ்சை நிலம் என்ற பெயரை வைத்து, கிஸ்தி குறைவாகச் செலுத்துவதினால் இன்று அதைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டு ஏக்கரா மூன்று ஏக்கரா சேர்ந்து ஒரு ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராவாக வருகிறது. அப்படிச் செய்தால் அதிகப்படியான நிலம் கிடைக்க வழியிருக்கிறதா?

ஆகவே, திரு. காசிராமன் அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்தார்கள், காங்கிரஸ்காரர்களின் வற்புறுத்தலினாலே திருத்தம் கொடுத்ததை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டார்கள். நானும் திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கரா என்பது சாதாரண 20 ஏக்கருக்கு மேல் போகக் கூடாது என்று கொடுத்தார்கள். அனுபவத்தை வைத்துத் திருத்தம் கொடுத்தார்கள். அதைத்தான் நானும் சொல்லுகிறேன். அதைச் செய்தால் ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராவிற்கு சாதாரண ஏக்கர் இவ்வளவு என்ற கணக்கு இன்றைக்கு ஏற்படும். ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்று அவர்கள் எழுத உரிமை இருக்கிறதா, இல்லையா, எழுதினாலும் ஒட்டுமொத்தமாக ஏக்கராவிற்குக் கொண்டுவரும்பொழுது 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கரா, இரண்டு மடங்கு 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராவிற்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்ற ஷரத்தை எழுதி வைத்துவிடலாம்.

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

இன்றைக்கு அரசாங்கம் எந்த அடிப்படையில் இரண்டு லட்சம் ஏக்கரா கிடைக்கும் என்று கூறுகிறார்கள் என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை அது மட்டுமல்ல.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இரண்டு லட்சம் ஏக்கரங்கள் எப்படி கிடைக்கும் என்று கேட்கிறார்கள். இன்னும் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிற தீர்மானம் இருக்கிறது. விதி விலக்கு பற்றித் தீர்மானம் வர வேண்டியிருக்கிறது. கேரளாவைப் பற்றிக் கூறுகிறேன் என்றால், **Natural love and affection** என்பதில் இங்கு நாம் நிர்ணயித்திருப்பது மகள், மகன் வழிப் பேத்தி என்று இரண்டு மாத்திரம்தான் நிர்ணயித் திருக்கிறோம். கேரளாவிலே எல்லா லவ்வும், எல்லா அஃபெக்ட்ஷனும் என்ற அளவுக்குத்தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, கேரளாவிலே இந்தச் சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு ஒரு காணி நிலம் கூட இதுவரையில் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : முதலமைச்சரவர்களுக்கு மீண்டும் பதிலளிக்க விரும்புகிறேன். யார் யாருக்கு எழுதுகிறார்கள் என்பது அல்ல பிரச்சனை. மகன் வழிப் பேத்தியா, மகள் வழிப் பேத்தியா என்பது அல்ல. எவ்வாறு வழங்கினாலும் ஒரு குடும்பம் என்ற அளவில் 20 ஏக்கர்களுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற திருத்தத்திலே அடிபட்டுவிடு கிறது. இங்கே 60 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே, சூட்சமம் இங்கேதான் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு வழி வைத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் எதற்காகச் சொல்லு கிறேன் என்றால், கேரளாவின் வளத்திற்கும், தமிழகத்திலுள்ள வளத் திற்கும் இருக்கின்ற வேறுபாட்டுக்காகத்தானே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : இதற்கு நாம் அவ்வாறு கூறினால், அரசாங்கம் ஒருவேளை இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததே தவறு, மசோதாவைக் கொண்டுவருவதே தவறு என்றுதான் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கும். அதற்குக் காரணம், மசோதாவின் நோக்கத்தில் கூறுகிறோம், சென்ற காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்ததில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருப்பதால், 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராவாகக் குறைக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். இன்று 60 ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லும்பொழுது, பிப்ரவரி மாதம் 15-ம் தேதியி லிருந்து சட்டமாக நிறைவேறும் தேதி, நோட்டிபைட்டே தேதி வரையில் மகன் வயிற்றுப் பேரன், பேரன், பேத்தி, அத்தனையேருக்கும் மற்றும் இந்தச் சட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அவர்கள் மகள்கள், பேத்திகள், எல்லோருக்கும் எழுதிக்கொள்ள உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு ஒரு வரம்பு போடாத்தான் பிரயோஜனப்படும். **Natural love and affection** என்றாலும், ஒட்டுமொத்தத்திலே எக்காரணத் தைக் கொண்டும், 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கராக்களுக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றால் எல்லாம் அடிபட்டுவிடும்.

அறுபது ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கரா வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால், இவ்வாறு பங்கிட்டுக்கொள்வாரானால், கடைசியில் இன்று என்ன ஏற்படப் போகிறது? மகனுக்கு எழுதி வைத்துக்கொள்ளுவார்கள், மகன் வயிற்றுப் பேத்திக்கு எழுதி வைத்துக்கொள்ளுவார்கள். குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கரா என்றால் அவருக்கும் அவரது மனைவிக்கும் மட்டும்தான், குடும்பம் என்று கொடுத்துவிட்ட பிறகு, அந்த 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கரா என்பது அவருக்கும் அவர் மனைவிக்கும் தான் என்று வைத்தால் அது மசோதாவையே பயன்றதாகச் செய்துவிடும் என்று மிகப் பணிவன்புடன் கூற விரும்புகிறேன்.

மற்றப்படி, கேரள சட்டத்திலே இருக்கிறது, அதனால் தமிழகத்தில் வேண்டுமென்று கூறவில்லை. ஆனால் அப்படி ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிற நேரத்தில், கேரளாவில் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தில் செய்திருக்கும் காரியங்களுக்கும் நம்முடைய மசோதா கொண்டுவருவதற்

[திரு என். சங்கரம்யா]

[1970 ஏப்ரல் 8]

கும் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பார்க்கும்பொழுது, கோயில்கள், மடங்கள், ஸ்தானங்கள் போன்றவைகளுக்கு அந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சட்டத்திலேயும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், கேரளாவில் விரிவான நிலச் சீர்திருத்தம் முதலாவதாக வந்த பொழுது, குத்தகை விவசாயிகளைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் கோயிலைச் சேர்ந்திருந்தாலும், எந்தச் சர்ச்சைச் சேர்ந்திருந்தாலும் குத்தகை விவசாயியாகத்தான் கருதப்படுவார்கள், நிரந்தர உரிமை உண்டு, என்று விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நிரந்தர உரிமைக்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. கோயில்கள், மடங்கள், ஆகியவைகளின் நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும் குத்தகைக்காரர்கள், நிரந்தரச் சாகுபடியாளர்கள், அவர்களை வெளியேற்ற முடியாது, அவர்கள் நிலத்தை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று இருக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் அப்படி இல்லாத நிலைமையில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் வருகின்றன. நிலவரி வரம்பு, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, சவுக்குத் தோப்புகள், பாக்குத் தோப்புகள், பழத் தோட்டங்கள், மலைப் பிரதேசங்கள், போன்றவைகளுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கேரளாவில் குத்தகை விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் குத்தகை விவசாயிகளிடமிருந்து ரிஸ்ட்ஷன் செய்ய முடியாது. கேரளாவில் பப்ளிக் டிரஸ்டுகளுக்கு மட்டும் விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் யாதொரு டிரஸ்டுக்கும், பிரைவேட் டிரஸ்டுக்கும் விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே குத்தகை விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஒரு குடும்பம் என்றால் என்ன என்பதற்கு நம்முடைய சட்டத்தில் ஏற்கனவே விளக்கம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அத்தியாயம் இரண்டு, செக்ஷன் 5 இரண்டாவது உபபிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (2) இப்பிரிவின் காரியத்திற்காக ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தனித் தனியாக அல்லது அக் குடும்பத்தில் சிலர் அல்லது எல்லோரும் கூட்டாக வைத்துள்ள எல்லா நிலங்களும், அந்தக் குடும்பத்தார் வைத்துவருகிற நிலங்களெனக் கருதப்படும்."

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கேரளாவில் விதி விலக்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். பிரைவேட் ஃபாரெஸ்ட்ஸ், பிளாண்டேஷன்ஸ் ஆகியவைகளுக்கு விதி விலக்கு இருப்பதாகக் கேரளாவின் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அது உண்மையா?

திரு. என். சங்கரம்யா : பிரைவேட் ஃபாரெஸ்ட்ஸ், பிளாண்டேஷன் களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரைவேட் ஃபாரெஸ்ட்ஸ் அரசாங்கத்தினால் வாங்கப்பட்டு அதற்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிளாண்டேஷனுக்கு விதி விலக்குக் கொடுப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இப்பொழுதே இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் பிளாண்டேஷன் மட்டும் இல்லை, மலைப் பிரதேசம், ஹில் ஏரியாஸ் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நல்கிரி மாவட்டம், கொடைக்கானல், ஏற்காடு சப் டாலுக், ஜவ்வாது மலை, கொல்லிமலை, திண்டுக்கல்லில் அந்தோணி யார் மலை, வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் பல கிராமங்கள் இப்படி ஹில் ஏரியாஸ் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஹில் ஏரியாஸ் என்று பார்த்தால் ஒரு மாவட்டம் பூராவும் விதி விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் முதலிலேயே சொன்னேன். விதி விலக்கு எதற்கும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பேரணி நடந்தபோது, கோஷங்கள் எழுப்பப்பட்ட நேரத்தில் "விதி விலக்கை ரத்து செய்" என்ற கோஷத்தையும் எழுப்பினார்கள். பிரைவேட் ஃபாரெஸ்ட்ஸ், பிளாண்டேஷன் இரண்டிற்கும் கேரளாவில் விதி விலக்கு இருப்பதாக ஒத்துக்கொண்டார்கள்.

அது மாத்திரமல்ல, ரிலிஜியஸ், சாரிடபிள் அண்டு எஜுகேஷன்ஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன் ஆப் பப்ளிக் நேச்சர், அதற்கும் விதி விலக்குத் தரப் பட்டிருக்கிறது. பப்ளிக் டிரஸ்டு அதற்கும் விதி விலக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது.

1970 ஏப்ரல் 8]

திரு. என். சங்கரம்மா : நான் மறுக்கவில்லை. நான் குறித்து வைத்திருக்கிறேன்.

Private forests, plantations, industrial or commercial undertakings.

அவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அந்த நிலத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

House-sites, sites of temples, etc., sites of buildings, commercial sites, lands occupied by educational institutions, Bhoodan Yagna lands, lands owned or held by University, a religious charitable or educational institution of a public nature, a public trust including a Wakf.

தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், சவுக்குத் தோப்பு, பாக்குத் தோட்டம், பழத் தோட்டம், மலைப் பிரதேசம், பால் பண்ணை பிரைவேட் டிராஸ்டு முதலியவைகளுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இல்லாததை நான் எடுத்துக்கொண்டேன். தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாக உயர்ந்துகொண்டே போகிறது....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் விதி விலக்குத் தரப்பட்டதற்குக் காரணம் கேட்கவில்லை. கேரளாவில் விதி விலக்கு இருக்கிறதா? இல்லையா?

திரு. என். சங்கரம்மா : விதி விலக்கு இருக்கிறது. எதற்கு அங்கே விதி விலக்கு இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு பட்டியலையே படித்தேன். தமிழ் நாட்டில் நாம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பெரும்பான்மையான விதி விலக்குகள் அங்கே இல்லை என்று குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரும்பொழுது இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்தபடியாக ஒரு தீர்மானம் வருகிறது. இந்த மாமன்றத்தில் நடக்கும் விவாதத்திலே உதவி புரிய வேண்டும். அதனால்தான் நான் குறுக்கிடுகிறேன். விதி விலக்கைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு மாநிலத்திற்கு மாநிலம் பல நிலைமைகள் இருக்கின்றன. பல வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே பல விதி விலக்குகள் இருக்கின்றன. எந்த விதி விலக்குக் கொடுக்கத் தேவையில்லை, எந்த விதி விலக்கு இருந்து தீர வேண்டும் என்பதற்காக இந்த மாமன்றத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள், மேலவைவையச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் ஆகியோர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்து, அரசாங்கத்திற்கு அந்தக் குழு விதி விலக்குகள் பற்றி யோசனை சொல்லலாம் என்ற முறையில் ஒரு தீர்மானம் வர இருக்கிறது.

இங்கே உறுப்பினர் அவர்கள் விமர்சனம் செய்தபோது, ஏதோ வடபாதி மங்கலத்திற்கு, பழையகோட்டை பட்டகாரருக்கு இந்த அரசு நன்மை செய்வது போல் சொன்னார்கள். இந்த அரசு அப்படிச் செய்ததாக ஆகாது. இந்த அரசு அதைப் பற்றி இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை. முடிவு எடுத்ததற்கு பிறகு அதைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்கு இடம் இருக்கிறதே தவிர, இப்பொழுது இல்லை. இப்பொழுது நீங்கள் தாராளமாகச் சொல்லுங்கள். இதற்கு விதி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும், இதற்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லுங்கள். ஏதோ இந்த அரசு வடபாதிமங்கலத்திற்கும், பழையகோட்டை பட்டகாரருக்கும் நன்மை செய்து விட்ட மாதிரி பேசிக்கொண்டு போவதை நிறுத்த வேண்டும். ஏதோ நடந்துவிட்ட காரியமாகச் சொல்லிக்கொண்டு போவது அவ்வளவு சரியானது அல்ல.

இந்த மன்றத்தில் ஒரு கட்டமாக இந்த உச்ச வரம்பு மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இந்த விதி விலக்குகள் பற்றித் தனியாக எல்லோரையும் கலந்துகொள்ளும் வகையில், அந்த அளவிலே இதற்காக ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் வர இருக்கிறது. இந்த விவாதத்தில் விதி விலக்கைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

என்று சொல்லவில்லை. எதற்கு விதி விலக்கு, எதற்கு விதி விலக்கு கூடாது என்பது பற்றிப் பேசலாம். ஏதோ இந்த விதி விலக்குகளுக்கெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் உடன்பாடு கொண்டிருக்கிறது, அந்த விதி விலக்குகளைப் பற்றி ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை, மற்ற இடங்களில் எடுத்துக் காட்டாக இருக்கின்றன என்ற வகையில் பேசத் தேவையில்லை. நன்றாகச் சொல்லட்டும், எதற்கு விதி விலக்குத் தேவையில்லை என்பதைப் பற்றி இங்கே விவாதிக்கலாம், எதற்கு விதி விலக்கு இருக்கட்டும் என்பதைப் பற்றிக் கூறலாம்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே; என்னுடைய நோக்கம் எல்லாம் கேரளாவில் இருப்பதைப் பற்றி நாளைக் குறிப்பிடவில்லை. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பிறகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் சொன்னேன்.

என்னுடைய நோக்கம் என்னவென்றால், தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற நிலைமைகளை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், இந்த மசோதாவை இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறபடி நிறைவேற்றினால், உபரி நிலம் அதிகமாகக் கிடைக்காது. இப்பொழுது உச்சவரம்பு 15 ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்திற்கு யாதொரு காரணத்தைக் கொண்டும், 60 ஏக்கருக்கு மேல் ஸ்பாண்ட்டாது என்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, அதற்கு, செக்ஷன் 5, உப பிரிவு (5)-க்கு கான்வர்டுவென்ஷியல் அமென்மெண்டு கொண்டுவர வேண்டும். அதை 30 ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கராகக் குறைக்க வேண்டும். ஐந்து பேர்களுக்கு மேல் ஒரு குடும்பத்தில் இருந்தால், அதற்கு மேல் இருப்பவர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் என்று இருப்பதை 2½ ஏக்கர் என்று குறைக்க வேண்டும். மேலும் 10 ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கராவுக்கு மேற்படாத ஸ்ரீதன நிலத்தை ஒரு பெண் தன் உடைமையாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அதை 5 ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கராகக் குறைக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் எல்லாத் துறைகளிலும் கான்வர்டுவென்ஷியலாக உச்சவரம்பு அளவைக் குறைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஓரளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்வதற்கு நிலம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல், ஒவ்வொரு குடும்பத்தில் உள்ளவர்களும் பாகப்பிரிவினை என்ற பெயரால் 15 ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால், இப்படி அவர்கள் தங்களுடைய நில உடைமைக் குவியலைக் குவித்து வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை தான் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நோடிஸ்ட் டேட் இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு வசதி வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால், அது எதை எடுத்துக் காட்டுகிறது? இதற்கு முன்னால் செய்யவில்லை, இப்பொழுது செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக நான் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் நான் சொன்ன கருத்துக்களை ஒட்டி, 21-ஏ பிரிவுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு, நான் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தைப் பால் செய்தால்தான், இந்தச் சட்டத்தினால் விரும்பக்கூடிய பலனை நாம் அடைய முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கழக அரசின் நோக்கம், ஒருவர் கழுத்தில் இரண்டு சங்கிலி போட்டுக்கொண்டிருந்தால், ஒன்றைக் கழற்றி இன்னொருவருக்குப் போடுங்கள் என்பதுதான். ஆனால், சங்கரய்யா அவர்கள், “சங்கிலியையும் கழற்றி விடுங்கள், கழுத்தையும் முறித்துவிடுங்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். அது கழக அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அல்ல.

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. 30 ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கர் என்று இருப்பதை 15 ஏக்கராகக் குறைக்கும்பொழுது, குடும்பத்திற்கு நியாயமான அடிப்படையில் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து இரட்டிப்பு

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு என். சங்கரய்யா]

மடங்குக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்றுதான் சொன்னேன். 60 ஏக்கர் என்று இருப்பதை 30 ஏக்கர் என்று குறைக்க வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். இதிலே கழுத்தை முறிப்பது ஒன்றுமில்லை.

திரு. அ. சேனாபதி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் உச்ச வரம்பு குறைப்பு மசோதாவைப் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வரையறுத்து சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது இருந்த நிலை நிலங்களெல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் என்ற நிலையில் வைத்திருந்தார்கள்; 2,000, 3,000 ஏக்கர்கள் என்று வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிலப் பிரபுத்துவம் வளர்த்து ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தார்களே அதையெல்லாம் ஒழித்து நாம் மகாராஜாக்கள், ஜமீன்தார்கள் இவர்களை ஒழித்தது போல், 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது நமது அரசு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இதைப் பார்க்கும்போது, அரசியலுக்காகவா அல்லது விவசாய அபிவிருத்திக்காகவா இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும். விவசாயத்தில் அரசியலைப் புகுத்தினால், நாட்டில் உள்ள நிலை மிக மோசமாகப் போய்விடும். இது உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் அளவுக்கு வரும். ஆகவே தான், 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்கிற புரட்சிகரமான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கும் நேரத்தில், விவசாயிகளுடைய முறையிட்டின் பேரிலும் மற்றக் காரணங்களாலும் சில சலுகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். உண்மையாகவே, 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கும் விவசாயி சுகவாகங்களை அனுபவிக்கும் மனிதன் அல்ல. எந்த உழவருக்கும் இந்த 15 ஏக்கர் என்பது என்ன ஒரு சொத்தா? சாதாரண விஷயம் தானே, இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதைவிட, விவசாயிகளை முன்னேற்றும் வகையில் நல்ல யோசனைகளைச் செய்து காரியங்களைச் செய்யலாம். எதோ பலர் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், சிற்சில விதிலிலுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நாலு பிள்ளை பெத்தவளுக்கு மலடி மருத்துவம் செய்தான் என்பது போல, கம்யூனிஸ்ட் நண்பர் சொல்வது இருக்கிறது. தொழில் துறையில் புகுந்து தொழில்களைக் கெடுத்தாகிவிட்டது; விவசாயிகள் நிலையைப் அப்படிச் செய்யச் சொன்னால் என்ன அர்த்தம் என்று புரியவில்லை. விவசாயம், ஜனங்களின் ஜீவாதாரமானது. நாட்டின் அடிப்படை, பொருளாதாரம். எத்தனை ஏக்கர் நிலம் வைத்து விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். எத்தனை குடும்பங்கள் பிழைக்கலாம், காலட்சேபம் செய்யலாம் எத்தனை ஏக்கரில் என்று தெரியுமா? கிளர்ச்சிக்காகவும், குழப்பத்தை உண்டு பண்ணவும், அரசியலுக்காகக் கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள், 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று செய்கிறோம், எனக்கு ஒட்டுப் போடுங்கள் என்பார்கள். அரசு இந்த சட்டத்திலேயே 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் யாரும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று செய்து விடுவது கூட நலமாக இருக்கும். அதைவிட்டு, நிரந்தரம் அற்று, திருப்பித் திருப்பி இப்படிக்குறைத்துக் கொண்டேபோனால், விவசாயம் அழியும். படி அரிசி போடுகிறோம் என்று திட்டம் நடத்துகிறோம்; அதெல்லாம் வீணாகப் போய்விடும். இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு விவசாயம் எந்த அளவுக்கு எந்தப் பகுதியில் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை ஜில்லாவில் நிலம் இனமாகவா கிடைத்தது? அவன் அவன் கஷ்டப்பட்டு, பணத்தைச் செலவழித்து, காட்டைப் பண்படுத்தி, செய்நேற்றி செய்து, பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைப் போட்டு, உடைமை யுண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். நாலு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்தது தவறு என்று கம்யூனிஸ்ட் நண்பர் சொன்னார்கள். கேரளாவில்

[திரு அ. சேனாபதி]

[1970 ஏப்ரல் 8]

முதல் அமைச்சர் சொன்னதுபோல், 50 சென்டியல் வரும் வரும்படி, 10 ஏக்கரில் கோவை ஜில்லாவில் வராது. இங்கே 10 ஏக்கரில் வரும் வரும் படியை 50 சென்டியல் மலையாளத்தில் எடுக்கலாம். அதெல்லாம் எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கோளாவின் பக்கத்தில் தான் நாங்கரும் இருக்கிறோம்.

ஸ்டாண்டர்ட் விஷயத்தில் நான் நினைக்கிறேன், கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் 10 ஏக்கர் ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைக்கலாம். ஏக்கர் கணக்கில் வைப்பது கூடச் சரியில்லை. விவசாயத்திலிருந்து வரும் வரும்படியைக் கணக்கு வைத்துச் செய்யலாம். என் 200 ஏக்கராவைத் தந்துவிடுகிறேன். 10 ஏக்கர் காளிங்கராயன் பாசனத்திலோ அல்லது தஞ்சாவூரிலோ கொடுத்தால் விட்டு விடத் தயாராக இருக்கிறேன். கோவை ஜில்லாவில் 200 ஏக்கர் மற்ற இடத்தில் 10 ஏக்கருக்குச் சமம். நிச்சயமாக நீர்ப்பாசனம் இருப்பது சிறந்தது. நிலவளம் இல்லாவிட்டால் விவசாயம் கிடையாது. மழையைப் பார்த்து இருக்கும் இடத்தில், ஏக்கரைப் பற்றி பேசுவது சரியாக இருக்காது. வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய 4 ஏக்கர்கூட எங்கள் வட்டாரத்தில் தாராபுரம் பகுதியில் சரியாக இல்லை. அங்கே உள்ள 5½ லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில், 75,000 ஏக்கர் நிலந்தான் நீர்ப்பாசன வசதி உள்ளது. அதுவும் மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு தண்ணீர், அமராவதி, லோயர் பவானித் திட்டத்தில், ஒரு போகம், மீதி 4½ லட்சம் ஏக்கர். அங்கே 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று சொன்னால், 60 ஏக்கர் ஆகும். ஒரு ஏக்கரில் 10 ரூபாய் வரும். ஆக 600 ரூபாய் கிடைக்கும். இதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு குடும்பம் நடத்த வேண்டும். காங்கயம் பகுதியில் 600 ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு குடித்தனம் செய்ய வேண்டும் என்கிற நிலை.

சிவஞான கிராமணியார் சொன்னார்கள், ஊட்டியில் பங்களா, கொடைக் கானலில் பங்களா வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று. வாடகைக்குக் கூட நான் வீடு அங்கெல்லாம் வாங்கவில்லை. அந்த அளவுக்கு இருக்கிறோம். அந்த நிலையில், சென்னைப் பட்டணத்தில் இருக்கிற பெரியவர்கள், 60,000 ரூபாய் காரில் போகிறார்கள், ஆறு அடுக்கு மாடியில் இருக்கிறார்கள் என்பதை வைத்துக் கொண்டு சிவஞான கிராமணியார்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ம.பெ.சி. அப்படிச் சொல்லவில்லை. ராஜாஜி தஞ்சாவூரில் பேசியதைச் சட்டிக் காட்டினார்.

திரு. அ. சேனாபதி : உச்ச வரம்பில் செய்கிற காரியம் விவசாயத்தைப் பாதிக்கக் கூடாது. அதை ஒட்டித்தான் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவை கொஞ்ச நாளுக்குத் தொடர்ந்து இருக்கட்டும். இல்லாவிட்டால், “ஹார்ட் அடாக்” வந்துவிடும் என்று கொஞ்சம் நாளைக்குச் சில சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். வரவேற்க வேண்டும். உச்ச வரம்பில் மிச்ச பூமியை, இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் என்று சொல்கிறார்கள். எங்கே பார்க்கிறார்கள்? 10 இடத்தில் கிடைக்குமா? 2 லட்சம் இடத்தில் 2 லட்சம் ஏக்கர் கிடைக்கப்போகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மத்திய சர்க்கார் திட்டக் குழு நிலச் சீர்திருத்தம் (லாண்ட் ரீலிங்) கொண்டு வரவேண்டும் என்று தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரின் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் முரண்பாடாகப் பேசுகிறார்களே, இதில் எதை எடுத்துக் கொள்வது?

திரு. அ. சேனாபதி : மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கை பற்றிச் சொல்கிறார்கள் முதல் அமைச்சர். மத்திய சர்க்கார் உங்கள் பிரதேசத்தில் இருக்கும் நிலையைப் பார்த்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எந்த வழியாக வந்தது அந்தத் தகவல் என்று தெரியலாமா?

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. அ. சேனாபதி]

திரு. அ. சேனாபதி : பஞ்சாப் மாநிலத்தில் 30, 40 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களை லட்சாதிபதி என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப் பார்த்துப் பள்ளிங் கமிஷன் சொல்லியிருக்கலாம். காங்கய நாட்டுக்கு வந்து பார்த்து விட்டுப் பள்ளிங் கமிஷன் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார். மத்திய சர்க்கார் கொள்கை எப்படியிருந்தாலும், தமிழ்நாட்டில் விவசாயிகள் சபிட்சமாக வாழ வேண்டும், அவர்கள் உழைத்து ஏராளமான விவசாயப் பொருள்களை உண்டாக்க வேண்டும், விவசாயத்தில் அரசியலைப் புகுத்தக் கூடாது. இன்று நாங்கள் அரசுக்கு வந்தால் 5 ஏக்கர் கொடுக்கிறோம் என்று வருவார்கள். பாமர மகன் ஒட்டு அளிப்பான். அதனால் ஒருத்தருக்கும் ஒன்றும் கிடைக்காது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மத்திய சர்க்கார் சொல்வது வேறு. மன்னார்குடி மாநாட்டில் உச்ச வரம்புத் தீர்மானம் போடப்படுமா ?

திரு. அ. சேனாபதி : நான் ஆதரித்துத்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மன்னார்குடி மாநாட்டில் 10 ஏக்கர் ஒரு ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று போடுவார்களா ?

திரு. அ. சேனாபதி : இப்பொழுது கொள்கையளவில் இதை நான் எதிர்த்துப் பேசவில்லை. ஆனால், சில அங்கத்தினர்கள் விவசாயத்தை உடமையாகக் கொண்டவர்களைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு விளக்கம் தந்தேன். உச்ச வரம்பைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனாலும் சாதாரண விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பேரன் பேத்திக்குக் கொஞ்சம் இருக்கட்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் நண்பர் புருஷன் பெண்டாட்டிக்கு 15 ஏக்கர் என்கிறார்கள். புருஷன் பெண்டாட்டி போய்விட்டால், அப்புறம் அரசுக்குத்தானே சேரும் ? உச்ச வரம்பில் பேரன், பேத்திக்கு அரசு மானியம் அளித்திருக்கிறது.

காம்பென்ஸேஷன்பற்றி வரும்போது, நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது கூடுமான வரையில் நல்ல முறையில் உடனடியாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். பணமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நிலத்தை விட்டுவிட்டு வேறு தொழிலுக்குப் போகவாவது வாய்ப்பாக இருக்கும். உச்ச வரம்புக்கு உட்பட்டது போக பாக்கி நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தேசியமயம் ஆக்கப்பட்ட பாங்கு களுக்கு அதுபோல நஷ்ட ஈடு தரப்பட்டிருக்கிறதா ?

இரவு
7-00

திரு. அ. சேனாபதி : அதற்கு டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்கள் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். எனக்குத் தெரியாது. இந்த இடத்தில் நான் வேண்டிக் கொள்ளுவது என்னவென்றால், இன்னும் ஏதாவது விதிவிலக்குக் கொடுத்து நஷ்ட ஈடு கொடுக்கின்ற பிரச்சினை வராமல் இருந்தால் சந்தோஷம். நஷ்ட ஈடு என்பது பொதுமக்களுடைய பணத்தை எடுத்துக் கொடுக்கப் போகிறோம். பக்கத்தில் இருப்பவன், விவசாயிக்கு அடுத்த பண்ணையில் இருப்பவன் இரண்டு ஏக்கரா எனக்குச் சேர்ந்திருந்தால் தேவலை என்று நினைப்பான். அவன் ஏதோ தொகையைக் கொடுத்து, கடன் எழுதிக் கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளுவான். அவனுக்கு இல்லாமல் செய்ய, யாருக்கோ இரண்டு பேருக்குக் கொடுத்தால், இந்த இரண்டு பேரும் பணம் கட்டமாட்டான். அரசாங்கம்தான் கட்ட வேண்டி வரும். ஆகவே அதை என்னுடைய பகுதியில் கமிட்டி வரும்போது நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விதிவிலக்கில் கால்நடைகளுக்கு என்று இருக்கிறது. கால்நடைகளை வைத்திருப்பவனுக்கு, கால்நடைகளைத் தவிர வேறு வருவாய் இல்லை என்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் தான், கால்நடைகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்தார்கள். அவனுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. ஒரு வவசாயிக்கு இரண்டு ஏர் கட்டவேண்டும். அதை வளர்க்க, 25, 30 ஏக்கர்

தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 11/70)

[திரு .அ. சேனாபதி]

[1970 ஏப்ரல் 8]

மேய்ச்சல் தரிசு இல்லையென்றால் விவசாயம் இல்லை. இந்த நிலையில் நீங்கள் அவசியம் அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நமது ஒளவைப் பிராட்டிகூட சொல்லியிருக்கிறார். ஒளவைப் பிராட்டிக்குத் தெரிந்த விவசாயம் நாம் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறோம்.

“ஏனும் இரண்டுளதாய் இல்லத்தே வித்துளதாய், நீர் அருகே உள்ள நிலமுமாய் சென்றுவர எளிதாய் உழுவோரும் சொற்கேட்டால் என்றும் உளதே இனிது.”

என்று ஒளவைப் பிராட்டி சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இரண்டு ஏர் மாடு என்றால் எவ்வளவு என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. சேனாபதி : இரண்டு ஏர் என்றால் 4 மாடு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 4 மாடுகளுக்கு 25 ஏக்கர் என்றால் ஒரு வேளை அந்த மாடுகளே பயிர்செய்து சாப்பிடுமா?

திரு. அ. சேனாபதி : மாடு உற்பத்தி பண்ணை 4 பெட்டை மாடு வேண்டும். 4 பெட்டை மாடு இருந்தால் தான் 4 உழவு மாடு வைத்திருக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான்கு ஆண்மாடுகளும் 4 பெட்டை மாடுகளும் இருந்தால் இடையில் தூது போக வேறு 4 மாடுகள் வேண்டியிருக்கும். ஆக 12 மாடுகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. அ. சேனாபதி : ஒளவைக்குத் தெரிந்த விவசாயம் நமக்குத் தெரியவில்லை.

“ஏனும் இரண்டு உளதாய், இல்லத்தே வித்துளதாய், நீர் அருகேஉள்ள நிலமுமாய், சென்றுவர எளிதாய், உழுவோரும் சொற்கேட்டால் என்றும் உளதே இனிது.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு கம்யூனிஸ்டுகள் இருந்திதிருப்பார்களோ என்னவோ. இரண்டு ஏர் என்றால், நான்கு மாடுகள், 4 பெட்டை மாடுகள், கன்றுக்குட்டி 4, பெரிய கன்றுக்குட்டி 4, இப்படி 12 உருப்புகள் இருக்கும். ஆக ஒரு விவசாயித்திடில் போனால் 20 மாட்டுக்குக் கம்மியாக வைத்திருக்கமாட்டான். இந்த 20 மாட்டுக்கு நீங்கள் கொடுப்பது ஒன்றுமில்லை. அவன் சொத்தில் 25 ஏக்கராவில் மாடு மேய்த்துக் கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லப்போகிறீர்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of information, Sir. There are the Board's Standing Orders. It is very clear from them that every head of cattle should have at least one acre of pasture land. That is the order. The Government have not cancelled or abrogated that rule. My friend is not far wrong. He is very near that.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதெல்லாம் அந்தக் காலத்திலேயே போய்விட்டது. இந்த மாதிரி ஓர் ஊரில் 30 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால், அவர் சொல்லுகிற மாதிரி இரண்டு ஏரடிகள், 4 ஏரடிகள் இருந்தால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், Grazing Ground என்று எழுதி விடுவார். அது பைத்தியக்காரத்தனமான காலம் என்று காஞ்சல் (cancel) செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்லுகிறேன், அரசாங்க சார்பில் மந்திரி சொல்லுகிறார் என்றால் அந்த வார்த்தைக்கு அவர் பொறுப்பாகும். ஒரு காலத்தில் இருந்தது. இப்போதில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 25 ஏக்கர் வேண்டும் மாடுகளுக்காக என்று சொன்னார்கள். ஒரு வேளை அவர் பகுதியில் எல்லாம் மழை பெய்யாத காரணத்தால் புல் முளைப்பதில்லை என்பதால் சொல்லியிருக்கிறாரோ என்னவோ.

1970 ஏப்ரல் 8]

திரு. அ. சேழபதி : நான் இதை விசேஷமாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் எல்லாம் தாராபுரம் தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரையில் கனக்காடு கண்மாய் ஏரியாவில் 12 அங்குலம் மழைகூட இல்லை. பருவத்தில் மழைப்பெய்து வேளாண்மை செய்து கண்டதில்லை. மழை பெய்தால் முளைக்கின்ற புல்லைத்தவிர வேறு அங்கு கண்டதில்லை. அதைத் தெரிந்து தான் அந்தக் காலத்தில் மாடு வளர்க்கின்ற தொழில் என்று ஏற்பட்டு, மாடுகளை வளர்த்து அங்கே இருப்பவர்கள் வைத்துக்கொள்ளாமல், திருநெல் வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற மாவட்டங்களுக்கு எல்லாம் காங்கேயத்தில் வளர்க்கப்படுகின்ற மாடுகளை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்காக இதைச் சொல்லுகிறேனே தவிர, வேறு எந்த உள்நோக்கத்தோடும் சொல்லவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த விஷயங்களை தீர்க்கமாக ஆராய்ந்து காரியத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டு உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் நிலச் சொத்தில் நிறைய ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது, அந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைக்க இந்த மசோதா கொண்டுவருகிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது தவறு என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏற்றத் தாழ்வுகள் என்பது நிலத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா வகையிலேயும் இருக்கின்றன நமது நாட்டிலே. ஆனால் மற்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளை விட்டுவிட்டு இந்த ஏற்றத் தாழ்வைமட்டும் குறைக்க ஏன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கேள்வி எழும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது ஏற்றத் தாழ்வைக் குறைக்க மட்டுமல்ல, அது செகண்டரி நோக்கம், பிரைமரி நோக்கம் என்ன என்று பார்க்கின்ற போது, நாட்டில் இருக்கின்ற பெரும்பகுதி மக்கள், 70 சதவிகித மக்கள் விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொண்ட மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கவில்லை என்றால், தொழில்துறை வளர முடியாது. ஆகவே நாட்டில் தொழிற் துறையை வளர்க்க, தொழில் வளத்தைக் கூட்ட, விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்க வேண்டும். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்ற கருத்தில்தான் இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

நம் நாட்டில் எப்படிப் பொருளாதார மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கின்றபோது, தொழில் துறையில் மந்தம் ஏற்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. குறிப்பாகப் பஞ்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த நாட்டில் துணி உற்பத்தி தேங்கிப் போயிருக்கிறது. கைத்தறித் துணிகள் தேங்கியிருக்கின்றன. மில்களில் நூல் தேங்கியிருக்கிறது. மில்கள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. என்ன காரணம்? தேவையான அளவுக்குத் துணி உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், வெளிநாட்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற போது நம் நாட்டில் துணி மிகக் குறைவாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இருந்தாலும் துணி தேங்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், 70 சதவிகித மக்களுடைய பொருளாதார நிலை உயரவில்லை. ஆகவே, தொழில்துறை வளர்ச்சி பெறவேண்டுமானால், விவசாயத்தை நம்பி - இருக்கின்ற மக்களைத் தொழில் துறைக்குத் திருப்ப வேண்டுமென்றால், அவர்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகரித்தாக வேண்டும். அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு இந்த நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவை நான் பார்க்கின்றேன்.

அப்படிப் பார்க்கின்றபோது எந்த அளவுக்கு இந்த லட்சியத்தை இந்த மசோதாவினால் எட்டிப்பிடிக்க முடியும் என்று பார்க்கின்றபோது, அந்த லட்சியத்தை நாம் அடையவே முடியாத நிலையை ஏமாற்றமான நிலையைத் தான் இந்த மசோதாவிருந்து காண்கிறோம். ஒருவர் 15 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று உற்சாகத்தோடு இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இதன் விளைவைப் பார்த்தால் அரைக் கிணறு தாண்டிய விளைவுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முழுவதுமாகத் தாண்டவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இந்த மசோதா சாதாரண மக்களின் நிலையை உயர்த்தக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1970 ஏப்ரல் 8]

இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது விதிலிலுக்குகளை எல்லாம் ரத்துசெய்து கொண்டுவந்திருந்தால், நிலம் இல்லாத பகுதியினருக்கு நாம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துகின்ற காரியத்தைச் செய்திருக்க முடியும். விதிலிலுக்குகள் சம்பந்தமாகப் பின்னால் கவனிக்கப்படும் என்று அரசாங்கத்திலு் கூறுகிறார்கள். அதற்காகத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கொண்டுவந்திருந்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

ஆகவே இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் நிலங்களை எல்லாம் ரீகிளாசைப் (Reclassify) ரீசெட்டில்மென்ட் (Resettlement) பண்ணியிருக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்யப்படவில்லை. வெகுசாலத்திற்கு முன்னால் தரிசாக இருந்த நிலங்கள் பண்படுத்தப்பட்டு விளைச்சல் தரும் நிலங்களாக மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல், எந்தா ஒரு காலத்தில் செய்த செட்டில்மென்ட் வைத்துக்கொண்டு செய்திருக்கக் கூடாது. புஞ்சைக்கு முக்கால் ரூபாய் தீர்வை என்றும், இன்றைக்கும் அதே அளவுக்குத் தரிசாக இருக்கிறது என்றும் கொள்ளக் கூடாது. ஆகவே, அந்த நிலங்களையெல்லாம் ரீ கிளாசைப் பண்ணி சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் இன்னும் அதிகப்படியான நிலங்கள் நமக்குக் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும். அதைச் செய்ய அரசாங்கம் தவறிவிட்டது.

கோவில், அற நிலையங்களின் சொத்துக்களை எடுத்து வீணாக்கிவிடுவார்கள் என்று வெளியிலே பேசப்படலாம். ஆனால், கோயில்கள், தரும்ஸ்தாபனங்கள் வைத்து நடத்தும் காரியங்களைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. மதிப்பிற்குரிய ஸர் சி. பி. இராமசாமி அய்யர் அவர்கள் திருவாங்கூர்-கொச்சி சமஸ்தானத்தின் திவானாக இருந்தபோது, அங்கு கோவில்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களை அரசாங்கம் தேவஸ்தம் போர்டு ஒன்றை அமைத்து அதனிடம் ஒப்படைத்து, கோவில் நிர்வாகத்திற்குத் தேவையான பணத்தைக் கொடுத்து, நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது நாற்பதாண்டு களுக்கு முன்னால் அங்கே நடந்திருக்கிறது. ஆனால், நாற்பதாண்டு கழித்துக்கூட நாம் அவ்வாறு செய்யத் தயாராக இல்லையென்றால் எப்படி விவசாயிகளினுடைய நிலை உயர் முடியும் என்பதைக் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும். கோயில் பூசை தாராளமாக நடக்கட்டும். ஆனால், நிலத்தை வைத்துக்கொண்டதான் கோயில் பூசை நடக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, அதற்குச் சரியான வழிவகை செய்யவேண்டும்.

இந்த மசோதாவில் விலக்குகளுக்கெல்லாம் இடம் அளித்த பிறகு, இது “அனெளன்ஸ்” பண்ணப்பட்ட தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வரும் என்று முதலில் சொல்லி, அதாவது பிப்ரவரி 26-ந் தேதி அமலுக்கு வரும் என்று சொல்லிவிட்டு, இப்பொழுது பிப்ரவரி 15-ந் தேதி அமலுக்கு வரும் என்று அரசாங்கத்திலிருந்து திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது போதாது. ஏனென்றால், சட்டம் வரும் என்று தெரிந்து—எப்படித் தெரிந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது—பலர் மார்புநங்கள் செய்து கொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த நிலைமையை நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது. இப்பொழுதுள்ள ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் சட்டப்படி, பத்திரம் எழுதிய தேதியிலிருந்தே அமலுக்கு வந்ததாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ரிஜிஸ்டர் ஆன தேதியிலிருந்து அமலாக்கப்படும் என்று கூட நாம் சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால், அது சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இருக்கும். நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே இந்தச் சட்டம் அமலாக்கப்படும் என்று அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும். பிப்ரவரி 15 என்று செய்வது போதாது. பிப்ரவரி 15 என்னும்போது என்ன ஆகிறது? எமாந்தவர்கள், தெரியாதவர்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டார்கள், தெரிந்தவர்கள் தப்பித்துக் கொண்டார்கள் என்ற நிலைதான் ஏற்படுகிறது. சட்டம் கொண்டுவரும்போது அது எல்லோருக்கும் சமமாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே, நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பே ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃப்.பெக்ட் கொடுத்துச் சட்டத்தை அமலாக்க வேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

இந்த மசோதாவில் 21-ஏ என்கிற ஒரு ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் மோசமான ஷரத்தாகும். இந்த ஷரத்தை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினால் அரசாங்கம் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறபடி ஒரு குழி நிலம்கூட, ஒரு சென்ட் நிலம்கூட உபரியாகக் கிடைக்க வழி இல்லை; கிடைக்கவே கிடைக்காது. அந்த ஷரத்தை இதோடு சேர்த்து இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதைவிட, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவராமல் இருந்தால்கூட, அதனால் ஒன்றும் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடாது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். 21-ஏ ஷரத்தை நிச்சயமாகக் கைவிட்டுவிடவேண்டும். அதைச் சேர்த்து இந்தச் சட்டம் செய்யக் கூடாது.

முன்னால் இருக்கும் சட்டத்தில் ஒரு குடும்பம் என்பது ஐந்து பேர் கொண்டது என்று கூறி, அதற்குமேல் இருக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. அதிலே “மேஜர் ஸன்” தனி யூனிட்டாக கருதப்படுகிறது. பாகப் பிரிவினையால் ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் பிரித்துக் கொடுத்தது போக ஒவ்வொருவருக்கும் பத்து ஏக்கரூட இருக்காது. மிச்சம் இருப்பதைக் கோவிலுக்கு என்று எழுதி வைத்தால் அதுவும் சரியாகப் போய்விடும். நிலம் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுவதற்கு நமக்கு வரவே வராது.

கோயில், ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூடம் என்று இவைகளுக்கு ட்ரஸ்ட் சேர்க்க வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். உழப்பவனுக்கு நிலம் (லாண்டு டி டில்லர்) என்பது நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வரப்படுகிற வாதம். உழப்பவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும், வேறு யார் கையிலும் இருக்கக்கூடாது. நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரராக யாரோ எங்கோ இருந்துகொண்டு, ஒருவரை முன்னால் வைத்து, அதிலிருந்து ஒரு பகுதியை வாராமாகப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் நிலை எல்லாம் இருக்கிறது. நிலத்தில் அதிகமான கவனம் செலுத்த முடியாமலும், உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாமலும் உள்ள துரதிருஷ்ட வசமான நிலையைப் போக்குவதற்காகத்தான் ட்ரஸ்ட்களைக்கூட நாம் போக்க வேண்டும், கோவில்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் சொத்துக்களைக்கூட சட்டத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து மேலோங்கி இருக்கிறது. இந்த நிலையில் புதிய ட்ரஸ்ட்களை ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்ற அவசியம் ஏன் இருக்கவேண்டும்.

இந்த நிலையில் சாதாரண விவசாயிகளின் நிலையை எப்படி உயர்த்த முடியும்? காளிமுத்து என்பவருக்கு இதுவரை குத்தகை கொடுத்துக் கொண்டு வந்த குத்தகைக்கார விவசாயி, இனி பள்ளிக்கூட ட்ரஸ்டுக்குக் குத்தகை கொடுக்கப்போகிறான். அவ்வளவுதான். ஆகவே, 21-ஏ ஷரத்தை இந்த மசோதாவிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த 21-ஏ ஷரத்தைக் கைவிடவில்லையென்றால் இந்தச் சட்டத்தினால் என்ன பலன் ஏற்படவேண்டும் என்று எதிர்ப் பார்க்கிறோமோ அந்த இலட்சியம் நிறைவேறப் போவதில்லை. நமக்கு ஒரு சென்ட் நிலம்கூடக் கிடைக்காது என்று கூறி, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பயனுள்ளதாக ஆக்குவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

*திரு. எம். கரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, எனது சட்டசபைக் கட்சித் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசியதற்குப் பின்னர் நானும் பேசுவது அதில் விட்டுப்போன சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு மட்டும் தான்.

இங்கே கொண்டுவந்திருக்கும்படியான இந்த மசோதா மிகவும் முற்போக்கானது என்று நான் ஏற்கெனவே பாராட்டியிருக்கின்றேன். ஆனால், முற்போக்கானது என்று பாராட்டியதற்குப் பின்னால் மசோதா வாச வந்து அதில் இப்பொழுது அடைக்கப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தங்களை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, மசோதாவினுடைய தலைப்பு மட்டும் முற்போக்காகவும் உள்ளடக்கம் பிற்போக்காகவும் இருக்கிறது என்று சொல்ல

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, முற்போக்கு என்று சொல்வதற்கு அர்த்தம் அந்த முற்போக்கில் அடங்கியிருக்கின்ற அம்சங்கள் மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் பயன்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தானேதவிர, அதிலே இருக்கின்ற வார்த்தைகளில் முற்போக்கு என்று சொன்னால் அதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த நில உச்சவரம்பை இப்படிக் குறைத்துக் கொள்ளுவதன்மூலம் ஏதோ சில பேர்கள் கூறுகிறார்கள், உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுவிடும் என்று. உலகமே இருண்டுவிடும் என்று இன்னும் சில பேர்கள் பேசினார்கள். நான் கூறுகிறேன், இப்பொழுது நிலத்தை அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அந்த நிலத்தினுள் அக்கறை செலுத்தி மெக்கனைஸ் செய்வதற்கோ அல்லது விஞ்ஞானத்தைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கோ அக்கறை காட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஏதோ தங்களுடைய தேவைக்கு அதிலே வருகிறது. அப்படி வருவதை எடுத்துச் செல்வு செய்துகொண்டு ஜாம் ஜாம் என்று நடந்து கொள்ளலாம் என்று பல பேர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், இப்படிக் குறைத்துக் கொள்ளும்போது அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பணத்தை உண்டாக்கவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும் போது, அதிலே என்ன என்ன முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்யலாம் என்ற எண்ணம், அதற்கான ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஏற்படுமேதவிர, இப்பொழுது ஏற்படாது. அதனால்தான் நம்முடைய நாட்டிலிருக்கின்ற விவசாய நிலம் இன்றைக்கும் முற்போக்கான முறையில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்ய முடியாமல் உணவு உற்பத்தியை அதிகப் படுத்த வேண்டிய நிலத்திலே அதிகப்படுத்தாமலிருக்கும் நிலைமையைக் காண்கிறோம்.

இந்தச் சீர்திருத்தங்கள்மூலம் நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு நிலம் அபிவிருத்தி அடைந்து ஜப்பானில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற உணவு உற்பத்தியின் அளவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு முடியுமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். இப்பொழுது அத்தகைய நிர்ப்பந்தம் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறோம். நாளைக்குப் பலவந்தமாகக் கொண்டுவரும் நிலைக்கு இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் உதவுகின்றன. ஆனால் இப்படி ஏற்படும் சீர்திருத்தத்தை இரண்டு வகையான கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கிறோம். ஒன்று—நிலம் என்பது எல்லாச் செல்வத்திற்கும் அடிப்படையாக இருக்கின்ற அம்சம் ஆகும். அந்த அடிப்படையாக இருக்கும் அம்சத்தினின்று யார் ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய கையில் அரசியல், பொருளாதாரம், நிர்வாகம் எல்லாமே அமைந்துவிடுகிறது. இன்றைக்கு ஆதிக்கத்தை மாற்றுவதற்கான ஒரு தீவிர முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இந்த மசோதாவில் அரசாங்கம் புதிதாகச் சேர்த்திருக்கிற வகுப்புகளும், புதிதாகக் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களும் சேர்ந்து, இருக்கிறதை அப்படியே வைத்துக்கொள்ளுவதற்கான வழியை உண்டாக்கி இருக்கிறது. ஆகவே, சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்மூலம், உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் எவ்விதமான ஆதிக்க மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை.

(திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்—தலைமை)

அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் நிர்ப்பந்தத்திற்குச் செயல்பட்டு, உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும், விஞ்ஞான ரீதியில் நிலத்தை விவசாயம் செய்வதற்கு வழி காணவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை இந்த மசோதா உண்டாக்கவில்லை.

மூன்றாவதாக, பொருளாதார அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமானால் என்னுடைய கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல தொழிற்சாலைகள் வளர வேண்டுமானாலும் பொது ஜனங்களுக்குப் பொருள்களை வாங்குவதற்கான சக்தி இருக்க வேண்டும். நிலமில்லா

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

தவர்கள் ஏராளமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள் விரும்புவதுபோல தொழிற்சாலைகளையும் மேலும் மேலும் உண்டாக்கிக்கொண்டே போனால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. சரக்குகள் செலவாகவில்லையென்றால் மந்த நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். மக்களின் கையிலே பணம் உண்டாவதற்கான வழி செய்ய வேண்டும்.

பெரிய பெரிய நிலச்சுவாஸ்தார்களாக இருக்கின்றவர்கள் சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களிலேயே உட்கார்ந்துகொண்டு அந்த நிலங்களுக்கு உரிமை பாராட்டிக்கொண்டு, அதன் மூலமாகக் கிடைக்கும் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலத்தின்மீது அளிக்கப் படுகிற நஷ்ட ஈட்டுப் பணத்தை அவர்கள் சும்மா வைத்திருக்க முடியாது. வேறு காரியங்களில் அந்தப் பணத்தை மூலதனமாகப் போட்டு காரியங்களைச் செய்வார்கள். இந்த முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தால், இதைச் சிந்திக்கின்ற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முற்போக்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டு, அனுபவிக்கின்றவர்களுக்குக் கிடைக்காதபடி ஷரத்துக்களை ஏன் மறுபடியும் சேர்த்திருக்கிறார்கள்? ஏன் மீண்டும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை? சமுதாய அமைப்பில் பல மாதிரியானவர்கள் இருக்கிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் பல்வேறு கோணங்களிலே, பல்வேறு சிந்தனைகளிலே உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அப்பேர்ப்பட்டவர்களின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றனவா என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இதை மீண்டும் பரிசீலித்து, முற்போக்கான தலைப்பைப் போலவே, உள்ளே இருக்கின்ற கருத்துக்களையும் முற்போக்காக மாற்றுவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். இதை ஒன்றும் அவசரமாகச் செய்யவேண்டும் என்பது அல்ல, செய்கின்ற காரியத்தைச் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும். குற்றங் குறைகளை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். எந்த நோக்கத் திற்காகச் செய்யப்படுகிறதோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேறும் வகையில் செய்ய வேண்டும். அந்த வகையிலே இந்த மசோதாவைத் திருத்தி, மாற்றியமைத்து, முறையான மசோதாவாக மாற்ற வேண்டுமென்று முறையாகக் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. நா. காகிராமன்: தலைவர் அவர்களே, என் பேச்சை ஆரம்பிக்கும் முன்பாக ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தினால் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி அதிகமான அளவிலே என்ன பேச முடியும் என்று எண்ணாமல், அப்படிப் பேசக்கூடிய நேரத்திற்கு உச்ச வரம்பு வைக்காமல் அதிகமான நேரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கொள்கை அளவிலே நிலத்தின்மீது உள்ள பிடிப்பு குறைய வேண்டும். அப்போதுதான் நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்குமே நிலம் கிடைக்கும். விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய அளவில் நிலம் கிடைக்கும், உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்று என் கட்சி நினைக்கிறது. நிலத்தின் மீதுள்ள பிடிப்பைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் எங்கள் கட்சி முன்பு உச்சவரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. அதன் தொடர்ச்சியாகத்தான் இன்றைக்கு நீங்கள் 15 ஸ்பான்ட்டு எக்கர் என்று உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். கொள்கையளவில் ஒன்றும் வித்தியாசம் கூறுவதற்கு இல்லை.

முதலாவதாக, சொத்து என்று சொல்லும் போது நிலம் என்று இருந்தது. முதன்முதலில் உச்ச வரம்பு கொண்டுவரப்பட்டது. இப்போது இரண்டாவது தடவையாக உச்ச வரம்பு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கொண்டுவந்தது தவறு அல்ல. இதைப் கொண்டுவருவதற்கு முன்பாக அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் சரி, ஆளுகின்ற கட்சியின் சார்பிலும்சரி, “காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டுவந்தது” என்று சொல்லும் போது நிலம் என்று இருந்தது. முதன்முதலில் உச்ச வரம்பு கொண்டுவரப்பட்டது. இப்போது இரண்டாவது தடவையாக உச்ச வரம்பு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கொண்டுவந்தது தவறு அல்ல. இதைப் கொண்டுவருவதற்கு முன்பாக அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் சரி, ஆளுகின்ற கட்சியின் சார்பிலும்சரி, “காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டுவந்தது” என்று சொல்லும் போது நிலம் என்று இருந்தது.

தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 11/70)

[திரு. நா. காசிராமன்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

வந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்திலுள்ள ஓட்டை உடைசல்களை அடைக்க போகிறோம்” என்று சொல்லி வந்தார்கள். மேய்ச்சல் நிலம், தோப்புகள் என்ற பெயரால் ஏராளமான நிலம் நிலப்பிரபுக்களின் கையில், நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வருகிறது, அதைக் குறைக்கப் போகிறோம், அதற்குத் தகுந்தாற்போல சட்டங்கள் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்தத் திருத்தத்தை பார்க்கும்போது, அப்படி அவர்கள் சொன்னபடி நடந்திருக்கிறதா, அப்படி நடக்கும் என்பதற்கான அறிகுறி இருக்கிறதா என்பனவெல்லாம் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், முதலில் மடங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். எவ்வளவு மடங்கள் இருக்கின்றன? அவைகளுக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு நிலப் பரப்புகள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இங்கு பேசிய நண்பர் ஒருவர், “சர். சி. பி. ராமசாமி அய்யர் அவர்கள் வெகு காலத்திற்கு முன்பே கோளத்திலே திவானாக இருந்த சமயத்தில் கோயில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்களை எடுத்துப் பண்ணைகளை அமைத்தார்” என்று கூறினார். இப்படி கோயில் நிலங்களையும் மடங்களின் நிலங்களையும் எடுத்ததாலேயே அவரை “நாஸ்திகர்” என்று நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். அவர் “ஆஸ்திகர்தான்”. ஆகவே, அதுபோலவே, கோயில்களின் நிலங்களுக்கும், மடங்களின் நிலங்களுக்கும் உச்ச வரம்பு வைக்க வேண்டும். இவைகளுக்குள்ள மொத்த நிலங்களை எடுத்து, விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இதைக் கொண்டு சொத்தின் மீதுள்ள பிடிப்பை குறைக்க முடியும். கோயில்களின் நிலங்களுக்கும் மடங்களின் நிலங்களுக்கும் உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்து, அவைகள் விவசாய மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உச்ச வரம்பு 15 ஸ்பாண்ட்டு ஏக்கரா என்று கொண்டு வரும்போது செக்ஷன் 3, சப்-செக்ஷன் (40)-லே சில விதிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிலவரி வருமானத்தின் மீது போடப்பட்டிருக்கிறது. வெகு நாட்களுக்கு முன்பு, பிரிட்டிஷ்காரர் ஆட்சிக்கு வந்தபோது அப்போது நிலங்களிலிருந்து அந்தந்தப் பகுதியிலிருந்து நிலத்தின் மீதான வருமானத்திற்கேற்ப நிலவரி விதிக்கப்பட்டது. ஆற்றுப் பாசன நிலங்கள் எல்லாம் அருமையான நிலங்கள் என்று சொல்லப்பட்டது, நல்ல வருமானம் வரும் என்று அவற்றிற்கு அதிக வரி விதிக்கப்பட்டன. ஆற்றுப்பாசனம் அல்லாத புஞ்சை நிலங்கள் அதிக வருமானம் தராத நிலங்கள் என்று அப்போது இருந்தது. காலம் மாறிக்கொண்டே வருகிறது. விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாகவும், சர்க்கார் தொடர்ந்து எடுத்துக்கொண்டு வருகிற நடவடிக்கைகளின் காரணமாகவும் நிலைமை மாறிக் கொண்டே வருகிறது. நிலம் எல்லாம் பொருள்கொடுக்கும் பூமியாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது. ஆற்றுப் பாசனத்தில் இப்போதும் இருக்கின்ற நிலங்களில் சரியான வருமானம் வருகிறதா என்று பார்த்தால், இந்த அமைச்சரவையைச் சேர்ந்த ஒரு அமைச்சர்—பசுமைப் புரட்சி, பசுமையில் இல்லை, திரு. ஆதித்தனார் அவர்கள், “ஆற்றுப் பாசனத்தை மாத்திரம் நீங்கள் நம்பியிருக்க வேண்டாம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அது எதைக் காட்டுகிறது? ஆற்றுத் தண்ணீரை அந்த அளவிற்கு இப்போது பயன்படுத்த முடியவில்லை. ஆற்றுத் தண்ணீரை நம்பியிருக்கின்ற நிலப்பரப்பானது, பருவமறை தவறு கின்ற காரணத்தாலும், அண்டை மாநிலங்களில் ஏற்படுகின்ற தகராறுகளினாலும் எந்த நேரத்தில் பாதிக்கப்படுமோ என்று அடிவயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆற்றுத் தண்ணீரை நம்பி விவசாயம் செய்ய முடியாத பயங்கர நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. நா. காசிராமன்]

அடுத்தபடியாக, ஸ்டாண்டிங் எக்ராவா என்று சொல்லும்போது, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் தகுந்தாற்போல் எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கும் என்பதைக் கணக்கிட்டு, அந்த அடிப்படையில் பிரித்தால் தான் நன்றாக இருக்கும், ஒரு மாவட்டத்தில் உள்ளதில் அதிகப்படியான நிலப்பரப்பை வைத்துக்கொள்ளவும், சில மாவட்டங்களில் குறைவான நிலப்பரப்பை வைத்துக்கொள்ளவும், இருக்கும்படியான சூழ்நிலை உண்டாகும். ஆகவே, ஸ்டாண்டிங் எக்ராவா என்று பிரிக்கும் போது, நியாயமான முறையில், நல்ல முறையில் சிந்தித்து நிலங்களின் கிளாஸிபிகேஷன் முறையில் மாற்றியமைத்துச் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அதிகமான நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள், தங்களுடைய நிலங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும்போது எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது நியாயம். இந்த எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். நிலங்களை சர்க்கார் மேற்கொள்ளும்போது அந்த நிலங்களுக்கு உண்டான நியாயமான நஷ்ட ஈட்டைத் தர வேண்டும். “வாங்குபவதற்கு ஒரு தராசும்” விற்பதற்கு ஒரு தராசும்” என்று சில வியாபாரிகளிடத்தில் இருப்பதுபோல சர்க்கார் நடந்துகொள்ளக்கூடாது, சர்க்கார் அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆபீசில் உள்ளபடி, மார்க்கெட் விவரப்படித்தான் அந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு, நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். மேலும் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறபோது, துரிதமாக மூன்று நாளுக்கு மாதங்களில் பணம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். முன்பு 30 ஸ்டாண்டிங் எக்ராவா என்று இருந்தபோது தொகை அதிகமாக இருந்தது. அதனால் நீண்ட நாட்களில் சர்க்கார் காம்ப்ளீஷேஷன் தொகையைக் கொடுத்திருக்காது. இப்போது நிலம் குறைவு. தொகையும் குறைவு. ஆகவே, உடனடிக்கடன் காம்ப்ளீஷேஷன் தொகையைக் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும். உடனடியாகப் பணத்தைக் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தப் பணத்தை வேறு தொழில்களில் முதலீடு செய்ய உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பத்து வருஷத்திற்கு 4 பர்சென்ட் வட்டி என்ற முறையில் இல்லாமல் ஐந்து வருஷத்திற்குள்ளாக பணம் கிடைக்க வழிசெய்தால் மிக்க உதவியாக இருக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது உச்ச வரம்பு நிலத்திற்கு மட்டும், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டும் என்று வைத்து மற்ற மற்ற தொழில்களுக்கு உச்ச வரம்பு வைக்காமல் இருப்பது நியாயம் அல்ல என்பதை இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் — பஸ்தொழிலாக இருந்தாலும், பாங்கில் பணம் போட்டு வட்டி சம்பாதிக்கிற தொழிலாக இருந்தாலும் உச்ச வரம்பு விதிப்பதுதான் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையில்தான் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கொண்டுவந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காசிராமனது யோசனையைக் கருத்தில் கொண்டு முதற்படியாக அடுத்தது பஸ்களுக்கு உச்சவரம்பு வைக்கலாமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. காசிராமன் : என்னுடைய யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு நன்றி, மிக்க மகிழ்ச்சி.

கடைசியாக ஒரே ஒரு வார்த்தை. 22-ஆம் தேதி உச்சவரம்புச் சட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. பிறகு கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும் முகமாக ஒரு பட்டியலே 24, 25, 26-ஆம் தேதிகளில் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த 3 நாட்களில் எவ்வளவு நிலங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. நா. காசிராமன்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்கிற விவரத்தை அரசாங்கமே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை வைத்து ஒரு கணக்குப் போட்டதில் எவ்வளவு நிலம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்தத் தேதிகளில் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றின் மதிப்பு என்ன என்று பார்க்கிறபோது 11.76 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள நிலங்கள் இந்த மூன்று நாட்களில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் தான் அதிகமாக மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெரிகிறது. இது சரிதானா? இந்தமாதிரி நடந்திருப்பது விந்தை தானா? அல்லது ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த மாதம் இந்தத் தேதிகளில் இப்படி நடந்திருக்கிறதா? இல்லையென்றால் இந்த ஆண்டு மட்டும் கோவை மாவட்டத்தில் இவ்வளவு அதிகமாக மாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதனைப் பரிசீலித்து இந்த அவைக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்றும் மட்டும் கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெளிவாகப் பேசவேண்டும். கோயம்புத்தூரில் நடந்திருக்கிறது. என்றால் கும்பகோணத்திலும் நடந்திருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின்மீது குற்றம் சாட்ட உறுப்பினருக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால், ஆதாரம் இல்லாமல் ஒரு அபவாதத்தை கிளப்புவது கூடாது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் அதிகமாக நடந்திருக்கிறது என்றால்-கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் மந்திரியாக இருக்கிறார். முன் கூட்டியே தன் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார், அதனால் அதிகமான மாற்றம் இந்தத் தேதிகளில் நடந்திருக்கிறது என்பதாக எல்லாம் வீணை சந்தேகப் புழுதியைக் கிளப்புகிறீர்கள். லேசாகச் சொன்னதுபோலச் சொல்லிவிடிகிறாரா என்பதையும் தெளிவாக்கவேண்டும். விஷயத்தை சரியாக விளக்காமலேயே ஒரு தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது.

இதுபற்றி நான் அதிகாரிகளிடத்திலும் விசாரித்தேன். கடந்த வருஷத்தைவிட இந்த ஆண்டு இந்த மாதங்களில் குறைவாகத்தான் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

கனம் உறுப்பினருக்கு எந்தக் கருத்தையும் சொல்ல உரிமை உண்டு. அவற்றை ஆதாரத்தோடு தெளிவாகச் சொல்லிவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. காசிராமன் : அரசினர் சார்பில் நாங்கள் கேட்ட கேள்விக்கு அளித்த பதில்களை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒரு குறிப்பிட்ட மாவட்டத்தில் அதிகமாகச் சொத்து மாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதில் தவறு இருந்தால் சொல்லுங்கள். குறை இருந்தால் சொல்லுங்கள். குற்றம் இருந்தால் சொல்லுங்கள். ஆனால் ஒரு சந்தேகத்தை எழுப்புகிற வகையில்-புழுதியைக் கிளப்புவது மாதிரியாக தெளிவு இல்லாமல் பேசக்கூடாது. வெளியில் இருக்கிற மக்கள் தவறாகப் புரிந்து கொள்வார்கள்.

திரு. நா. காசிராமன் : இருக்கக்கூடிய விவரங்களை வைத்துத்தான் நான் சொன்னேன். விளக்கத்திற்கு நன்றி. சென்ற ஆண்டிலும் இந்த ஜில்லாவில் இந்த மாதம், இந்த நாட்களில் இவ்வளவு பத்திரப் பதிவுகள் நடந்திருக்கின்றனவா, சராசரியாக இந்த நாட்களில் எவ்வளவு நடந்து வந்திருக்கிறது என்கிற விவரங்களையும் கொடுத்தால் இதுபற்றி ஒருமுடிவுக்கு வர சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : குற்றம் சொல்வதாக இருந்தால் ஆதாரத்தோடு விளக்கமாகவே எடுத்துச் சொல்வது நியாயமாக இருக்கும் தவிர அரசாங்கம் ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் அதற்கு ஒரு மாக கற்பிப்பதாக எதையும் சொல்வது சரியல்ல. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர் அமைச்சராக இருந்தால் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவருக்கு வேண்டியவரா? தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவருக்கு வேண்டாதவரா? மைச்சூர் எல்லா மாவட்டங்களும் ஒன்றுதான். காலையிலேயே 2 மணிநேரம் விவாதம் நடந்திருக்கிறது.

1970 ஏப்ரல் 8]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் கேட்ட கேள்வி, அதற்குக் கொடுத்த விவரங்களை இவற்றை வைத்துத்தான் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் கொடுத்த விவரத்திலே கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் இத்தனை ரூபாய் வரைக்கும் சொத்து மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்கிறபோது சந்தேகம் தான் சிளம்புகிறது. கொடுத்த விவரத்தை வைத்து ஒன்றைச் சொல்வதற்குள் அமைச்சர் இப்படிப் பேச ஏன் முன் வருகிறார் என்றபோது சந்தேகம் வராது என்ன செய்யும்? சென்ற ஆண்டும் இந்தத் தேதிகளில் இதுபோல் பதிவு ஆகியிருக்கிறதா? இன்னும் பசுமையுடன் புரட்சி என்று பேசுகிற ஒரு அமைச்சர் என்ன செய் திருக்கிறார் என்பதை நான் பேசும்போது விவரங்களோடு குறிப்பிடுகிறேன். ஒன்றைச் செய்வதாக இருந்தால் திடீரென்று செய்யவேண்டும், மற்றவர்கள் யாருக்கும் தெரியாது செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு அமைச்சர் என்ன செய்திருக்கிறார் என்பதைச் சொல்வதாகச் சொன்னார். ஆதாரத்தோடு சொல்வதாகச் சொன்னார். வழக்கம்போல் ஆதாரம் தந்தாலும் தரலாம். ஆனால் 1970 ஜனவரி மாதத்தில் மொத்தமாக 19524 லட்சம் மதிப்புள்ளது பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிப்ரவரி மாதத்தில் 21,538 லட்சம் ஆக மொத்தம் 41,062 லட்சம். சென்ற ஆண்டு ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்திலும் இதே அளவுக்கு ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாம் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வருகிற முறையில் ஆன ரிஜிஸ்டர் அல்ல. ஆண்டுதோறும் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள ரிஜிஸ்டரேஷன் நடந்தகொண்டுதான் இருக்கின்றன. இது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஆண்டில் சென்ற ஆண்டைப்போலத் தான் ஆகியிருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்றாலும் கூட இதன் நோக்கம் என்ன? நோக்கம் நிறைவேறுமா என்று பார்க்கதான் அது நிறைவேற்றக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை என்றுதான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். As a further step towards agrarian reform, it is considered necessary to reduce such disparity. என்ற வகையில் இந்த மசோதாவின் நோக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிஸ்பாரிட்டி என்ற வகையில் என்ன என்ன என்பது தெளிவாகச் சொல்ல முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது.

முதலிலே அரசியல் சாசனச் சட்டப்படி இது இருக்கிறதா என்றால் இதற்கு முன்னாலே பேசிய அமைச்சர்கள் எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் அரசியல் சாசனப்படி இந்த சீலிங் பில் செல்லாது என்று ஆதாரங்களோடு கூறுகிறேன். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதைத் தெரிந்து விளக்கம் தெரிவித்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சொன்னார்கள் 31-ஏ படி. Notwithstanding anything contained in Article 13, no law providing for—

(a) the acquisition by the State of any estate or of any rights therein or the extinguishment or modification of any such rights.

என்ற முறையிலே சட்டமன்றத்திற்கு பவர்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதே நேரத்திலே அத்தனை சட்டங்களும் எந்த நிலைமையில் இருக்கும் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும்.

Provided that where such law is a law made by the Legislature of a State, the provisions of this article shall not apply thereto unless such law, having been reserved for the consideration of the President has received his assent.

என்றபடி அல்லன்றும் வாங்கியாகிவிட்டது. அதற்குமேலே ப்ரொவிடோ 2-ஐ தள்ளுகப்படித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

Provided further that where any law makes any provision for the acquisition by the State of any estate and where any land comprised

முநாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 11/70)

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1970 ஏப்ரல் 8]

therin is held by a person under his personal cultivation, it shall not be lawful for the State to acquire any portion of such land as is within the ceiling limit applicable to him under any law for the time being in force or of any என்று இருக்கிறது “டயம் பீயிங் இன் ஓர்ஸ்” என்று இருக்கிறதாலே இப்பொழுது இருக்கிற 30 ஏக்கர் என்று சீலிங் என்று லிமிட் வைத்து இருக்கிறதப்போது இன்னொரு சீலிங் கொண்டு வந்தால் அது தப்பு என்று இருக்கிறது. அதற்கு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் ceiling limit applicable to him under any law for the time being in force or any building or structure standing thereon or appurtenant thereto, unless the law relating to the acquisition of such land, building or structure, provide for the payment of compensation at a rate which shall not be less than the market value thereof.

என்று இருக்கிறது. இதன்படி பார்த்தால் மார்க்கெட் வால்யூ கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும். ஏன் என்று சொன்னால் ஆல்ரெடி ஒரு சீலிங் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. “டீம் பீயிங் இன் போர்ஸ்” என்று இருக்கிற காரணத்தினாலே இந்தச் சட்டம் செல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும்.

No property shall be compulsorily acquired or requisitioned save for a public purpose and save by authority of a law which provides for compensation for the property so acquired or requisitioned and either fixes the amount of the compensation or specifies the principles on which and the manner in which, the compensation is to be determined and given; and no such law shall be called in question in any court.

நீங்கள் பிரின்ஸிபிள்களை வகுத்துக் கொள்வது எல்லாம் முதலிலே எப்பொழுது கொண்டு வந்தார்களோ அதற்குத்தான் சேரும். இப்பொழுது திடீரென்று மற்றொரு ரிடக்ஷன் பில் கொண்டுவந்தால் அதற்கு மார்க்கெட் வால்யூ கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். மார்க்கெட் வேல்யூ கொடுப்பதைப் பற்றி இதிலே எங்கேயும் குறிப்பிடவில்லை. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நடந்து இருக்கிறது. மார்க்கெட் வால்யூ இல்லாமல் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் சட்டம் செல்லாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்தச் சிக்கலிலே விழுந்து விடக்கூடாது. என்றுதான் ஒரு சிறிய திருத்தத்தைச் சரியானபடி இதிலே சேர்க்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மார்க்கெட் வால்யூ கொடுக்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையை ஆழ்ந்து சிந்தித்து திருத்தம் செய்யாவிட்டால் இந்த 31-ஏமில் உள்ள இரண்டாவது புரவிசோ சம்பந்தமாகச் சிக்கல் வரும் என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதைத் தெளிவுபடுத்தினால் சொளகரிய மாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ப்ரோவையலோ 1 இருக்கிறது அதற்காக தந்தி வந்திருக்கிறது, அஸன்ட் வாங்கியாகிவிட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ப்ரோவையலோ என்று வரும் பொழுது மார்க்கெட் வால்யூ கொடுக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே செல்லாது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உழப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம். வாஸ்தவம். உழ பவனுக்கே நிலம் என்று சொன்னால் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஐந்து பேர்கள் என்று வைத்துள்ளார்கள். 5 பேர்கள்தான் உழவேண்டும், வேறு யாரும் உள்ளே வரக்கூடாது. பயிர் செய்வது, தீனியடுவது எல்லாம் அவர்களே மாற்றி மாற்றிச் செய்யவேண்டுமென்று நிலைமை இருக்கும். நஞ்சை என்றால் ஒரு ஏக்கர் என்றும் புஞ்சை என்றால் 2 ஏக்கர் என்றும் செய்ய லாம். அவ்வளவுதான் கொடுக்கலாம் ஒரு குடும்பத்திற்கு. 15 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதே தப்பு. ம. பொ. சி. அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐந்து பேர்கள் கொண்ட குடும்பத்திற்கு ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை இல்லை

யென்றால் 2 ஏக்கர் புஞ்சை. அதற்குமேலே கொடுப்பது என்று சொன்னால் கூலியாட்கள்தான் அவர்கள் வைக்கவேண்டும், அவர்களாலேயே அவ்வளவையும் செய்ய முடியாது, இந்த நிலைமையில்

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. எ. அ. சுப்பராஜா]

Where is the disparity for reducing to the maximum extent
ஒன்று எல்லோருக்கும் நிலம் கிடையாது என்று சொல்லி ஸ்டேட்
பார்மிங் வையுங்கள், லாபத்தைப் பகிர்ந்துகொடுங்கள். அப்படியில்லாமல்
உழுவவனுக்கே நிலம் என்று சொல்லி 5 ஏக்கர் என்ற “வீதத்திலே
கொடுத்தால் அவன் உழைத்து பாடுபட்டு மற்றவர்களுக்குப் போடுவாரு ?
ஒரு ஏக்கர் தான் அந்தக் குடும்பம் விவசாயம் பண்ண முடியும்

இப்படிக் கொண்டு வந்திருப்பது ஒரு பெரிய சீர்திருத்தமல்ல.
இன்னும் தீவிரமாகப் பண்ணவேண்டும். லெப்ட் கம்யூனிஸ்ட்டுகள்கூட
சரியாகச் சொல்லவில்லை. 5 ஏக்கர் கொடுத்துவிட்டால் அவன் உழைத்துக்
கொடுப்பதா ? ஒன்று நிலம் யாருக்குமே சொந்தம் கிடையாது, ஸ்டேட்
நக்குச் சொந்தம் என்று ஆக்கிவிட்டு ஸ்டேட் பார்மிங் பண்ணுங்கள்.
அல்லது இன்கம் பேவரில் வையுங்கள். எவ்வளவு இன்கம் வருகிறது
என்று பார்த்துச் செய்யுங்கள் அப்படிச் செய்தால்தான் டிஸ்பாரிடி இல்லா
மல் செய்யமுடியும்.

இப்பொழுது இருக்கிற அசஸ்மெண்ட் பொறுத்தவரையில் எத்தனையோ
நாட்களுக்கு முன்னாலே விதிக்கப்பட்டது. புஞ்சையை இப்போது 2 போகம்
செய்கிறார்கள், நஞ்சையை மூன்றுபோகம் செய்கிறார்கள், பழைய
ரெவின்யூ ரிக்கார்டுகளைப் பார்த்து அதே அளவுக்குத்தான் தீர்வையை
விதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் இருக்கிறது. டிஸ்பாரிடியைப்
குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு பெருக்கிக்கொண்டே இருக்
கிறார்கள். இதை யெல்லாம் கவனமாக ஆழ்ந்து சிந்தித்துச் செய்யா
விட்டால் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்துவிடுவதில் அர்த்தமே இல்லை
என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நஞ்சையிலே கரும்பு போடலாம், பருத்தி போடலாம், இவை போன்ற
காஷ் கிராப்ஸ் போட்டால் நல்ல வருமானம் வரும். ஆனால் நெல்
போட்டால் குறைந்த வருமானம்தான் வரும். இந்த நிலைமையிலே
Where have you reduced the disparity எனவே எக்ஸ்டண்டிவ்
டிஸ்பாரிடியைக் குறைத்தால் போதுமா ? 15 ஏக்கர் என்று குறைத்து
விட்டால் போதுமா ? இதற்கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம்
தெரிவித்தால் நல்லது.

அதற்காகத்தான் நான் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று
அமெண்ட்மெண்ட் கொடுத்து இருக்கிறேன். ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை என்று
வையுதுவிலாம். இதைத்தவிர பருத்தி, கரும்பு போன்றவை போட்டால்
துட்டு வரும். ஆனால் நெல் போட்டால் கடன்தான் இருக்கும். கடன்
களுக்கு அவன் நம்மிடம் தான் வருவான் எனவே ஒருகமிட்டி போட்டு
ரீஅசஸ்மெண்ட் செய்யவேண்டும். எந்த எந்த இடத்திலே பாசன் வசதிகள்
எப்படி இருக்கின்றன. பசுமைப் புரட்சியிலே பழைய புஞ்சை, நஞ்சையாக
இருக்கும். ஆகவே அதையெல்லாம் பார்த்து ஜனங்களுடைய
அபிப்பிராயத்தை அறிந்து கொண்டால் நல்லது.

இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்கள்கூட 15 ஏக்கரைக் குறைத்து ஒரு ஏக்கர்
இரண்டு ஏக்கர் என்று வையுங்கள் என்று சொல்லவில்லை, எனக்கு
ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி
நூல்முறையிலே பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள
லாம். கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரகாரம் 31-ஏ யிலே ப்ரோவைஸோ 2-என்படி
இந்தச் சட்டம் செல்லாததாகிவிடும் மார்க்கெட் வால்யூ கொடுக்காவிட்டால்.
எனவே, சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ப்ரோவைஸோ 2-பார்த்து
என்பது இது சைலூமா செலஸ்தா என்பதற்கு விளக்கம் அளிக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக
உழுவவனுக்கு நிலம் தரவேண்டும் என்ற முறையில் இந்த மசோதா
கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும் ஒரு விஷயத்தை
இந்த ஆட்சியும், அதன் முதல்வர் அவர்களும் அங்கீகரிப்பார்கள்
என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. கொ. இர. குணசம்பந்தன்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

எழுதத் தெரிந்தவன் கையில் பேனாவும் படிக்கத் தெரிந்தவன் கையில் புத்தகமும் இருப்பதுபோல் உழைத் தெரிந்தவன் கையில் நிலம் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை ஆளும் கட்சியும், ஆளும் கட்சியின் முதல்வர் அவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த நிலப் பிரச்சினை என்பது ஒரு தேசிய பிரச்சினை. எந்த அளவிற்கு நிலச் சுவாந்தார்களிடம் நிலம் இருக்கிறது, எந்த அளவிற்கு நாம் அதைப் பெற்று நாட்டை சுபிட்சமாக்க முடியும் என்ற முறையில் பிரச்சினையை அணுகி இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

மன்னார்குடியில் மறைந்த முதல்வர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கருத்தரங்கு நடந்தது. அதில் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள பெரிய மிராசதாரர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். அன்றையதினம் அண்ணா அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் இன்றையதினம் அமெரிக்காவிற்குச் சென்று உணவு வாங்க வேண்டிய துர்பாக்கியதரமான நிலை இல்லாதிருக்க வேண்டுமென்றால் காங்கிரஸ் செய்த தவறைத் திருத்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உழைவார்களை வெளியேற்றுவதற்கு எங்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்தால் உற்பத்தி கண்டிப்பாக அதிகமாகும் என்று பெரும் நிலப்பிரபுக்கள் பேசினார்கள். என்னையும் பேசவேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள் நானும் பேசினேன். அப்போது அண்ணா அவர்கள் அழகாகப் பேசினார்கள். எம்.ஏ. படித்துவிட்டு டெல்லியில் வேலை, இங்கே நிலம் என்ற நிலை மாறவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். படித்தவர்கள் எல்லாம் உழைக்கிறார்களாவேண்டும். யாருக்கு எவ்வளவு உழை முடியுமோ அந்த அளவிற்கு வைத்துக் கொண்டால்தான் நியாயமாக இருக்க முடியும், அதுதான் எங்கள் கட்சியின் கொள்கை, அதைத்தான் இந்த அரசு செய்யும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அந்த முறையில் இப்பிரச்சினையை அணுகவேண்டும்.

காங்கிரஸ் ஆட்சி கொண்டுவந்த சட்டம் எங்கள் மாவட்டத்தில் எந்த அளவிற்கு அமுலாகிறது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இந்த அரசால் ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், பின்னால் வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களைப் பார்க்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது, வேதனையாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை அறிவித்ததற்குப் பிறகு தஞ்சையில் உள்ள பெரும் நிலப் பிரபுக்கள் சென்னைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஸ்டாம்பு வாங்குவதற்காக. இந்த மசோதாவை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற திருத்தங்களோடு நிறைவேற்றினால், எந்த அளவிற்கு பிழைபுரான்ஸாக்கஷன் ஏற்படும், எந்த அளவிற்கு மோசமானதொரு நிலை ஏற்படும் என்பதை அரசு யோசிக்கவேண்டும். யோசித்து உழைவனாளுக்குத் தான் நிலம் சொந்தம் என்ற நிலை வரவேண்டும்.

விதி விலக்குகள் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். கமிட்டி போடப்போகிறோம் என்று. அதற்குக் கூடத் தேவை வில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தில் நாலேந்து மடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. மண்ணைத் துறந்து, பொண்ணைத் துறந்து, காலி உடுத்திக்கொண்டிருக்கும் சாமியார்களுக்கு 75,000 ஏக்கர், 80,000 ஏக்கர் நிலம் என்றிருக்க வேண்டியதன் அவசியம் என்ன? பேசாத சாமிக்கு எதற்காக நிலம் என்று கேட்கிறேன். கடவுளை, சாமியை பக்தர்கள் காப்பாற்றிக்கொள்கிறார்கள். நிச்சயமாக சாமி சர்வ வல்லமை உள்ளவரானால் திருவாரூர் தியாகராஜசாமி தன்னைத் தானே பாதுகாத்துக்கொள்ளாதா? சாமிக்கு நிலம் வேண்டாம், சாமியாருக்கு நிலம் வேண்டாம், ஆனால் உழைவனாளுக்கு நிலம் வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இப் பிரச்சினையை அணுகினால் இப் பிரச்சினையில் சிக்கல்கள் இருக்காது.

தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் ம.பொ.சி. அவர்கள் சொன்னது பேரல் இவை யாருடைய தகப்பன் அல்லது பாட்டன் வீட்டு நிலம் அல்ல. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஆட்சி புரிந்துவந்த காலத்தில் தங்கள் ஆட்சியை நிலை

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

நிறுத்த இந்த நிலவுடமை முறையை உண்டுபண்ணினார்கள் என்பது சரித்திரம் கண்ட உண்மை. தஞ்சை போன்ற இடங்களில் உள்ள ஏழை விவசாயிகள் சர்க்காரிடம் முறையிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த அரசாங்கத்தை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன், பின்னால் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை தயவுசெய்து எடுத்து விடுங்கள். 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்றதானால் இருக்க வேண்டும். ஏக்கர் என்று சொல்லும்போது வருமான அடிப்படையில் ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். நில வரி அடிப்படையில் நிர்ணயிப்பது நியாயமாக இருக்காது. நிலத்திலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் வருகிறதோ அந்த வருமான அடிப்படையில் ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். 15 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கருக்கு மேல் ஒரு குடும்பத்திற்குப் போகக் கூடாது. அதிகபட்சமாக 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கருக்கு மேல் நிச்சயமாக இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, லிட்டிகேஷனுக்கு இடம் கொடுக்காமல் சட்ட நிபுணர்கள் சட்டமன்றத்தில் வாதாடுவதற்கான இடம் கொடுக்காமல் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் உதவிகரமாக இருக்கும். அப்போது உழவர்கள் பாராட்டுவார்கள். அந்த முறையில் தி.மு.க. அரசு இப்பிரச்சினையை அணுக வேண்டும்.

உங்கள் நோக்கத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. நிச்சயமாக அதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஆகவே உங்கள் குறிக்கோள் நிறைவேற வேண்டுமென்றால், பின்னால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை எடுத்துவிட வேண்டும். எந்த நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களோ அது லீன்கிலிடும் இந்தத் திருத்தங்கள் மூலம். ஆகவே, தயவு செய்து இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்தச் சட்டத்தில் இல்லாத ஒன்றையும் யோசிக்க வேண்டும். 30-3-1970 அன்று பார்லிமென்டில் திரு சேதி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அர்ப்பன பரப்பாட்டிஸுக்கு லீலிங் கொண்டுவர வேண்டும், அதை மாநிலங்களின் பொறுப்பில் விட்டிருக்கிறோம், முதல் அமைச்சர்களை எல்லாம் கூட்ட இருக்கிறோம் என்று பார்லிமென்டில் பேசியிருக்கிறார்கள். அது குறித்து, நம் அரசு என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

சாதாரண மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்க எல்லா வழியிலும் இவ் விஷயத்தைப் பார்க்க வேண்டும். உழபவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்க வேண்டும். அதற்காக சட்டம் கொண்டு வரும்போது அதை நிலப் பிரபுக்கள் மடாதிபதிகள் எதிர்ப்பார்கள் என்றால், நான் தைரியமாகக் கூறுகிறேன், அவர்கள் எதிர்ப்பிற்கு தமிழ் நாடு விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களும் அம் முயற்சியில் அரசாங்கத்திற்குப் பின்னாடி நின்று அதை முறியடிக்கும் சக்தி இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : திரு ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நிலப் பிரபுக்கள் எதிர்த்தால் நாங்கள் இருக்கிறோம், பயப்பாட்டார்கள் என்று. ஆனால் அவர்களுடைய இரகசியக் கூட்டத்தில் என்ன பேசினார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். என்ன பேசினார்கள் என்றால், நல்ல எதிர்ப்பு தி.மு.க.விற்கு வந்திருக்கிறது நிலச்சுவரத்தார்களிடத்திலிருந்து. இது தான் நேரம், நாம் அடுத்த தடவை வெற்றி பெறுவதற்கு என்று அவர்கள் பேசிய செய்தி எனக்குத் தெரியும் (ஆரவாரம்). (திரு கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : யார் சொன்னது ?) வெளி மாநிலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து சற்றுப் பயணம் செய்த ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்களின் ரெவ்யூ இது.

(திரு என். சங்கரம்யா அவர்கள் எழுந்தார்கள்.)

* THIRU K. VINAYAKAM : How does it arise, Sir ! How can the Hon. Member Thiru Sankarai take up 'vakalat' for the Hon. Member Thiru Gnanasambandam ? He has no business.

[1970 ஏப்ரல் 8]

THIRU N. SANKARIAH : How can the Hon. Member say that I have no business?

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of Order, Sir. Under what rule does this gentleman, Thiru Sankariah get up to argue on behalf of another Hon. Member?

MR. CHAIRMAN (THIRU R. N. ARANGANATHAN): Let us hear what he has to say?

THIRU K. VINAYAKAM : Under what rule 'Sir? The Hon. Member Thiru Gnanasambandam was speaking. He is in possession of the House. At that time Thiru Sankariah has got up to explain, after interruption of Hon. Chief Minister. The Hon. Chief Minister has got liberty to interrupt. It is for the Hon. Member Thiru Gnanasambandam to explain his stand and not for Thiru Sankariah. This gentleman cannot get up and explain on behalf of another. Our rules do not permit that.

MR. CHAIRMAN (THIRU R. N. ARANGANATHAN) : I am able to see that the Hon. Member Thiru Gnanasambandam is not yielding.

(The Hon. Member Thiru Gnanasambandam resumed his seat).

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்கள் பேசும் போது அமைச்சர்கள் சார்பில் குறுக்கீடுகள் வந்தால் கட்சித் தலைவரோ அல்லது உப தலைவரோ குறுக்கிட்டு விளக்கம் தருவது முறையாக இருக்கிறது. அதை வியைகம் அவர்கள் ஏன் ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் வெளி மாநிலத் தலைவர் ஒருவர் தஞ்சைக்கு வந்து பேசும்போது, நிலப் பிரபுக்களுக்கு விரோதமான நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். என்னிடம் பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள். தோழர் ஏ. கே. கோபாலன் அவர்களை மனதில் வைத்துக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். திரு கோபாலன் அவர்கள் தஞ்சையில் ஒரே ஒரு நாள் தான் சுற்றுப் பயணம் செய்தார்கள். அப்போது திரு ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் கூடவே இருந்தார்கள். பதினேரு கூட்டங்களில் பேசினார்கள். எந்தவித ரகசியக் கூட்டமும் நடைபெறவில்லை. தவறான தகவல்கள் வந்திருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : நானே இதற்குப் பதில் சொல்லி யிருப்பேன். அவர்கள் சிரமப்பட்டிருக்க வேண்டாம். நான் தமிழ்நாடு விவசாயச் சங்கத் தலைவர். தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர் நான். எந்த இரகசியக் கூட்டமும் நடைபெறவில்லை. ஆகவே இம்மாதிரி அனாவசியமான வதந்திகளை நம்ப வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அவர்கள் நல்லெண்ணத்தோடு நடப்பவர்களாக இருந்தால் உள்ளபடியே ஆழ்ந்த வருத்தத்தோடு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். உழவர்களுடைய பேரணி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் நடத்தப்பட்டது. அதற்கு முன்பு தஞ்சை மாபட்ட நிலக்கிழார்கள், மிராசதார்கள் போன்ற ஒன்று நடத்தப்பட்டது. நாங்கள் அமைச்சரவை அளவில் ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். எந்தத் தூதுக் குழுவானாலும், ஊர்வலமானாலும், சபை நடக்கிற நேரத்தில், ஒரு இடத்தில் நின்று அவர்களுடைய தூதுவர்களை, பிரதிநிதிகளை அனுப்ப வேண்டுமென்றும், சபை நடக்காத நேரத்தில் அவர்கள் ஓரளவிற்கு அனுமதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் பிரதிநிதிகள் அமைச்சர்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. மிராசதார்கள் வந்த நேரத்தில் கூட அவர்கள் அப்படித்தான் ஊர்வலத்தை ஒருபுறம் நடத்திவிட்டு, முன்னறிவிப்பு கூடக் கொடுக்காமல் வந்தார்கள். அப்போது நான் அவசரமாகச் சென்னை பொது மருத்துவ

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு மு. கருணாநிதி]

இரவு
8-00

மனைக்கு—ஜி.பி. சோமசுந்தரம், எம்.பி. அவர்கள் திடீரென்று சுகனீனப்பட்டு அவரது நிலை அபாயகரமான நிலையில் இருந்தது—அவர்களைக் காணப் புறப்பட்டுச் சென்றுகொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது மிராசுதார்களின் பிரதிநிதிகள் உள்ளே வந்தார்கள். நான் காரில் ஏறியவன் உடனே இறங்கி, அவர்களை விசாரித்து, அவர்களது கோரிக்கையைப் பெற்றுக் கொண்டு, அவைகள் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனேன். அதிலே கூட அவர்களுக்கு வருத்தம், நிறுத்தி வைத்துப் பேசிவிட்டுப் போய்விட்டாரே என்று.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பேரணியில் நடத்திய ஊர்வலம் எங்கே முடிவடைகிறதோ அந்த இடத்திற்கு முதலமைச்சர் வந்து கோரிக்கையைப் பெற்றுக்கொண்டு பதிலளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்படி வருவதால் கௌரவக் குறைவு என்று கருதவில்லை. இதே முறையை மற்ற ஊர்வலங்களுக்கும் பின்பற்ற வேண்டிய நிலைமை வந்து விடும் என்று கூறினேன். அன்று முக்கியமான நிகழ்ச்சி, திரிசுணசென் அவர்கள் கலந்துகொள்ளும் நிகழ்ச்சியிருந்தும் கூட, ஊர்வலத்தினர் கோரிக்கையைக் கொண்டு வரையில், மேலவையில் நிகழ்ச்சிகளில் கூட கலந்துகொள்ளாமல், என்னுடைய முதலமைச்சர் அறையில் இருந்த பொழுது திரு. எம்.ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்களும், சங்கர்யா போன்ற எம்.எல்.ஏ.க்களும் வந்து கோரிக்கையைக் கொடுத்தார்கள். அரை மணி நேரம் என்னுடன் பேசினார்கள். அவர்களுடைய முறையீடுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு, முடிந்த அளவிற்கு ஏற்ற அளவிற்குச் செய்கிறேன் என்று கூறி அனுப்பினேன்.

இங்கு மிகுந்த அமைதியோடு காணப்படுகின்ற திருமதி ஜானகியம்மாள் அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்திலே பேசுகின்ற நேரத்தில், வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் பொன்னாடை போர்த்தினால் போவார், நாங்கள் வந்து அழைத்தால் வருவாரா என்ற அளவிற்கு அங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். நான் அரை மணி நேரம் உட்கார்ந்து பேசி, கோரிக்கைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு, திரு திரிசுணசென் அவர்களைக் கூட அரை மணி நேரம் காக்க வைத்துவிட்டு, இவர்களது கோரிக்கைகளைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் பொதுக் கூட்டம் கூட்டி, தஞ்சை மாவட்டம், மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்து வந்திருக்கின்றவர்களிடம், முதலமைச்சர் அவர்களை யெல்லாம் மதிக்கவில்லை என்ற கருத்துச் சொல்லப்பட்டதற்காக உள்ளபடியே நான் வருந்துகிறேன். அதிலேயும் கூட, இது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த ஆடவர்களெல்லாம் அப்படிப் பேசியிருந்தாலும் கூட கொஞ்சம் வேகத்திலே பேசியிருக்கலாம் என்று கருதிக் கொள்ளலாம். ஆனால், மிகுந்த அமைதியோடு இருக்கின்ற, இன்னும் சொல்லப்போனால், தாய் போல் இருக்கின்ற திருமதி ஜானகியம்மாள் அவர்கள் அப்படிப் பேசியதற்காக நான் மிகுந்த வருத்தப்படுகிறேன், வேதனையடைகிறேன். ஆகவே, எப்படியும், உழவார்களிடத்திலேயும், தொழிலாளர்களிடத்திலேயும் இந்த அரசு அவர்கள் அரசு அல்ல என்று கருதக் கூடிய முயற்சியிலே நீங்கள் ஈடுபடுகிறீர்கள்.

திரு. ஏ. கே. கோபாலனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், இரகசியக் கூட்டம் நடத்தவில்லை என்று. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இரகசியக் கூட்டத்தைச் சொல்லி விட்டு நடத்துவது இல்லை. திரு ஏ. கே. கோபாலன் பேசியதைப் பற்றி ஒரு ரெவ்யூ எனக்கு வந்திருக்கிறது. “நன்றாக வசதியாக, சிக்கிக் கொண்டார்கள், இவர்களை ஆதரித்தவர்கள் பெரும்பாலும் நடுத்தர மக்கள், 15 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கரா என்று கொண்டுவந்த பிறகு, அவர்கள் 1972-இல் இவர்களை அனுப்பப் போவதில்லை. ஒருசேர காங்கிரஸ் கட்சியையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையும் 1972-இல் தொலைத்துவிட்டு, இதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதற்கான நல்ல சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அது எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. பத்திரிகைச் செய்தி ஒன்றைப் பார்த்ததில், “இந்த அரசு தானாக எந்த நல்ல காரியத்தையும் செய்யவில்லை. நாம் தூண்டிவிட்டுக் கிளர்ச்சிகளைச் செய்தால், பிறகு நல்ல காரியங்களைச் செய்யமுன் வருகிறது” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இது ஒன்று போதும், நான் ஊன்பு சொன்ன விஷயத்திற்கும் இதற்கும் இந்தச் சான்று போதும்.

[1970 ஏப்ரல்-8]

திரு. என். சங்கரய்யா : என்னுடைய கட்சியைப் பற்றிச் சொல்லியிருப்பதால், அதைப் பற்றி நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விவசாயிகள் பேரணியை முதலமைச்சரவர்கள் நேரிலே வந்து சந்தித்து, அந்த மனுவை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோழர் வெங்கட்டராமன் கூறியபோது முதலிலே அவர்கள் கூறியதைப்பார்த்தால் அநேகமாக வந்து வாங்கிக்கொள்வதற்கு யோசனை செய்வதாக எனக்குப் பட்டது. பிறகு பல தினங்கள் கழித்துத்தான், “அவ்வாறு முடிவு செய்யவில்லை, உங்களிடத்திலே நேரில் வந்து வாங்கினால் மற்றவர்களும் கேட்பார்கள் என்று சொன்னேனே தவிர, நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை” என்று சொன்னார்கள். கட்சிக் காரியதரிசியான திரு எம். ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் கட்சியிலுள்ள பல நண்பர்களிடம், முதலமைச்சரவர்கள் வந்து வாங்கிக்கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, பல சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கும், ஜில்லாவிலுள்ள கட்சித் தலைவர்களுக்கும், முதலமைச்சர் வந்து இடையிலே வாங்கிக்கொள்வார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுவிட்டது. பிறகு அது அல்ல என்று வரும்பொழுது அதனால் ஏற்பட்ட மன வருத்தத்தினால் எமற்றும் ஏற்பட்டது. மேலும், முதலமைச்சரவர்களைச் சந்திக்கும்பொழுது, ஏற்பட்ட இம்மாதிரியான இம்பர்ஷனில் நாங்கள் தகவல் கொடுத்ததிலே பெரிய சிக்கலாகிவிட்டது. எவ்வாறு சமாளிப்பது என்று முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் கூறினோம். அவர்களே அப்பொழுது கூறினார்கள், எப்படியாவது சொல்லி விளக்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : நீங்கள் உழவர்களிடத்தில் விளக்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். விளக்குவது இப்படித்தானா? வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் பொன்னாடை போர்த்தினால் வந்து வாங்கிக்கொள்ளுவார் என்றுதான் உழவர்களிடத்தில் விளக்குவதா? வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் பொன்னாடை போர்த்தினாலும், அதற்குக் கருணாநிதியோ அல்லது எங்கள் கட்சியிலுள்ள யாருமோ மயங்குபவர்கள் அல்ல. எனக்குத் தெரியும், யார் யார் எவ்வளவு முற்போக்கு எண்ணம் உடையவர்கள், பணுதிபதிகளோடு தொடர்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு என். சங்கரய்யா : அடுத்தபடியாக, ஏ. கே. கோபாலன் பேசிய யதைப் பற்றி ரெவியூ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கூறுகிறேன், அதிகார பூர்வமாக மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1972 தேர்தலில் வாப்போகிறது என்று எங்கள் கட்சியின் எந்த உறுப்பினரும் கருதவில்லை. மார்க்ஸிஸ்ட் தோழர்களின் ஆதரவோடு அமைந்த அமைச்சரவை என்றாலும் கூட, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எந்த அமைச்சரவையிலும் சேராதது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, 1972 தேர்தலிலே மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதிகாரத்துக்கு வரும் என்று அரசியல் அடிப்படையிலே கருதவில்லை. ஆகவே, அந்த அறிக்கை ஆதார பூர்வமான அறிக்கை இல்லை. ஆனால், கட்சியின் சார்பாக, திரிகரண சுத்தியாகச் சொல்லுகிறேன், அப்படி ஒரு ரெவியூ ஏ. கே. கோபாலன் கொடுத்திருக்க முடியாது. மேலும் இதைப் பற்றிப் பேச...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு ஏ. கே. கோபாலன் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கேரளாவைப் போல, மேற்கு வங்கத்தைப் போல, புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று அங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசிய மறுநாளே சில புறம்போக்கு நிலங்களை அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறகு அந்தப் பகுதியிலிருந்த மக்களின் தலையிடு காரணமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு மாநிலத்திலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்கு வந்து, இங்குள்ள சுமுகமான நிலையைக் கெடுப்பதற்கான காரியமல்லவா இது? இப்படிப்பட்ட அடிப்படையிலே இந்தக் காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதைத் தான் இந்த அவையிலே விளக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தேன்.

1970 ஏப்ரல் 8]

திரு. என். சங்கரய்யா : தோழர் ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் விவசாயிகள் சங்கத்தலைவர் என்ற வகையிலேதான் பேசியிருக்கிறாரே தவிர, வெளி மாநிலத்திலேயிருந்து வந்தவர் என்ற பிரச்சனை இல்லை. புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது, சோஷலிஸ்ட் கட்சி தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. கிளர்ச்சி நடக்கிறது. மக்கள் அதிகமாகப் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்ற அர்த்தத்திலேதான் சொல்லியிருக்கிறாரே தவிர, வேறு மாநிலத்திலேயிருந்து வந்து குழப்பம் விளைவிக்கப் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த அரசு தொடங்கி மூன்று, மூன்றரை ஆண்டுக் காலத்தில் இதுவரையிலும் ஒன்றரை லட்சம் ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்கள் இந்த ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதிலேயிருந்து முதலமைச்சரவர்கள் இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அந்தரங்க சுததி என்ன என்பதை உணர்ந்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவரவர்களே, இந்த நேரத்திலே எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் தம்முடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லி ஏதாவது செய்யலாம் என்று பார்க்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லை. கூட்டணிதான் எப்படியிருக்கிறது என்று தெரிகிறதே !

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : நிச்சயமாகப் பெருந்துறையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரித்து நான் பேசப்போகிறேன். எனவே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த வேலையை இங்கு செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதையும் நம்பி முதலமைச்சரவர்கள் ஏமாற வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எங்களை அவர்களும் ஏமாற்ற முடியாது, நீங்களும் ஏமாற்ற முடியாது.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவரவர்களே, மீண்டும் சொல்லுகிறேன், தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏ. கே. கோபாலன் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ததற்கு நான்தான் பொறுப்பு. கட்சிக்கும் பொறுப்பு, விவசாயிகள் சங்கத்திற்கும் பொறுப்பு, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியபடி ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த நேரத்திலே எங்கேயும் புறம்போக்கு நிலங்களில் எந்தக் குடிசையும் நிச்சயமாகப் போடப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது தவறான தகவல் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விஷயத்திற்கு வரலாம் என்று கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இம்மாதிரி உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் பொழுது நாங்கள் சொன்ன கொள்கைகளை முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலை இல்லை. பின்னாலே கொண்டுவந்திருக்கும் நேரத்தில் 15 ஏக்கராவிற்கு மேல் ஒரு குடும்பத்திற்குக் கூட 30 ஏக்கருக்கு மேல் எந்தப் பாகப் பிரிவினை என்ற அளவிலே, சீதனச் சொத்து என்ற அளவிலே என்றும், வருமானத்தின் அடிப்படையிலே ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் நிர்ணயிப்பது என்ற அளவிலே கொண்டுவந்தால் உண்மையாகவே நிலம் கிடைக்கும்.

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

விதி விலக்கைப் பொறுத்த வரையில், இம்மாதிரிப் பிரச்சனைக்குக்கோயில், மடம், மடாதிபதி இம்மாதிரி நிலங்களை விலக்குகளை ரத்து செய்து அரசு எடுத்துக்கொண்டு செய்தால் நிலம் கிடைக்கும். அது மட்டுமல்ல. அது சமுதாயத்தின் பிரச்சனை. வாங்கும் சக்தியின் பிரச்சனை. அந்த முறையிலே இதைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, தவறான வதந்திகளை நம்பாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நில உச்சவரம்பை 15 ஏக்கராவாக குறைக்கப் போவதாக அறிவிப்பு வந்தவுடனேயே, இதை தமிழ் நாட்டிலுள்ள கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகள், கூலி வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள், இதை வரவேற்பார்கள் என்று நான் சொன்னேன். கிராமத்திலுள்ள வாரத்திற்கு அல்லது கட்டுக் குத்தகைக்கு உழக்கூடியவர்கள், அவர்களுடைய குடும்பத்தோடு பாடுபட்டாலும் கூட, கிடைக்கக்கூடிய நெல்லில், நிலச்சவான்தார்களுக்குச் சேரவேண்டிய பங்கை அவர்களுக்குக் கொடுத்தது போக, மீதி இருக்கிற அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு தங்களுடைய குடும்பத்தை எப்படி நடத்திக்கொண்டு போவார்கள் என்பதை, நஞ்சைப் பிரதேசத்தில், நெல் வயலில் வயலோடு வயலாக சேற்றிலும் சக்தியிலும் நின்று பாடுபடக்கூடிய அந்த விவசாயி எந்த நிலையில் இருக்கிறான் என்பதை கொஞ்சம் புரிந்துகொண்டிருந்தால், இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வரலாம்.

திரு. மா. பொ. சி. அவர்கள் சொன்னார்கள். கிராமப் பகுதிகளிலே உள்ள மக்கள் முன்னால் சோழ, பாண்டியன் காலத்தில் இருந்த நிலைமையில் கூட இப்பொழுது இல்லை, அதைவிட மோசமான நிலையில் ஏழை எளிய விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். மனிதன் மனிதனை வாழ முடியாமல், அடிமைக்கும் அடிமையாக இருந்து, நிந்தரமாக வருமானம் இல்லாத நிலையில், வரக்கூடிய வருமானத்தில் நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒரு பங்கை கொடுத்துவிட்டு, நிலம் எங்கிருக்கிறது, எப்படி விளகிறது என்பதே தெரியாமல் இருக்கும் நிலச்சவான்தார்களுக்கு வாரத்தையும், குத்தகையையும் கொடுத்துவிட்டு, தான் வாழ்க்கை நடத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறான்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

பரம்பரை பரம்பரையாக பாட்டன், அதற்குப் பிறகு தகப்பன், தகப்பனுக்குப் பின்னால்தான், என்று இப்படி பாடுபடக்கூடிய தனக்கு அந்த நிலம் சொந்தமாக ஆக்கக்கூடிய நிலை இந்த சட்டத்தின் மூலம் வந்து விடாது. குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்று சொன்னால், விதிவிலக்கு இல்லாமல் இருந்தால், சாகுபடி செய்யக்கூடிய சாகுபடியாளருக்கு அந்த நிலம் சொந்தமாகும். அப்பொழுதுதான் சர்க்காருக்கும் அவர்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தி கொண்டு நிலச்சொந்தக்காரருக்கு தாங்கள் வாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலைமாறி, நிலம் தங்களுக்குச் சொந்தமாகும் என்று மேலும் உற்சாகத்துடனும், ஊக்கத்துடனும் தாங்கள் பாடுபட வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படும்.

இப்பொழுது இந்த மசோதாவுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த இந்தத் திருத்தங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு, முன்பு காங்கிரஸ்காரர்கள் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லி, தங்களுடைய நிலத்தை, பின்னை, பேரன் என்று இப்படி குடும்பத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் பாகப் பிரிவினை செய்துவைத்துவிட்டு எப்படி உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்களோ, அப்படித்தான் இந்த மசோதாவும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

இப்பொழுது ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறவர்கள் அப்பொழுது காங்கிரஸ் காரர்கள் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபொழுது, உச்ச வரம்புச்

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

சட்டமா, மிச்ச வரம்புச் சட்டமா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள், எந்த விதமான மிச்ச நிலமும் இருக்காது என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்களை 15 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்துவிட்டு, அதிலே தங்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் எப்படி வேண்டுமானாலும் பாகப் பிரிவினை செய்துகொள்ளலாம், அதற்கு மேலே மிச்சம் இருந்தால், பள்ளிகளுக்கு எழுதி வைக்கலாம், அதற்கும் மேலே மிச்சம் இருந்தால் ஆஸ்பத்திரிக்கு எழுதி வைக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் நிலைமை இருந்தால், நிலத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாக பாடுபட்டு உழைத்துவரும் விவசாயிக்கு அந்த நிலம் எப்பொழுது சொந்தமாகும்? அவர்களுக்கு எப்படி மேலும் உற்சாகம் வந்து, பாடுபடுவார்கள், எப்படி உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும் என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கர்ய்யா, மாரிமுத்து ஆகியோர்கள் கேரள சட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கேயுள்ள சம்பந்தப் பட்ட அமைச்சர், வேறு பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோடு நான் பேசியிருக்கிறேன். அங்கே இந்த சட்டம் நிறைவேற்றியதற்குப் பின்னால், குத்தகைக்காரர்கள் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு எந்தவிதமான குத்தகையும் கொடுக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படப் போவதில்லை என்று சொன்னார்கள்.

இன்னும் ஒரு கருத்தை திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டில் இருக்கும் பல தொழிற்சாலைகளில் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு மார்க் கெட் கிடைக்காமல் போவதற்கு பிரதான காரணம், கிராமப் பகுதியில் இருக்கும் படியான செல்வம் ஒரு சிலர் கையில் குவிந்து, ஒரு சிலரே அதிக வருமானம் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதுதான். குத்தகைக்காரர்களுக்கு ஒன்றும் கிடைக்காமல், அவர்களுக்கு வரவேண்டிய வருமானத்தை நிலச்சுவான்தார்கள் சுரண்டும் முறை நடிக்கிறது. அதனால், விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் கிடைக்காமல் போகிறது. வருமானம் பூராவும் நிலச்சுவான்தார்கள் சுரண்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளியவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கும் சக்தி அவர்களிடம் கிடையாது. ஏனெனில் அவர்களுக்கு வருமானம் மிகவும் குறைவு. நிலச்சொந்தக் காரர்கள் எந்தவிதமான உழைப்பும் இல்லாமல், நிலத்திற்குப் பக்கத்திலேயே போகாமல், பாடுபட்டு உழைக்கும் குத்தகைக்காரர்களிடமிருந்து வருமானத்தைச் சுரண்டுகிற முறை இருக்கிறதே, அதை நீக்கவேண்டும். அந்த முறையில் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு கம்யூனிஸ்டு கட்சி இடைவிடாமல் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது தகப்பனுக்கு குத்தகைக்காரர் வாரம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால், நிலத்தை மூன்று பிரிவாக பிரித்து, மகன், பேரப்பிள்ளை இப்படி பாகம் பிரித்துவிட்டால், தகப்பனுக்கு, மகனுக்கு, பேரப்பிள்ளைக்கு குத்தகை விவசாயி வாரம் கொடுக்கவேண்டிய நிலைதான் ஏற்படும். உழைத்துப் பாடுபடுவனுக்கு நிலம் சொந்தமாகக்கூடிய நிலையை இந்த சட்டம் ஏற்படுத்தப் போவதில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தத்தின் நோக்கமே, பாடுபடுக்கூடிய, உழைக்கக்கூடிய விவசாயிக்கு நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். நிலம் ஒருவருக்குச் சொந்தம், பாடுபடுவனுக்கு, உழைக்கிறவனுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பலனை நிலச்சுவான்தார் சுரண்டிக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை தவிர்க்கப்படவேண்டும். இந்த நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும். ஆகவே, உச்சவரம்பு என்றால், ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதை கருராக அமல் நடத்த வேண்டும்.

மேஜர், வயது வந்தவர்கள் என்று சொன்னால், பாகம் வைத்துக் கொள்வதற்கு ஆட்சேபினை கிடையாது. ஆனால், வயது வராமல் இருக்கும்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1970 ஏப்ரல் 8]

பின்னே, பேரப்பின்னே இவர்களுக்கும் பாகப்பிரிவினை செய்துகொள்ளலாம் என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது, அதை அனுமதிக்கக்கூடாது. ஒரு குடும்பத்தில் 5 பேர்கள் இருந்தால், 5 பேரும் பாகப்பிரிவினை செய்து கொண்டு, ஒவ்வொரு நபரும் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலை இருக்குமானால், எந்த நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறதோ, எதற்காக உச்சவரம்பு குறைக்கப்படுகிறதோ, அந்த நோக்கமே நிறைவேறுது. நாட்டிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு நிலத்தில் உழைப்பவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாகவேண்டும் என்ற நோக்கம் நிறைவேற்றப்போவதில்லை.

திட்டக் கமிஷன், முற்போக்குக் கட்சிக்காரர்கள் ஆகியோர்கள், நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டுமென்றால், நாட்டில் முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்றால், நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையில் கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளின் வருமானம் கூடி, அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகமாகவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலுள்ள விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி உயர்ந்தாலன்றி, நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படாது. ஆகவே, கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகள் சுதந்திரமுள்ள மனிதனாக வாழவேண்டும் என்றால், நில உடைமை அவர்களுக்கு மாற்றப்படவேண்டும். அவர்கள் தலை நிமிர்ந்து நாட்டிலுடைய சுதந்திரமான பிரஜையாக வாழவேண்டும் என்றால், கிராமப்புறத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், உழைக்கக்கூடியவர்கள், நிலத்தில் பாடுபடக்கூடியவர்கள் இவர்களிடமிருந்து நிலச்சொந்தக்காரர்கள் வாரத்தின் பெயரால், வருமானத்தை சுரண்டிக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலையை மாற்றவேண்டும். உழைப்பவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற நிலை ஏற்படவேண்டும்.

பொது விவாதத்தின்போது இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது என்று சொன்னவுடன் நான் அதை வரவேற்றேன். ஆனால், இப்பொழுது வந்திருக்கிற மசோதாவையும், திருத்தங்களையும் பார்க்கிறபொழுது, கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு தலைக்கு 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் என்ற அளவுக்குக் கூட கொடுக்க முடியாத நிலைமைதான் ஏற்படுவிடும். ஒரு குடும்பத்தில் இருப்பவர்கள் பாகம் செய்துகொண்டு விட்டால், அத்தனை பேர்களும் இருக்கிற நிலத்தை பிரித்துக்கொண்ட பிறகு, அவர்களுக்கே வேறு நிலம் வேண்டும், சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலம் வேண்டும், அதில் 2 ஏக்கர் வேண்டும் என்று நிலச்சுவான்கள் தங்களுக்குக் கேட்கக்கூடிய நிலைமை வந்தாலும் வந்துவிடும். செக்ஷன் 21-க்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டால், அந்த நிலைமைதான் ஏற்படுவிடும். ஆகவே, அந்தத் திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கி கொண்டு உண்மையாகவே ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நில உச்ச வரம்பு என்ற நிலையில், ஒருவருக்கு 15 ஏக்கர் என்ற நிலையில் இல்லாமல், இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை அமல் நடத்தி, நிலத்தில் பாடுபடக்கூடிய விவசாய மக்களுக்கு, வார குத்தகைதாரர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் ஆகும் என்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடிய அளவில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லி, எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, நில உச்ச வரம்பைக் குறைப்பதின் நோக்கம், உழைப்பவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதோடு, இவர்களிடையே உள்ள ஏற்றத் தாழ்வைக் குறைத்து, சமத்துவம் உண்டாக்குவது என்ற நோக்கத்தில்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த நோக்கம் முழுவதும் உண்மையிலே நிறைவேறுமா என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்றை மட்டும் சமத்துவம் செய்தால் போதுமா? கிராமங்களில் போய் சமத்துவம் செய்வதற்கு முன்னால், பெரிய நகரங்களில் நடைபாதைகளில் தோன்றி, அங்கேயே வாழ்க்கையை நடத்தி, உண்டு, வாழ்ந்து, பிறந்து, செத்துப் போகிறவர்களை அவர்களின் பேரிலும், இன்னும் பெரிய மானிகை, ஏர்-கண்டிஷனர்கள்

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

லீட்டுக்காரர்கள், காரர்களில் போகிறவர்கள் இவர்களின்பாலும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்திவிட்டு, அதற்கப்புறம் கிராமப்புறங்களுக்கு வந்தால், நலமாக இருக்கும் என்பதை முதலிலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 15 ஏக்கர் உச்சவரம்பு என்ற நிலையை கொண்டு வந்தால், 2 லட்சம் ஏக்கர் மிச்சமாகும், அதை 2 லட்சம் பேர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். உண்மையில் ஆளுக்கு ஒரு ஏக்கர் கொடுத்தால், அவன் பிழைப்பானா? எந்த இடத்தில் எந்த மாதிரி பூமியில் ஆளுக்கு ஒரு ஏக்கர் கொடுத்து பிழைக்க முடியும் என்பதை கொஞ்சம் சிந்திக்கவேண்டும்.

ஏற்கனவே 4, 5, 6 ஏக்கர் உள்ளவர்கள் என்னுடைய பண்ணையிலேயே கூலிகளாக வேலை செய்கிறார்கள். தன்னுடைய பூமியை குத்தகைக்கு விட்டு விட்டு, அந்த நிலையில் தலைக்கு ஒரு ஏக்கர் என்று வந்தால், அது காரிய சாத்தியமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். அதை நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. இன்றைக்கு 2 லட்சம் ஏக்கர் வரும் என்கிறார்கள். இன்றைக்கு கிடைக்குமா, இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் சலுகைகளைக் கொடுத்து பிறகு? 20,000 ஏக்கர்கூட கிடைக்காது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் சலுகைகளை எடுத்துவிடலாம் என்பது உறுப்பினர்களுடைய எண்ணமா?

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : இந்தச் சட்டமே ஆகாது என்பது தான் உறுப்பினருடைய எண்ணம், சலுகைகள் மட்டுமல்ல. எப்படியாவது உங்கள் நோக்கம் நிறைவேறவேண்டும், நினைத்தமாதிரி உற்பத்தி பெருகவேண்டும், சமத்துவம் கிடைக்க வேண்டும், ஓட்டுக் கிடைக்கவேண்டும். இவை ஒன்றும் கிடைக்காது என்பது என் அபிப்பிராயம். தயவுசெய்து அவர்களையே விற்றுவிடுங்கள் என்று சொல்லிவிடுங்கள். நீங்கள் ஏன் எடுத்து சமத்துவம் செய்கிற மாதிரிச் செய்யவேண்டும். 15 ஏக்கரை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, பாக்கியை விற்று விடுங்கள் என்று சொல்லி விடுங்கள். நீங்கள் ஏன் எடுத்துக் கொடுக்கவேண்டும்? ஏமாற்றிச் சும்மா பிடுங்கிக் கொள்வதா? அது என்ன கொள்ளை அடித்த சொத்தா?

ம. பொ. சி. பேரறிஞர் பேசினார்கள், உலகத்திலுள்ள பூமி அனைவருக்கும் சொந்தம் என்று. இங்கேயிருக்கும் காற்றும், தண்ணீரும் போலச் சொந்தம் என்று நினைத்து கொண்டாரா? அந்த அந்த காட்டில் லட்ச ரூபாய்களைச் செலவுசெய்து, கிணறு வெட்டி, கருவிகளை வைத்து, இரவும் பகலும் தூங்காமல் உழைத்து இருக்கிறான் என்பதைச் சிந்தித்து இருந்தால் தெரியும். கிணற்றுத் தவளைக்கு நாட்டு வளம் தெரியாது. என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம். தயவுசெய்து அவரவர்களே விற்றுவிட்டால், உங்களுக்குத் தலைவலி குறையும். நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். நிலத்தைக் கொடுக்கப் போகிறவர்களும் உங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப் போவதில்லை. அதோடு, அவர்களுக்கு நீங்களே மாடு வாங்குவதற்கும் மற்றவைகளுக்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டும். கருவிகளுக்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணமும் வராது, இந்தப் பணமும் வராது, எல்லாம் “கோலிந்தா” ஆகும். எந்த மக்களுக்கு பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்களோ, அந்த மக்கள் பேரிலேயே வரியாகச் சமத்த வேண்டியவரும். ஏழை எளியவர்களெல்லாம் எண்ணி எண்ணி ஏமாந்துபோகப் போகிறார்கள்.

இதுவரையில் எத்தனையோ பூதானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பட்டா வழங்கு தானம் செய்தாகிவிட்டது. மிலிமீரியில் இருந்து திரும்பி கிறவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. புள்ளிலிவரம் சேகரியுங்கள். இதுவரையில் எத்தனை பேர்கள் கொடுத்த நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு, உற்பத்தி செய்து வாழ்கிறார்கள் என்பதை கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். ஆக 10 பர்சென்ட் கூட உண்மையாக தனக்கென்று உபயோகப்படுத்து

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

பவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். அப்படி உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்று கண்டால், எல்லாவற்றையும் பொதுவுடமையாக்கி விடுங்கள், சாலஞ்ஜி பண்ணுகிறேன். அது நடக்காத காரியம், அந்த அந்த துறையில் அக்கறை உள்ளவன்தான் செய்யவேண்டும்.

வாங்குகிறவனும் பூமியை உழுது உற்பத்திச் செய்யாமல், இப்பொழுது உள்ளவனையும் கெடுத்துவிடும் இந்த ஏற்பாடு. அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய வர்களுக்கு வேண்டுமானாலும் சலுகைக் கிடைக்கலாம். நாடு நாசமாகும். எந்த ஏழைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கிறார்களோ, அந்த ஏழைகளையே இது பாதிக்கும். நான் கோபத்தோடு சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம், நான் சத்தியத்தை, உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். சத்தியத்திற்கு விரோதமாக ஒரு வார்த்தை வரது என்று மிக மிகப் பணிவோடு தெரிவிக்கிறேன். மேலும் இயந்திர கருவிகள் குதிரைக் கொம்பாகப் போய்விடும். இயந்திரங்களை வைத்து விவசாயம் செய்வது என்பது சாத்திய மற்றதாகப் போகும்....

திரு. எம். சுரேந்திரன்: “சத்தியம், உண்மை” என்கிறார்களே, சத்தியத்திற்கு விளக்கம் சொல்லமுடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: சத்தியத்திற்கு விளக்கம் வேண்டுமாம், நண்பருக்கு. விளக்கமா, அது உள்ளதைச் சொல்வதுதான் சத்தியம் என்பது கூட புரிந்துகொள்ளாத அவர்களுக்கு என்ன சொல்வது என்று புரியவில்லை.

இனி, எல்லோருக்கும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கொடுத்தால் என்ன ஆகும்? ஒரு சின்ன உதாரணம் சொல்லுகிறேன். ஒரு ரெயில் வண்டி என்றால், 100 பெட்டிகள் இருக்கின்றன என்றால், அதற்கு இவ்வளவு என்னுள் என்று போடுகிறார்கள். அதைவிட்டு, ஒரே என்ஜினைப் போட்டால் எவ்வளவு லாபகரமாக இருக்கும் என்று பார்க்கவேண்டும் என்றால் நிச்சயமாக அப்படிச் செய்தால் எவ்வளவு தொல்லையாக இருக்குமோ அதே விளைவுதான் இப்பொழுதும் இருக்கும். வித்தியாசம் இருக்காது.

இனி, மக்களை மதிக்காவிட்டாலும், உண்மை என்ன என்று புரிந்து கொண்டு, சட்டத்தையாவது மதிக்க வேண்டும். சட்டத்திற்கும் மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை. அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள், நிபுணர்களையெல்லாம் கலந்துதான் செய்திருக்கிறோம் என்று. ஆராயாமல் எதையும் செய்வது இல்லை என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஆனாலும் எத்தனை சட்டங்கள் அடிபட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன என்பதையும் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஏதோ சில நோக்கங்களுக்காக, தனக்கு வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யும்போது, சட்டம் வீணந்து கொருப்பதாக இல்லை அதையும் கவனிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று செய்திருந்தது, சுப்ரீம் கோர்ட்டில் செல்லாது என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. அதைச் செல்லாதது என்றதால், 17-வது திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்கடுத்தாற்போல கோலக்நாத் கேசில் தெளிவான தீர்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தீர்ப்புபற்றி சட்ட அமைச்சரவர்களுக்கு நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை, நினைவூட்டுகிறேன். அந்த சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பிலிருந்து இரண்டு ஒரு வார்த்தைகளை மட்டும் இங்கே வாசிக்க விரும்புகிறேன். இது அத்தனையும் அந்த கேஸ் பற்றியதுதான் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். The result is that the Constitution Seventeenth Amendment Act, 1964, inasmuch as it takes away or abridges the Fundamental Right, is void under Article 13 (2) of the Constitution. ஆகவே, 13 (2)-படி அது நிச்சயமாகச் செல்லாது, சட்ட விரோதமானது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு விடவில்லை, In the Constitutional field therefore to meet the extraordinary situation that may be caused by our decision, we must evolve some doctrines which

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

have roots in the recent precedents so that the past may be preserved and the future protected. என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்னும் அதிகம் விளக்கமாக இருக்கிறதே தவிர செய்துவிட்டார்கள் தவறு தவறுதான், நடந்துவிட்டது, என்பதையெல்லாம் Prospective over-ruling என்ற அளவில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், The law declared by the Supreme Court is the law of the land என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ தெளிவான கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களுக்கு ஒவ்வாதவகையில், அவசரக் கோலத்தில், நிறைவேற்றி, நாட்டுமக்களைக் கெடுத்து, உற்பத்தியையும் குறைக்க வேண்டாம் என்று மிகமிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இனி, ஒரு சின்னக்கருத்தை நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜப்பானில் இரண்டு ஏக்கர், ஏழு ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டு உழவில்லையா, இங்கே மட்டும் என்ன வந்தது என்கிறார். உண்மைதான். ஜப்பானில் 2 ஏக்கர், 7 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த நாட்டின் நிலை என்ன, நம் நாட்டின் நிலை என்ன என்பதைப்பார்க்க வேண்டும். இங்கே நம்முடைய மக்களுக்கு விவசாயமே தொழிலாக இருக்கிறது. அங்கே இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவருக்கு அது பொழுது போக்கு. இரண்டரை ஏக்கரை வைத்துக்கொண்டு பிழைக்கவில்லை. அவன் ஏதோ கொஞ்சம் ஓய்வு நேரத்தில் சில மணி நேரம் நிலத்தில் வேலை செய்வது என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அதோடு இந்திய நாட்டில் இருக்கும் நிலையை ஒப்பிட்டுச் சொல்வது, அவனைப் போலவே இங்கே காப்பியடிப்பது என்பது எப்படிப் பொருந்தும். இங்கே பவர் டிரில்லர் விலை 10 ஆயிரம் ரூபாய்; ஆனால் அதுவே அங்கே ரூ. 1,500 தான். அதையெல்லாம் விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதேபோல ஒரு மூட்டை அமேனியா சல்பேட் வாங்கவேண்டுமென்றால், இங்கே, நாம் 4½ மூட்டை நெல் விற்கவேண்டும். ஆனால் அங்கே 1½ மூட்டை நெல் விறகுல் போதும். விவசாயத் தொழில் அங்கே அவ்வளவு லாப கரமாக இருக்கிறது. இயந்திரங்களை வைத்துக் கொண்டு சிக்கனமாக, ஏதோ ஒரு தமாஷாவாக பொழுது போக்குக்காகச் செய்கிறார்கள். ஆகவே, (மணியடிக்கப்பட்டது) ஒரு நிமிஷம் கொடுங்கள்.

ஆகவே, மண்ணை என்பது உண்மைதான். மண்ணை, பெண்ணை, பெண்ணை என்பதில் முதன் முதலில் மண்ணைத்தான். ஆண்டவனையோ, இயற்கையையோ நம்பி, தான் உழைத்து, நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய இருக்கிறான் உழவன். மாடு கன்றுக்காக வைத்து நமக்குப் பால் கொடுப்பது போல, ஆசை இல்லை என்றால், எதுவுமே கிடையாது. ஒரு கணக்குப் போடுங்கள். 30 ஏக்கர் என்று வைத்தபோது, எத்தனை ஏக்கரில்... (மணியடிக்கப் பட்டது) தயவு செய்து அரை நிமிஷம் கொடுங்கள். கொஞ்சம் பொறுங்கள்.

30 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவன், 15 ஏக்கரிலிருந்து 30, ஏக்கர் வரையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவன் எவ்வளவு கடனுவியாக இருக்கிறான் என்று பாருங்கள். அவன் ஊதாரித்தனம் செய்கிறானா எவ்வளவு ஊதாரித்தனம் செய்கிறான் என்று பாருங்கள். அவன் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு தன்னை காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாமல், நாட்டை காப்பாற்றுகிறான். கன்றுகுட்டியின் மேல் உள்ள ஆசையினால் மாடு கஷ்டப்படுவதைப் போல, அவன் தன் கஷ்டத்தை பொருட் படுத்தாமல் நாட்டைக் காப்பாற்ற ஆசைப்படுகிறான். அவனுடைய அந்த ஆசையை வேறுவிதமாகக் கொள்ள வேண்டாம். ஆகவே உண்மையிலேயே நேர்மையாகச் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும். அப்படித் தவறினால் அது நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல, உங்களுக்கும் நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

[1970 ஏப்ரல் 8]

THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, speaking generally on this Bill, I am in complete agreement and consonance with this Bill. If, however, I pass any remarks, the motive is just to better the Bill or perfect the Bill. I am no conservative in outlook; I am a progressive rationalist in temperament. So the idea behind my remarks is only to better the Bill.

¶ A doubt lurks in my mind about the constitutional or legal validity of this bill. If I were in your position, I would have asked the Advocate General to come and enlighten this House on the legal implications and whether this Act would not be struck down by the Supreme Court like the previous Act. You are a better authority. Because it is your own pigeon, you cook your own soup.

You are now trying to replace the old Act by deleting the clause relating to 30 standard acres and introducing a clause for 15 standard acres. You yourself had been criticising the old Act and saying that there had been many loopholes. You have been saying in season and out of season that you have got to plug the loopholes. What steps have you taken to plug the loopholes and should you not consider it? The sponsors of the old Act may be the Congress Party. You were saying that the Congress Party was saying 'Tiger is coming, tiger is coming' and that the landholders woke up and entered into nefarious transactions. What is the action you have taken? You may say that you have announced in your election manifesto that you would reduce the ceiling on land to 15 acres. You have been saying this for the past three years. If ever you have been serious about it, you should have brought this into force from the day you came to power. Why did you date back the coming into force of this Act to 15th February? You announced that it would come into force from 26th February. There were a series of main questions and supplementary questions and you have been saying with vehemence that any transaction from 26th February will be null and void. I appreciate your stand. What has transpired in between and why did you date back the coming into force of this Act to 15th February? I doubt your bona fides and you owe an explanation to this House. I would advise you to date it back to the very day you came to power. That would have been better. (Interruption) It is your job. I am not here to help the Government. I am hereto criticise and point out the defects in the Bill. If you are serious, please rectify the defects; otherwise, allow it to go as it is.

I believe that the very idea of standard acre is fallacious. What is the theory we have adopted? By 'we' I mean the Government or my Party. That is the very reason why this Bill has been torn to pieces here and there. We have defined the standard acre on the basis of the tax paid. But that has proved to be not practicable. The income from paddy land is much less than the income from a garden land, tea estate, or coffee or sugar cane plantation. Do you equate both these types of lands? My plea is that you should show some concession to lands where only paddy is grown, like the lands in Thanjavur District, as against lands where cash crops are grown. Therefore the standard should vary and you should consider this aspect. You should not simply say 'fifteen standard acres'. It really hits some poor people. But it does not hit the people with whom you have some quarrel. I say that the definition of standard acre will have to be recast. That is my feeling.

1970 ஏப்ரல் 8]

[THIRU K. Vinayakam]

The Chief Minister has pointed out that fifteen acres is the ceiling in Kerala. But there fertility and the crop grown on the land are taken into consideration. Fifteen acres may be a viable unit as far as Kerala is concerned. By no stretch of imagination can we equate 15 acres of land in Tamil Nadu, say in Chingleput or Tiruttani, the driest part of the State, with fifteen acres in Kerala. My Friend is goading me to say about Ramanathapuram. In Ramanathapuram even 100 acres is not a viable unit. It is a parched area and there is very little rain. If you can appreciate my point I am satisfied. So viability must be our consideration, and not the tax payable on the land.

Everybody is bringing in legislation which is hitting the farmer. I am not taking any vakalat for the farmer. I am not a farmer and I do not know much about agriculture.

What about the urban income? You may be thinking on this line that the intelligentsia is making a lot of money. You are terribly afraid of them. The poor man, who is not vocal, who is not vociferous, is the man you are always thinking of in any reform.

(The Hon. Chief Minister was seen conversing with Thiru K. Cheemaichamy.)

I know what the Chief Minister is talking about. He is perhaps asking why educational institutions or Vidyalayas should not be taxed. (Interruption: Hotels) You have no idea. Hotels are not making so much profit as you believe. Hotels are paying income-tax, sales tax and so many taxes.

Joking apart, one of the clauses provide that unmarried girls should be given only ten acres, whereas an unmarried boy is given fifteen acres. Why should there be this disparity? Both men and women must be considered equals before law. If there is no such disparity, I leave the matter there. I speak subject to correction. (Interruption: Stridhana). I am coming to that. Why should a girl who gets married and goes to the family of her spouse be denied an equal share with the boys? (Interruption.) I may commit a mistake. Are you going to continue that mistake? Stridhana should also be equated to the boy's share and changed to 15 acres.

Sir, I am very sorry to refer to your tactics. You are only playing to the galleries. You are not very serious about it. If you were serious you should have thought about it even on the day when you came to power. Of course, it finds a place in the election manifesto. But why did you wait for so many years? I am led to believe that somebody in the unholy electoral alliance is forcing your hands to bring forward this Bill. As the Hon. Chief Minister has stated, on this side the Congress Party is not satisfied and on the other side the Communist Party is not satisfied. So also the Swatantra Party is not satisfied. Thus you are not satisfying anybody but you are only playing to the galleries. You must be terribly afraid of the leftist parties and they are goading you. You have been silent for three years and now only you have brought forward this Bill. My fear is that somebody is forcing your hands to bring it in this House.

Lastly, whatever may be the object of the legislation, you must think whether this ceiling on landholdings is a proper one. It must be a viable unit. We have been saying on so many occasions that everything must

[THIRU K. Vinayakam]

[1970 ஏப்ரல் 8]

be economically viable. Even in the Report of the Ganapatyih Pillai Committee it is stated that the income from a 30-acre farm will not be more than Rs. 5,000 per annum. Taking that as a basis if you reduce the extent to 15 acres, what will be the income? It will be about Rs. 2,500. Do you think that in any circumstances a person who owns 15 acres can educate his children and also maintain his family?

Now I may develop a new thesis. For instance, my son is a student in a medical college and my daughter is a student in some college. I am in a position to educate them because I get an urban income. But how can a person who owns only 15 acres educate his children? So you must make the holding an economically viable unit.

Lastly, I am afraid production.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேச்சை ஆரம்பிக்கும் நேரத்தில், நான் ப்ரொக்ரெவரிவ்வாதி, முன்னேற்றக்காரன் என்றெல்லாம் ஆரம்பித்தார்கள். இப்பொழுது வேறு விதமாகப் பேசுகிறார்கள். என்ன முடிவு இந்த அரசு எடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சொல்லுவார்களா?

THIRU K. VINAYAKAM : That is not my job. I will never walk into your trap. I know you are laying a trap for me. My job is only to criticise the Bill. I am not going to tell you any solution and that is not my job.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : The duty of an honest Opposition Party is not only to criticise it but also offer a solution to solve it.

THIRU K. VINAYAKAM : Did you consult us before you brought forward this legislation? You have never taken us into your confidence. You never gave an inkling.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நீங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் இந்த "பில்" கொண்டு வந்த போது "முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்" என்று இருந்த நேரத்தில் அதை "15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக ஆக்குங்கள்" என்று எதிர்க் கட்சியின் சார்பில் நாங்கள் பேசினோம். நாங்கள் விமர்சனம் செய்தோம். அதே நேரத்தில் எங்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் சொன்னோம். அது போல் தாங்கள் சொல்லும் அபிப்பிராயம் என்ன? என்று கேட்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : I will reserve my opinion. If you ask me in privacy I will tell you.

So, this Government owe an explanation to this House on the point, viz., why they have advanced the date of commencement of this Bill from 26th February to 15th February. Are there any nefarious transactions in between those two dates? If you are really serious, you should have dated it back to on which you came to power. With these words, I close my speech.

திரு. எம். கரேந்திரன் : உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, தம் முடைய கருத்தைத் தனியாகக் கேளுங்கள் என்று கூறினார்கள். அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பிரதிநிதியாகப் பேசினாரா? அல்லது தனி உறுப்பினராகப் பேசினாரா?

1970 ஏப்ரல் 8]

THIRU K. VINAYAKAM : I spoke as a representative of the Congress Party. I am in general agreement with the Bill but there are some defects. As a lawyer I have pointed out some of them and the Hon. Minister for Law is there to safeguard the interests of the Government by plugging the loopholes in the Bill.

DR. H. V. HANDE : Sir, on behalf of the Swatantra Party we have moved an amendment namely that the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon. Sir, when the leader of our party Thiru Cheemaichamy, was speaking on the Bill, the distinguished Chief Minister intervened and asked whether our revered leader, Rajaji, had referred any Bill for eliciting public opinion during his term of office. I wish to inform him and the House that on 4th January 1954 the Hon. Thiru Manickavelu Naicker who was then a Minister introduced the Bill by saying—

‘I beg to introduce the Madras Hereditary Village Officers (Extension to Pudukottai) Bill, 1953.’

Then the hon. Member, Thiru K. P. Gopalan moved the following amendment :—

‘That the Madras Hereditary Village Offices (Extension to Pudukottai) Bill, 1953, be circulated to elicit public opinion thereon.’

Subsequently there was discussion on the amendment. Then the hon. Member, Thiru Vinayakam asked—

‘Sir, are the Government withdrawing the Bill. If so, I want to speak’.

Then the Hon. Speaker intervened and said —

“The Government have accepted the amendment of the hon. Member Mr. Gopalan. The Bill will be circulated for eliciting public opinion, if the amendment of Mr. Gopalan is approved by the House. I shall put the amendment of Mr. Gopalan to the vote of the House’.

Then the amendment was put to the vote of the House and carried.

Now, the most important thing that I want to point out is that even earlier than that in 1937 when my revered leader Rajaji was the Chief Minister, the Agricultural Debt Relief Bill was referred for eliciting public opinion.

Then our Hon. Chief Minister asked the leader of our Party, what he meant by public opinion. There is no confusion about it as far as our party is concerned. There may be confusion here and there as far as other parties are concerned. We want this Bill to be circulated for eliciting the opinion of the High Court. My hon. Friend Thiru-Vinayakam has suggested that the Advocate-General himself should come here and speak on this Bill and I agree with his suggestion. Sir, this Bill is terribly ill-conceived and ill-drafted and there are lacunae in this Bill. This Bill will be struck down, if challenged, by the High Court and the Supreme Court and this is the prediction I am making now. After a couple of years people will remember that such and such a person on behalf of the Swatantra Party has made this statement and it has become a fact.

Then, Sir, the Advocate-General must come here and explain the implications of the Bill. We must know how exactly this is not *ultra vires* of the Constitution. Also this Bill should be circulated to the Bar Council, Chambers of Commerce, Cultivators' Association, etc. Sir, we have not moved our amendment in a haphazard manner and our party has discussed it very clearly and calmly.

Now I come to the Bill. As I have stated earlier in my point of order, this Bill has been very badly drafted. The short title of the Bill says—

'This Act may be called the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Act, 1970.'

No mention is made about the amendments made to the original Act. Also in clause 2 of the Bill it is stated—

'.....in section 3 of the principal Act.....'

'....for clause (12), the following clause had been substituted....'

'.....for the figures and words "25 standard acres",

"30 standard acres", "5 standard acres", "30 standard acres" and "5 standard acres", the figures and words "10 standard acres", "15 standard acres", "5 standard acres", "15 standard acres" and "5 standard acres" had been respectively substituted

Thus this Bill is an amending Bill and it has been badly drafted. This will definitely be struck down because of the flimsy drafting.

Because the time at my disposal is very little, I shall briefly mention certain other points. Personally our Party has nothing to gain by talking in the manner in which we are talking. My submission is that there are landlords on both sides of the House. There are landlords who own more than 15 acres and more than 30 acres under different names. By talking in the manner in which we are talking in this House, do we get the support of the landlords? The answer is 'No'. We are not bothered about the election and the vote. We mention what is correct, what is Satya irrespective of whether we please any group or not. This is a Bill which will do good neither to the land, nor to the cultivator nor to the Government.

In the beginning itself I said that this Bill was inhuman and unconstitutional. I have explained clearly how it is unconstitutional. Now I will explain how it is inhuman. Are we not systematically and scientifically ruining agriculture by enacting this law? That is the question which I want the Chief Minister to consider. For everything you think of ruining only the farmer. By raising the electricity tariff, you are ruining the farmer. By procurement of food-grains, you are ruining the farmer. Now by enacting this law for reducing the land ceiling, you are again ruining the farmer. One man is easily available for being ruined. For everything the person you think of is the farmer.

The next point I want to stress is that even those who own above 15 standard acres are going in for loans. Does this not show their acute want of capital to develop their lands? What will be the fate of those

1970 ஏப்ரல் 8]

[Dr. H. V. Hande]

who own much less than 15 or 10 acres? When even a person who owns more than 15 acres goes in for loans, how can a small land holder carry on cultivation? The plight of a small man is pitiable. Will he be able to cultivate the land? Will he not make benami transaction, if he is not able to cultivate? How is the surplus land to be distributed? Will the workers be provided with work? How many will get employment? Will we be able to cater to the needs of at least one-tenth of the farmers? It is impossible.

I want to stress another point. What about mechanisation? If we think even 30 acres is uneconomical for introducing mechanisation any further reduction will be detrimental to production. In course of time partition will take place and even this land will be broken into pieces. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar has been harping on this for a number of years. It is a very serious point which I want the Government to consider. What is the minimum holding for a tractor? On one side we want to encourage the use of tractors and on the other we cut the lands into small pieces. There is no point in bringing in this enactment, and in providing a place for some members of the House on the proposed committee. We are not interested in the committee and we are not going to serve on it either.

If production is less, it means further introduction of control and going to the Centre with a begging bowl. If the present Government wants to go to the Centre permanently, we have no comments. The present Government should realise that they came to power because of the non-availability of rice in 1967. If rice production goes down it will be a very serious thing. It will affect not only the rural parts but also the urban parts. I would prefer the Government allotting waste lands and fallow lands with the provision of pumpsets and allocating more waste lands and fallow lands to the poor with pumpsets and other facilities and ask them to produce more, instead of transferring excess lands coming under the Ceiling Act. This is not in any way going to increase the production nor all landless people are going to get lands.

What about mortgaged lands? Has that point been taken into consideration? How can the Government get back the mortgaged land?

(The time bell was rung).

Every point we have analysed calmly and then brought before the House. Our Party alone has taken a different stand from the stand of the other parties who have all combined on this issue. That is why I request the Speaker to give us a little more time.

Mr. Subba Raja and some Members from the new Congress were talking about compensation. The compensation as per Supreme Court verdict on Bank Nationalisation is going to be more than Rs. 100 crores. Taking the extent of the excess lands, which the Government presumes is about 2 lakh acres, do the Government have enough money to pay the market value? Even article 31-A says that we have to give the market value. If that is done, even the unconstitutional thing will get constitutional validity. Instead of this, if the compensation amount is utilised on waste and fallow lands, production will increase.

(சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 11/70)

[Dr. H. V. Hande]

[1970 ஏப்ரல் 8]

I would prefer no ceiling for rice production. Rice is much more important than sugarcane. What is the point in putting a ceiling on rice production? We have pumped lakhs an lakhs of rupees into agriculture in the Five Year Plans and we have failed. Why? Because it is unscientific. About Japan, Is have got statistics.

Landholders have got into the habit of not bothering about anything. Whenever a measure is brought forward, they try to play the game of the ruling party, whether it is the Congress or the D.M.K. and approaching the ruling party for favours. My erstwhile Colleagues in the Legislative Council Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar and Sri K. Balasubramania Ayyar have sounded a note of warning. In 1961 when the Congress Party brought forward a ceiling of 30 standard acres, persons owning between 15 and 30 acres thought that they were safe. This is a warning to all landholders—big and small. To-day look at the amendment given notice by the Communist Member. Even the persons owning between 5 and 10 acres will be finished. It is a very serious thing. All the persons who own above 5 acres will be robbed by the future Government. A stage may come in the history of India when owning even one acre will be a sin!

There are lakhs and lakhs of agricultural labourers. Do you think it is possible to look after these people by cutting the land into pieces? The very people who will employ them are going to be removed. This will hit the agricultural labourers more than the landholders. There will be no one to employ them. They will feel as desperate as factory workers will feel when factories are closed. It is impossible to give adequate lands even to one-tenth of the landless labourers. By this enactment the Government are deliberately throwing the labourers out of employment.

(The time bell was rung)

I will finish my speech soon. Ours is the only party with a different policy and principle. Let the Government hear the other side of the case. I cannot speak in such a fiery manner as my distinguished Friend Mr. N. Sankariah. I request that a few more minutes may be allowed to me.

The proposal to reduce the ceiling limit further to 15 acres will be wholly insufficient for a decent agricultural family depending on lands alone for sustenance. Even under modern and improved method of agriculture, the maximum return that could be expected from 15 acres would be only Rs. 3,000. Recently the Central Government has fixed the exemption limit for income-tax at Rs. 5,000 on the basis that it would be the minimum income in these days for a family. The income from 15 acres will be only about Rs. 250 per month, which is only about half of that income. Therefore it is a very serious thing and the Government should consider it.

Then, Sir, it is generally accepted that agriculture needs capital and skill for its efficient operation and you will be ruining the very operation of agriculture. Costs of cultivation have increased beyond measure. For improved methods of agriculture and mechanisation to a minimum extent there should be an optimum extent of holding. What is the solu-

1970 ஏப்ரல் 8]

[Dr. H. V. Hande]

tion for this problem? I have got a solution for it. Efforts should be taken by the Government to promote agro-industries and other rural-based enterprises which would help the landless

Sir, we are talking of the land reforms introduced in the Communist countries. I have got statistics with regard to those countries. In Yugoslavia they have increased the extent of holding from 25 acres to 40 acres. In other countries also there is a minimum holding which would ensure optimum and increased production.

Then the immediate effect of the change, if it is given legal effect, will be a serious setback to the efforts which have been made by the Tamil Nadu Government to increase food production. The effect even on those whose holdings are less than 15 standard acres will be adverse to agricultural progress. Many of those whose holdings are too small will now be fired with the hope of enlarging their holdings and will concentrate on retaining their savings for such purchase instead of investing them in improvements.

Then, Sir, the long-term effects will be even more disastrous. Economic progress has meant in all countries the change-over from a subsistence agriculture to scientific cultivation for the market. In the U.K. where the population is more dense than in Tamil Nadu, 20 acres are considered to be the minimum holding which deserves to get any assistance from the Government.

Then, Sir, during the discussion on the Budget, my distinguished friend Thiru Balasubramanian referred to the individual holdings in Japan. I have got statistics about Japan. In Japan an individual has got 5 chos or 9 acres for cultivating paddy and vegetables and 10 chos or 18 acres for cultivating corn and other things, irrespective of the family members, whether minor or major. The entire cultivable land area of the Thanjavur district and Japan are roughly equal. The method they adopted was that they used to plaster or cement the ground, fill the same with rich sand upto 1 to 1½" in certain areas and ¾" in certain areas. This involves heavy capital expenditure but the water will be stagnant and manure will not go beyond the plastered portion thereby diverting all manure and other minerals to the plant. By this method what we get by way of production in 100 acres they get in 8 to 10 acres. We have vast land area and does any one really believe that such methods are possible here. Why is Russia finding a great shortage in food production?

Now to sum up, this Bill is an anti-production and anti-labour measure and this will end up in a spate of litigation which would completely destroy the very farmers for whom we are talking so much in season and out of season. If such an ill-conceived measure is passed into law, the concerned people will go to the court and impoverish themselves. So, I request the Hon. Minister to accept our amendment which seeks to refer the Bill for eliciting public opinion.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் திரு. சீமைச்சாமி கேட்ட ஒன்றுக்குப் பதில் அளித்தார். இந்த மசோதாவைப் பொதுமக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விட வேண்டும். திரு. ராஜாஜி

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 ஏப்ரல் 8]

காலத்தில் அவ்வாறு மசோதாக்கள் பொது மக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன என்கிற ஒரு விளக்கத்தையும் தந்தார்கள். சட்ட சபை ரெவியூ என்பதில் ராஜாஜி காலத்தில் எவ்வளவு மசோதாக்கள் பொது மக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறின்றன என்று பார்க்கிறபோது

* During the term of this Assembly only one Bill was circulated for eliciting opinion thereon. The Bill was accordingly circulated and the opinions received were printed and circulated to all the members of the Assembly on the 17th March 1954 but the Government did not proceed further with the Bill.

என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு, முடிவு என்ன ஆகியிருக்கிறது

என்றால் "On 22nd August 1955 the Bill was withdrawn with the permission of the House". பிறகு திரும்பப் பெறப்பட்டிருக்கிறது. திரும்பப் பெறுகிற நோக்கத்தோடு பொது மக்கள் பார்வையில் அந்த மசோதா வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெறுகிற நோக்கம் அரசுக்கு இல்லாததனால் பொது மக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டிய தில்லை. பொது மக்கள் அபிப்பிராயம் தனியாகக் கேட்கவேண்டும் என்பதல்ல. எங்களுடைய தேர்தல் பிரகடனத்திலேயே நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதாக உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படும் என்பதாக கொள்கையை எடுத்துச் சொல்லி, மக்களிடத்தில் வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஏற்கனவே பொது மக்கள் அபிப்பிராயம் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைத் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் அறிவார்கள். அந்த அபிப்பிராயத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை அரசு கொண்டு வருகிறது.

DR. H.V. HANDE : Sir, the very idea of our asking the Government to concede our requests namely the circulation of the Bill for eliciting public opinion, is that if it is left to the public opinion the people especially experts will definitely say that this Bill is absolutely unwanted. That is why we have requested the Hon. Chief Minister to circulate it for eliciting public opinion.

* மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைத் திருத்தச் சட்டமாக கொண்டு வந்திருப்பது சட்டப்படி செல்லுமா என்பதற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைப் படித்துக் காண்பித்து விளக்கம் கேட்டார்கள். சட்ட அமைச்சர் என்கிற முறையில் அதற்கு ஒரு விளக்கம் கொடுத்து விட்டால் இந்த பயம் வெளியே இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது மிகுந்த உணர்ச்சிவசப்பட்டு "யார் இந்த மசோதாவைத் தயாரித்தது. என்ன அபத்தம்—பிரின்சிபல் ஆக்ட் என்று அங்கங்கே வருகிறதே, எங்கே பிரின்சிபல் ஆக்டைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது?" என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். எனக்குக் கூடச் சற்று வருத்தமாக இருந்தது. காரணம் நானே தான் அந்த மசோதாவை பல இரவுகள் முழுவதும் படித்துப் படித்துத் திருத்தம் செய்துகொண்டிருந்தேன். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கோப்பபடாமல் சற்று நிதானத்துடன் அவர் படித்த வாக்கியத்திற்கு மேல் வாக்கியத்தையும் படித்திருந்தால்—பிரின்சிபல் ஆக்ட் என்ன என்பது சொல்லப்பட்டிருப்பது தெரிந்திருக்கும். அவர் படிக்கவில்லை.

சட்டமே மோசமாக டிராப் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்தச் சட்டமே செல்லாது என்று வாக்குச் கொடுத்துவிட்டார்கள். இப்படிச் சொல்லக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும்.

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. செ. மாதவன்]

அப்படி ஒருகால் இந்தச் சட்டம் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதாக ஆக்கப்படுமானால்— இந்தத் திருத்தச் சட்டம் ஒன்றுதான் செல்லாது போகுமா தவிர பிரின்சிபல் ஆக்ட் அப்படியே இருக்கும். அதுவும் செல்லாது போய்விடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் மிகுந்த கெட்டிக்காரத்தனமாக பிரின்சிபல் ஆக்ட்டையே திருத்தாது—இதை ஒரு தனி திருத்தச் சட்டமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று நான் பெருமையோடு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். இது போல சட்டம் செய்வதற்கு ஏதாவது முன்னோடி இருக்கிறதா என்று பார்த்ததில் பம்பாய், லாண்டு அக்விசிஷன் ஆக்ட்டில்—இதுபோல திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். “ஆஸ் இப்” என்று வார்த்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக திருத்தச் சட்டம் அடிபட்டாலும் பிரின்சிபல் ஆக்ட் அப்படியே இருக்கும். அதைப் பார்த்து—அப்படியே நாமும் இங்கே போட்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோல்கநாத் கேஸ் வந்ததற்கு பின்னாலே இந்த சட்டம் செல்லுமா என்ற வாதம் எழுப்பப்பட்டது. அட்வகேட் ஜெனரலை அழைத்து வர வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அட்வகேட் ஜெனரலை அழைத்து வர வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை இந்த அரசாங்கம்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். அட்வகேட் ஜெனரலைக் கலந்தோம். அவர்கள் கைப்பட எழுதி வாங்கியும் இருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தை கோல்கநாத் கேஸ் கொஞ்சங்கூடப் பாதிக்காது என்று ஓபினியன் வாங்கித்தான் செய் திருக்கிறோம். அவர்களுக்கும் சட்டம் தெரியும் நமக்கும் சட்டம் தெரியும். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 31-ஏ பிரிவு 31-பி பிரிவு என்ற இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. 31-ஏ பிரிவுப்படி நிலச் சீர்திருத்தம் என்று எதைக் கொண்டு வந்தாலும் செல்லும் என்பதுதான். அப்படியே செல்லாது என்று யாராவது சொல்லிவிடுவார்களோ என்றுதான் 31-பி பிரிவு கொண்டு வரப்பட்டது. 1962-ஆம் வருஷத்திய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டபொழுது அந்தச் சட்டம் 9-வது ஷெட்யூலில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் செல்லாது என்று சொல்லப்பட்டது. கோல்கநாத் கேஸ் தீர்ப்புப்படி 31-பி பிரிவு 9-வது ஷெட்யூலுக்குள் வராது என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் 31-ஏ பிரிவு அதற்குள் வரும்.

லேண்ட் ரிபார்ம்ஸ் என்று வரக்கூடிய சட்டம் எல்லாம் 31-ஏ பிரிவின்படி செல்லும். ஆனால் அதற்கு பிரஸிடென்டினஸை அனுமதி பெற்றால் தான் செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் அதைப் பெற்றுவிட்டோம்; அதைப் பற்றி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அரசாங்கம் அந்த அனுமதியைக் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அரசாங்கம் தான் நான் தோறும் இப்படிப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தங்கள் இதை விட மிக வேகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று மாநிலங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆட்சியின் அனுமதியைப் பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் இதைக் கொண்டு வந்தோம். அதுவும் கிடைத்து விட்டது.

31-ஏ பிரிவின்கீழ் ப்ரொட்டக்ஷன் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நஷ்ட ஈடுக்கு ப்ரொட்டக்ஷன் கிடைக்குமா என்று கேட்டார்கள். நேஷனலைசேஷன் ஆப் பெங்ஸ் வந்த பொழுது கூடச் சொன்னார்கள். 31-ஏ பிரிவு லேண்ட் ரிபார்ம்ஸ் பற்றி மட்டும் இல்லை; வேறு சிலவற்றைப் பற்றியும் இருக்கிறது. 31-ஏ பிரிவின் கீழ் பாதிக்கப்பட்ட வங்கிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டி வருமா என்று வாதிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதை முழுவதையும் தொடாமல் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். லேண்ட் ரிபார்ம்ஸ் பொறுத்த வரையிலே அது சேர்க்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

31-ஏ பிரிவில் செல்லாது என்பதும் சொல்லப்படவில்லை. 31-ஏ பிரிவில் ஒரு ப்ரொவைஸோ இருக்கிறது. அதிலே எக்ஸிஸ்டிங் ஆக்ட் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குட்பட்டால் மார்க்கட் வால்யூ கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. நாங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தோம். எக்ஸிஸ்டிங்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

டிங் ஆக்ட் என்றால் என்ன பொருள் என்று பார்த்தோம். 1961-ஆம் ஆண்டிலே 30 ஏக்கர் என்று கொண்டு வரப்பட்ட உச்ச வரம்புச் சட்டமா அல்லது இன்றைக்கு அமலாக்க விரும்புகிறோமே இந்த 1970-ஆம் ஆண்டு உச்சவரம்புக் குறைப்புச் சட்டமா என்ற வாதம் இன்றைக்கல்ல அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு 17-வது திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில் அங்கே ஒரு உறுப்பினர் இந்தப் பிரச்சினையு எழுப்பினார்கள். அப்பொழுது அங்கே சட்ட அமைச்சராக திரு ஏ. கே. சென் அவர்கள் இருந்தார்கள். அன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டம் தானே என்று நேரடியாக அப்பொழுது கேட்டார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மக்கள் சபையிலே ஒத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இல்லை. எந்த சீலிங் கொண்டு வருவதாக இருந்தாலும் அது அந்தந்த மாநிலங்களின் அதிகாரத்திற்குப்பட்டது. அந்த அந்த மாநிலங்கள் எந்த சீலிங் நிர்ணயிக்கின்றனவோ அவையெல்லாம் செல்லும் என்பதை அந்தச் சட்ட அமைச்சர் தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

அன்றக்கும் இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டு எக்ஸிஸ்டிங் ஆக்ட் என்றால் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குப்பட்டு எந்த எந்த மாநிலங்கள் எப்படி எப்படி எந்த எந்த சீலிங் கொண்டுவருகின்றனவோ அதற்கெல்லாம் நஷ்ட ஈடு பொருந்தும் என்ற வாதம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. பல மாநிலங்களிலே நீதி மன்றங்களில் இந்தச் சட்டம் மட்டுமல்ல பல சட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது எக்ஸிஸ்டிங் ஆக்ட் என்றால் அன்று அன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறதோ அதைத் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இந்தப் பிரச்சினை வந்தது. 1970-லே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விளக்கமாக the law prescribing the Ceiling limitation must be in force at the date of acquisition. என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த நாள் நாம் எடுக்க விரும்புகிறோமோ அந்த நாளிலே உள்ள சட்டப்படி 31-ஏ பிரிவுப்படி நஷ்டஈடு நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கோலக்நாத் கேவிலே 31-ஏ, 31-பி என்ற இந்த இரண்டு திருத்தங்களைப்போல் இனிமேல் திருத்தங்கள் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 31-ஏ பிரிவினுடைய திருத்தம் செல்லும் என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். செல்லும் என்றால் பொருள் என்ன? 31-ஏ பிரிவு இருக்கும்வரை கொடுத்திருக்கின்ற ப்ரொட்டக்ஷன் அடிப்படையிலே எந்த நிலச் சீர்திருத்தமும் கொண்டுவரலாம். அது செல்லாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட் அந்த கேவிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே சுப்ரீம் கோர்ட் 29—10—1969 என்று ப்ராஸ்பெக்டிவ் ஓவரூலிங் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமெரிக்க நாட்டு அரசியலமைப்புக்குத்தான் அந்தத் தத்துவம் பொருந்தும், நம்முடைய அரசியலமைப்புக்கு அந்தத் தத்துவம் பொருந்தாது ஆனால் அதையும் தலைமை நீதிமன்றமே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 31-ஏ பிரிவு இருக்கும்வரை எந்தச் சட்டமும் கொண்டுவரலாம் என்று கோடிட்டுக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படிக்கோடிட்டுமட்டும் காண்பித்தால் டாக்டர் ஹண்டே போன்றவர்களுக்குச் சந்தேகம் வரும் என்பதால் 29—10—1969 அன்று ப்ராஸ்பெக்டிவ் ஓவரூலிங் என்றால் என்ன என்பதற்கும் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்க நாட்டிற்குத் தான் பொருந்தும், நம்முடைய பிரச்சினைக்குப் பொருந்திவராது என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 31-ஏ பிரிவு செல்லும், 31-ஏ பிரிவின் அடிப்படையிலே கொண்டுவரக்கூடிய திருத்தச் சட்டங்களும் செல்லும் என்று விளக்கத்தை லேட்டஸ்ட் ஜட்ஜ்மெண்டிலே தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

They did not accept the doctrine of prospective over-ruling in all its implications as understood by the American Courts. They merely denied to Parliament the Power after February 27, 1967 (date of Golaknath's case judgment) to amend the Constitution so as to take away

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. செ. மாதவன்]

any of the fundamental rights of the people with amendments made prior to that date (prior to Golaknath's case) and action taken pursuant to that amendment to Article 31-A before and after 27th February 1967.

17-வது திருத்தச் சட்டம் செல்லும், திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப் படையிலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள் கோலக்நாத் கேஸுக்கு முன்னாலே யும் செல்லும் பின்னாலேயும் செல்லும் என்று வெகு தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே இந்தச் சட்டம் அதனால் பாதிக்கப்பட மாட்டாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்குள்ள சட்டப் படி இந்தச் சட்டம் செல்லும். செல்லாவிட்டால் எந்த அளவிற்குப் பாதகம் என்பதற்கும் விளக்கம் சொன்னார்கள்.

இன்னொரு விளக்கத்தையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படும்பொழுது அது அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணாக இருக்கிறதா என்று வாதிட்டுப் பார்க்கிறோம். அந்தத் தரப்பிலே இருந்து வாதங்களைச் சொன்னார்கள். நாங்களும் சொல்கிறோம். ஆனால் என்றைக்கோ ஒருநாள் —டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஆசைப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய ஆசை நிராசையாகவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை, அவர்கள் ஆசைப்பட்டும்—அவர்கள் ஆசைப்படுவதுபோல் சுப்ரீம் கோர்ட் செல்லாது என்று சொல்வார்கள் என்று அச்சப்பட்டுக்கொண்டு ஒரு சட்டத்தை, சீர்திருத்தச்சட்டத்தை, மக்களுக்கு நன்மைதரக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டுவராமல் இருக்கக்கூடிய கோழைகள் அரசு அல்ல இந்த அரசு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செல்லாது என்று சொன்னால் அந்தத் தீர்ப்புக்கிடையேயும் மீண்டும் அந்தச் சட்டத்தை எப்படிச் செல்லுபடியாக்குவது என்று முயற்சிசெய்வோமே தவிர அதற் காகப் பளந்து அச்சப்பட்டு அமர்ந்துவிடமாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குக்கூட மத்திய அரசை நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம். ஃபண்டமென்டல் ரைட்ஸை, அடிப்படை உரிமையை எடுக்கவே கூடாது என்று ஒரு காலத்தில் சுப்ரீம்கோர்ட் சொன்னது. அதற்குப் பின் ஃபண்டமென்டல் ரைட்ஸை ஓரளவிற்கு மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக கட்டுப்படுத்தலாம் என்று அதே சுப்ரீம் கோர்ட் சொன்னது. இன்று அதையெல்லாம் மாற்றி அடிப்படை உரிமையை மாற்றக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலகாலத்திற்குப் பிற்பாடு மீண்டும் அடிப்படை உரிமையைச் சமுதாய நன்மைக்காக—டயரக்டிவ் பிரின்ஸிபில், அதே அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிற சோஷியல் ஜஸ்டிஸ், சமுதாய நீதியைப் பெற்றுச் செல்வதற்காக மாற்றலாம் என்று நானேக்கு வேறு நீதிபதி அதே தலைமை நீதிமன்றத்தில் சொன்னாலும் சொல்லலாம். அதையெல்லாம் எதிர்பார்த்து இப்படிச் சொல்வார்களே என்று எதிர் பார்த்து சட்டமே நாம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல.

நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக நாம் சட்டங்களைக் கொண்டுவருகி றோம். தலைமை நீதிமன்றம் பரிந்துரை சொன்னால் அதற்குத் தலை வணங்குவோம். தலை வணங்கிவிட்டு மீண்டும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தி சமுதாய நீதியைப் பெற்றே திருவோம், அதுதான் எங்கள் கட்சியின் கொள்கை என்று சொல்லிக்கொள்ளி விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் கோளாறு எதுவும் இல்லை. அரசியல் சட்டப்படி இதில் எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லை. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் பெயரை உன்னிப்பாகக் கவனித்தால் வேறு பெயர் கொடுத்திருக்கி றோம். Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act 1961. 1961-ம் ஆண்டுச் சட்டம். Reduction of Ceiling Act— இது 1970-ம் ஆண்டுச் சட்டம். ஆம்நது சிந்தித்துத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

[1970 ஏப்ரல் 8]

DR. H. V. HANDE : My submission is this: This title is very clear. This is an Amending Act. But under this title, we have several sub-clauses where we refer to the Parent Act. That is why, I say according to ordinary precepts of law as known to me, we could clearly mention this as Amending Act. The Hon. Minister thinks that there is a possibility of the Parent Act also being struck down. He has got misgivings that the Parent Act might be struck down. Otherwise why should he say like that? Even when introducing the Bill, he is not confident. If they are combined, he thinks there is a possibility of the Parent Act being struck down. They are not clear. They have some sort of reservation. Otherwise why should they think of the possibility of the Parent Act being struck down? . . .

(The Hon. Speaker sounded the gong.)

DR. H.V. HANDE : Within a minute, I shall finish. After the seventeenth amendment to the Constitution, it has been clearly laid down that any law relating to acquisition as such of land should provide for payment of compensation which shall not be less than the market value thereof. This is very clear. Compensation on the basis of market value had to be paid. That is the only point I want to stress. The Hon. Minister may answer to the points I have raised (though not now) at least finally when he is replying.

திரு ஏ.அ. சுப்ராஜா : இந்த காம்பென்ஸேஷன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடியவில்லை. முடிந்த பிறகு கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : மீண்டும் அந்தக் கோபத்தை விட மாட்டேன் என்கிறார்கள். இதைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். இரண்டாவது பிரிவில் Tamil Nadu Land Reforms Fixation of Ceiling on Land Act, 1961 என்றிருக்கிறது. அதுதான் பரினஸ்பல் ஆக்ட். அதைத்தான் பின்னால் சொல்கிறோம். , as if என்று அந்த ஆக்டை இப்படி மாற்றிக் கொண்டால் எப்படியிருக்குமோ அப்படி இருக்கவேண்டும்.

பிரின்ஸிபல் ஆக்ட் என்று போட்டிருக்கிறோம். இதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. காம்பென்ஸேஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். மார்க்கெட் வால்யூ கொடுப்பது வேறு பிரிவு. ஆனால் லாண்ட் ரிபார்மஸ் பொறுத்த வரையில் மார்க்கெட் வால்யூ கொடுக்கவேண்டாம். அதுதான் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் ப்ரொட்டக்ஷன் 31 (எ). அவர்கள் சொன்ன அதில் ஒரு ப்ரொவைலோ போட்டு லீலிங் ஆக்டுக்குள் வந்தால் அதை எடுத்தால் மார்க்கெட் வால்யூ கொடுக்கவேண்டுமென்று ப்ரொவைலோ இருக்கிறது. 17-வது அமென்ட்மென்ட் வந்த காலத்தில் இது எழுப்பப்பட்டது. அப்போதே விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவில் 15 ஸ்டான்டேர்ட் எக்சர் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

அகவயர் செய்யும்போது அப்போதுள்ள லீலிங்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நான் அதுபற்றிய சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பை வாசித்துக் காண்பித்தேன். லீலிங் என்றால், not fixed by the Central Act but as fixed by State Legislatures as and when they pass separate Acts.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டம் நீதிமன்றத்தில் ஒருவேளை தவறு என்று சொல்லப்படுமானால் பழைய சட்டத்திற்கு ஆபத்து வந்துவிடும் என்று கூறுகிறீர்களே, அப்படியானால் நீங்களே நம்பிக்கையில்லாமல்

1970 ஏப்ரல் 8]

இதைக் கொண்டு வருகிறீர்களா என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் நம்பிக்கையோடுதான் கொண்டுவருகிறோம். நம்பிக்கையோடு கொண்டுவருகிற அதே நேரத்தில் புதிதாகச் சட்டச் சிக்கல் ஏற்பட்டு ஒரு வேளை தீர்ப்பு வேறு விதமாக இருக்குமானால் இந்தப் பழைய சட்டத்திற்கு ஆபத்து வந்து விடக் கூடாது என்ற பொறுப்புணர்ச்சியோடு அரசு நடந்து கொள்வது தவறு அல்ல. அந்த வகையில்தான் முதலில் நம்பிக்கை பெற்றிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, ஆபத்து ஏற்பட்டால் பழைய சட்டத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற பொறுப்புணர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஒருவேளை யாராவது வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்று தீர்ப்பு வேறுவிதமாக இருக்குமானால் ஏன் இந்தத் தீர்ப்பு இப்படி அளிக்கப்பட்டது என்ற வகையில் அதில் ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கலை ஆராய்ந்து வேறுவிதத்தில் சட்டத்தைத் திருத்தி 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றிருப்பதற்கு இந்தத் தீர்ப்பானால் 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றளவிற்குக்கூட அதை மாற்றுகிற அளவிற்கு ஒரு நல்ல திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிற அந்த உறுதியோடும் இருக்கிறோம். நம்பிக்கை இருக்கிறது, பழைய சட்டத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற பொறுப்புணர்ச்சியும் இருக்கிறது. தீர்ப்பு வேறுவிதமாக அமைய யாராவது வழக்குமன்றத்திற்குச் செல்வார்களேயானால் தீவிரமான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற உறுதியும் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்தான் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(9) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

இரவு
9-22

A. Statutory Rules and Orders.

* 195. Notification issued with G.O. Ms. No. 3015, Revenue, dated the 17th December, 1969 in regard to coming into force of certain provisions of Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 in certain inam estates of Tirunelveli District. (*Laid on the Table of the House under Section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).*)

* 196. Notification issued with G.O. Ms. No. 3023, Revenue, dated the 17th December, 1969 in regard to coming into force of certain provisions of Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 in certain inam estates of Tirunelveli District. (*Laid on the Table of the House under Section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).*)

197. Notification issued with G.O. Ms. No. 3168, Home, dated the 23rd December, 1969 in regard to exemption from payment of motor vehicles tax in respect of propaganda van MSY 7496, belonging to the Harijan Sevak Sangh, Madurai. (*Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).*)

198. Audit Report on the Accounts of the Tamil Nadu State Housing Board for 1964-65. (*Laid on the Table of the House under Section 125 of Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961.*)

* Laid on the Table of the House on 6th April 1970.